

TECHNICKÁ UNIVERZITA V LIBERCI
Fakulta přírodovědně-humanitní
a pedagogická

Bigbeat na Liberecku od 70. let 20. století

Bakalářská práce

Studijní program: B7106 – Historická studia
Studijní obor: 7105R062 – Kulturněhistorická a muzeologická studia
Autor práce: **Jiří Zahradník**
Vedoucí práce: PhDr. Jaroslav Pažout, Ph.D.

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Jiří Zahradník**
Osobní číslo: **P11000315**
Studijní program: **B7106 Historická studia**
Studijní obor: **Kulturněhistorická a muzeologická studia**
Název tématu: **Bigbeat na Liberecku od 70. let 20. století**
Zadávající katedra: **Katedra historie**

Z á s a d y p r o v y p r a c o v á n í :

Cílem bakalářské práce je zmapovat bigbeatovou scénu na Liberecku od nástupu normalizačního režimu až po současnost. Úkolem studenta bude nejenom zmapování bigbeatových skupin v tomto regionu a jejich tvorby, ale i problematiky povolovacího řízení, distribuce nahrávek, fungování klubů, organizace koncertů atd.

Práce bude vycházet z pramenného výzkumu, a to jak ze studia fondů uložených ve Státním okresním archivu v Liberci (mj. Okresní národní výbor Liberec II, Sběrka soudobé dokumentace), tak dobových periodik. Důležitou součástí heuristiky budou výpovědi pamětníků a jejich osobní archivy, v nichž je uložena řada fotografií, audio a video nahrávek i písemných dokumentů.

Rozsah grafických prací:

Rozsah pracovní zprávy:

Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná/elektronická**

Seznam odborné literatury:

ALAN, J.: Alternativní kultura. Příběh české společnosti. Praha 2001

BLAŽEK, P.: Opozice a odpor proti komunistickému režimu v Československu 1968-1989. Praha 2005

Kytary řev aneb co se dělo za zdí. Punk rock a hardcore v Československu před rokem 1989. Praha 2010

POSPÍŠIL, F. - BLAŽEK, P.: Vraťte nám vlasy. První máničky, vlasatci a hippies v komunistickém Československu. Praha 2010

TŮMA, J.: Bigbít. Praha 1999

VANĚK, M.: Byl to jenom rock'n'roll? Praha 2010

Vedoucí bakalářské práce:

PhDr. Jaroslav Pažout, Ph.D.

Katedra historie

Datum zadání bakalářské práce: **19. dubna 2013**

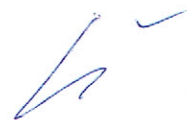
Termín odevzdání bakalářské práce: **25. dubna 2014**

doc. RNDr. Miroslav Brzezina, CSc.

děkan

L.S.

PhDr. Jaroslav Pažout, Ph.D.

vedoucí katedry

V Liberci dne 19. dubna 2013

Prohlášení

Byl jsem seznámen s tím, že na mou bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, zejména § 60 – školní dílo.

Beru na vědomí, že Technická univerzita v Liberci (TUL) nezasahuje do mých autorských práv užitím mé bakalářské práce pro vnitřní potřebu TUL.

Užiji-li bakalářskou práci nebo poskytnu-li licenci k jejímu využití, jsem si vědom povinnosti informovat o této skutečnosti TUL; v tomto případě má TUL právo ode mne požadovat úhradu nákladů, které vynaložila na vytvoření díla, až do jejich skutečné výše.

Bakalářskou práci jsem vypracoval samostatně s použitím uvedené literatury a na základě konzultací s vedoucím mé bakalářské práce a konzultantem.

Současně čestně prohlašuji, že tištěná verze práce se shoduje s elektronickou verzí, vloženou do IS STAG.

Datum:

Podpis:

Poděkování

Chtěl bych touto cestou poděkovat vedoucímu bakalářské práce PhDr. Jaroslavu Pažoutovi, Ph.D. za jeho ochotu, čas, trpělivost a vedení práce. Dále můj dík také všem pamětníkům za cenné informace a materiály z osobních archivů, pracovníkům Státního okresního archivu a Krajské vědecké knihovny za spolupráci a poskytnuté materiály, Janu Bártovi a Martinu Paškovi za inspiraci. V neposlední řadě patří poděkování mé rodině a přátelům za morální a psychickou podporu.

Anotace

Cílem práce je zmapování liberecké bigbeatové scény od 70. let do poloviny 90. let 20. století. V úvodu se práce věnuje obecnému pojednání o situaci na hudebním poli na konci 60. let, nástupu normalizačního režimu a s tím spojenými změnami. V další části se práce zaměřuje na samotné Liberecko, klubové zázemí a žánrové rozdělení kapel. Práce vychází ze studia literatury, dobových periodik i archivních pramenů, využívá metodu orální historie.

Klíčová slova

Bigbeat, Liberecko, normalizace, Ještědský drak.

Summary

The goal of this work is mapping of the musical scene since the 1970's until the middle of the 1990's in the Liberec region. In the beginning the work generally deals with situation in the musical field to the end of the sixties, the beginning of normalization and changes connected with this problem. Following parts focus on the territory of Liberec, club background and dividing bands by genres. The basic working methods include studying of literature and periodicals and method oral history.

Key words

Bigbeat, Liberec – territory, normalization, the Ještěd Dragon.

Obsah

Úvod	11
1 Československá hudební scéna od konce 60. let	13
1.1 Jak se zrodil pojem bigbeat	13
1.2 Veliký beatový svátek	14
1.3 Festival s příchutí okupace	15
1.4 Nástup normalizace	16
1.5 Rekvalifikace	17
1.6 Nová nezávislá scéna	20
1.7 Jazzová sekce	21
1.8 Český underground	22
1.9 Česká nová vlna	23
1.10 Heavy metal	25
2. Bigbeatová scéna na Liberecku	26
2.1 Léta šedesátá	26
2.2 Léta sedmdesátá	29
2.3 Léta osmdesátá	32
2.4 První polovina let devadesátých	36
3 Bigbeatové soubory na Liberecku	38
Závěr	72
Seznam použitých zdrojů:	73

Prameny	73
Dobová periodika	73
Literatura	74
Elektronické zdroje	75
Rozhovory s pamětníky	77
Emailová korespondence	79
Seznam příloh.....	80

Seznam použitých zkratek

- ASUT – Armádní soutěž umělecké tvořivosti
- BOZP – bezpečnost a ochrana zdraví při práci
- ČSPO – Československý svaz požární ochrany
- ČSSR – Československá socialistická republika
- HDD – hard disc drive (pevný disk)
- JOČRo – Jazzový orchestr Československého rozhlasu
- JZD – jednotné zemědělské družstvo
- KD – kulturní dům
- KKS – krajské kulturní středisko
- KNV – krajský národní výbor
- KSČ – Komunistická strana Československa
- LVT – Liberecké výstavní trhy
- LŠU – lidová škola umění
- MNV – místní národní výbor
- MěstNV – městský národní výbor
- MO – místní organizace
- NDR – Německá demokratická republika
- NSR – Německá spolková republika
- OB – osvětová beseda
- OKS – okresní kulturní středisko
- ONV – okresní národní výbor
- OÚNZ – okresní ústav národního zdraví
- PKO – Park kultury a oddechu
- PJD – Pražské jazzové dny
- PPU – Plastic People of The Universe

ROH – Revoluční odborové hnutí
SKK – střediskový kulturní klub
SKZ – střediskové kulturní zařízení
SMH – Sekce mladé hudby
SOUŽ – Střední odborné učiliště železniční
SPŠS – Střední průmyslová škola stavební
StB – Státní bezpečnost
STS – strojní traktorová stanice
SSM – Socialistický svaz mládeže
SZK – spojený závodní klub
VHS – video home system
VŠST – Vysoká škola strojní a textilní
ZK – závodní klub
ZO – základní organizace
ZUČ – zájmová umělecká činnost
ZV – závodní výbor
ŽOS – Železniční opravny a strojírny

Úvod

Ve své bakalářské práci jsem se rozhodl zpracovat historii bigbeatové hudby na Liberecku od jejího nástupu v polovině 60. let do poloviny let devadesátých. Toto téma jsem si vybral, abych pamětníkům i dalším zájemcům přinesl exkurs do hudebního dění v regionu. Druhým důvodem pro psaní této práce je můj osobní vztah k Liberci a jeho okolí.

První část práce chronologicky mapuje vývoj československé bigbeatové scény od poloviny 60. let do konce 80. let. V této kapitole se věnuji fenoménu beatových festivalů, nástup normalizace, rekvalifikační zkoušky, formování nové nezávislé scény, českému undergroundu, Jazzové sekci, české nové vlně a nástupu heavy metalu.

Druhou kapitolu jsem zasvětil hudebnímu dění v Liberci. Zaměřil jsem se na jednotlivá kulturní zařízení, interprety účinkující v Liberci a analýzu pozitivních a negativních vlivů na hudební produkci.

Ve třetí části práce jsem sestavil medailony jednotlivých hudebních souborů především z Liberecka, pro doplnění z Jablonecka a Českolipska. Při tvorbě této kapitoly jsem stál před problémem, jakým způsobem pojmout profily jednotlivých souborů. Nabízela se možnost rozdělení podle žánru, což je velmi složité a místy by byl výsledek nepřesný. Z toho důvodu je zvolena varianta abecedního řazení hudebních souborů.

Při svém bádání jsem se opíral o archivní prameny uložené ve Státním okresním archivu v Liberci, ve fondu *Okresního národní výbor Liberec 1945 – 1990*. Z tohoto fondu jsem využil k badatelské práci karton č. 2648 obsahující množství cenných informací o hudebních souborech z Liberecka v letech 1967 – 1989. Jedná se o zápisy z kvalifikačních přehrávek, přehledy souborů, osvědčení, korespondenci se zřizovateli, korespondenci liberecké pobočky Svazu hudebníků a další archivní materiály. Druhý karton č. 2649 je kartotékou hudebních souborů, jejich přihlášek do Svazu hudebníků řazený dle kapelníků. Důležitým zdrojem při tvorbě práce byly osobní archivy pamětníků, jejich výpovědi a materiály z osobních archivů. Hojně jsem také čerpal z periodika *Kulturní kalendář Liberecka*, *Liberecký kulturní kalendář*, *Reflektor* a *Kultura a sport Liberecka* uložených v Krajské vědecké knihovně v Liberci. Další nenahraditelnou pomůckou je dvačtyřicetidílný seriál České televize *Bigbít* autorského kolektivu vedeného režisérem Čestmírem Kopeckým.

Velmi hodnotná práce nazvaná *Alternativní kultura. Příběh české společnosti 1945 – 1989* od kolektivu autorů pod vedením Josefa Alana vymezuje fenomén nezávislé kultury. Dalším hodnotným zdrojem informací k bigbeatové scéně v Československu je publikace Miroslava Vaňka *Byl to jenom rock'n'roll? Hudební alternativa v komunistickém Československu 1956 – 1989*. Neméně hodnotná je kniha Vojtěcha Lindaura a Ondřeje Konráda *Bigbít*, jež představuje unikátní chronologicky řazený přehled české rockové scény. Je na místě zmínit také publikaci Mikoláše Chadimy *Alternativa: Svědectví o českém rock'n'rollu sedmdesátých let*, vztahující se k nástupu nové nezávislé scény a obohacená o autorovy zážitky z hudebního života. K příběhu Jazzové sekce, která výrazně napomáhala rockovým souborům v 70. letech, se věnuje publikace Vladimíra Kouřila *Jazzová sekce v čase i nečase*. Akcemi komunistické moci proti „máničkám“ a „vlasatcům“ se zabývá práce Filipa Pospíšila a Petra Blažka *Vraťte nám vlasy*, obohacená o obrazovou přílohu a zmiňující kromě jiných také akci bezpečnostních složek během koncertu Johnyho Hallydaye v červnu 1966 v Liberci. Výčet důležitých publikací zakončují encyklopedií *Ohlasy písní těžkých* od Petra Korála a Jaroslava Špuláka, ve které jsou vykresleny profily více než dvou set rockových a metalových souborů.

1 Československá hudební scéna od konce 60. let

1.1 Jak se zrodil pojem bigbeat

Slovo „bigbeat“¹ se často mylně používá pro označení konkrétního hudebního stylu. Správně by však mělo být chápáno jako souhrnné označení veškeré rockové hudby. Náleží k původně anglickému označení zejména liverpoolských a londýnských kapel pohybujících se stylově od pop music až ke klasickému rock'n'rollu.² Samotné označení bigbeat je naším českým fenoménem, s největší pravděpodobností dítětem rock'n'rollového zpěváka Pavla Sedláčka, kytaristy Petra Kaplana a jejich Studijní skupiny bigbeatu z roku 1962 inspirované Domínovým songem The Big Beat. Bigbeat přežil do dnešních dnů a je záležitostí výhradně naší země. K jeho zakořenění v českém prostředí velkou měrou přispěli také publicisté Jiří Černý a Josef Kotek svými pojednáními v Mladém světě.³

V Československu měla rocková hudba silnou pozici. S tím souvisí i pronikání zahraniční hudební produkce do naší země včetně gramofonových nosičů a zahraničních rozhlasových stanic, jako bylo zejména Radio Luxembourg, které sehrálo výraznou roli ve formování názorů mládeže na přelomu 50. a 60. let, kdy se mladí lidé odchovaní na budovatelských písních, častuškách a sborových písních touto cestou seznamovali se západní hudební kulturou. K tomu se váže vznik prvních bigbeatových kapel u nás a jejich příklon k přejímání zahraničních hitů. Taktéž kapelníci domácích tanečních orchestrů hrajících v českých, moravských a slovenských městech a vesnicích vycítili poptávku po bigbeatu a zakládali beatové soubory hrající pod dohledem tanečních orchestrů a mnohdy také fungovaly jako jejich rytmická sekce.⁴ Zřejmě by se našel v této době málokdo, jenž by mohl předvídat, že za několik málo let se po nějakou dobu pomalu nebude moci slovo bigbeat vyslovit a ovzduší výrazně zhoustne, především na kulturním poli.

¹ Používají se také varianty „big beat“ nebo „bigbít“.

² VLČEK, Josef: *Rockové směry a styly*, 1. vyd. Praha: Ústav pro kulturně výchovnou činnost 1988, s. 11.

³ KONRÁD, Ondřej – LINDAUR, Vojtěch: *Život v tahu aneb Třicet roků rocku*, 1. vyd. Praha: Tvorba 1990, s. 13.

⁴ Atlantic byl na Liberecku první doloženou bigbeatovou kapelou hrající od října 1964 po boku Orchestru Ladislava Bareše. Od listopadu téhož roku je uváděn bigbeatový Elektron jako soubor střídající se při produkci s orchestrem S Combo Rudolfa Mihulky (rozhovor Jiřího Zahradníka s Petrem Herbstem 3. 12. 2014, uloženo v soukromém archivu Jiřího Zahradníka).

1.2 Veliký beatový svátek

První československý beatový festival, jako velká přehlídka domácích souborů, probíhal ve dnech 20. až 22. prosince 1967 v sále pražské Lucerny. Do závěrečného finálového koncertu se proboujvalo Flamengo, Framus Five, Olympic a Rebels z Prahy, z mimopražských Synkopy 61 z Brna a Prúdy se Soulmen z Bratislavy. Ondřej Konrád připomenul k jeho 20. výročí: *„Po dvaceti letech, které od festivalu uplynuly, se dá dost těžko říci, jaký měl festival umělecký průměr, protože v paměti zůstala nejvýrazněji zapsána spíš ta lepší vystoupení a zbytek se ztrácí v mlze, nemluvě o tom, že leckdo tu doplatil na zvukové potíže nebo nervozitu (především ti méně zkušení). Jako na každé podobné akci, hráli i na festivalu skupiny pro něj nezralé nebo ne docela odpovědně vybrané, tvořily však tu nejmenší část vystupujících. Obecně vzato přinesl festival – od zmíněné žánrové pestrosti přes potvrzení očekávaných kvalit zavedených souborů k objevení celé řady jednotlivých talentů (nebo celých skupin), to všechno v příjemné atmosféře bez větších incidentů a s minimem lokálpatriotických projevů.“*⁵ Velkou cenu na 1. československém beatovém festivalu získali bratislavští Soulmen, nejlepším zpěvákem se stal Michal Prokop z Framus Five, nejlepší zpěvačkou Hana Ulrychová z kapely Bluesmen. Zvláštní ocenění za text Balada o smutnom Jánovi získala kapela Prúdy a ceny Music F clubu Praha převzaly skupiny Rebels, Synkopy 61 a Soulmen (cena pro nejlepší českou, moravskou a slovenskou kapelu).⁶

⁵ HRABALIK, Petr: 1. československý beatový festival [online], [vid. 11. 9. 2014], dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/specialy/bigbit/Ceskoslovensko/clanky/245-1-ceskoslovensky-beat-festival-festival-1967/>.

⁶ Tamtéž.

1.3 Festival s příchutí okupace

O rok později přinesly své výsledky pořadatelské snahy Pop federace, SDS Reduty, agentury Spektrum a firmy Dynacord, která zapůjčila aparaturu na v pořadí druhý beatový svátek. Proběhl opět v Lucerně, poznamenán srpnovými událostmi roku 1968 a snahou zbavit se prostřednictvím hudby zloby, smutku a nenávisti skrze extravaganci či sporé oblečení. Ve finále 22. a 23. prosince 1968 se spolu utkaly Apollobeat s Viktorem Sodomou, Framus Five, The Primitives Group, Blue Effect, George and Beatovens, Olympic, Samuels Band, The Cardinals, Kings (Tábor), Synkopy 61 (Brno), Atlantis (Brno), Bluesmen (Olomouc), Flamingo (Ostrava), z Bratislavy Blues Five, Prúdy, New Soulmen, Mr. Jet and Cannibals. Ocenění beatové kritiky za nejlepší kapelu získali za první půlrok Matadors, za druhý půlrok Blue Effect, nejlepší skladbou se stala Klaunova zpověď od Petra Nováka a George and Beatovens. Nejlepší skladbou festivalu se stal Sunny Grave od Blue Effect. Cena pro nejlepšího zpěváka putovala k Michalu Prokopovi z Framus Five a Viktoru Sodomovi z Matadors. Za druhou polovinu roku 1968 získal cenu Viktor Sodoma s Apollobeatem. Objevem roku 1968 byl vyhlášen Blue Effect. Festival výrazně obohatilo vystoupení britských The Nice, holandských Cuby and Blizzards a švédských Mecki Mark Men se zpěvačkou Anki Lundqvist. K celému průběhu festivalu se vyjádřil s odstupem 23 let zpěvák Michal Prokop: *„Druhý beatový festival proběhl bez větších organizačních potíží ve znamení květin a svobody a my jsme stále měli pocit, že je to báječné... a okruh lidí kolem mne nebyl zas tak politicky angažovaný. Ta naše hudba totiž tenkrát neměla ten pozdější politický náboj. Byla to sice formou revolta, ale stejná jako kdekoliv na západě.“*

Po hudební stránce byl na první beatové přehlídce kladen důraz na vokální projev souboru a dávány za příklad Synkopy 61 a Rebels. Na druhé beatové přehlídce se hodnotil celkový zvuk a instrumentální dovednosti jednotlivých hudebníků. Celkově se hodnocení a kapely posunuly více k rhythm & blues. V tomto duchu píše hudební publicista Jaromír Tůma: *„Letošní festival byl ve znamení hudby méně melodické, méně komerční a z hlediska pop music výlučnější a jako takový ho publikum přijalo dobře. Z festivalu vyplynulo, že u nás existuje silná masa beatového publika, ačkoli hudba byla vzdálena více běžným šlágrům a běžné pop music, než jsme si zvykli. Publikum se s loňským nedá vůbec srovnat. Loni nebylo*

vyprodáno. Letos bylo vyprodáno a zájem byl obrovský.“⁷ S velmi neobvyklou formou hudebního vystoupení přišli pražští The Primitives Group v podobě kouřových a ohňových efektů, rozhazování peří⁸ mezi obecnstvo, masek, převleků apod. Zpěvák The Primitives Group Ivan Hajniš k tomu dodává: „Když se na to dívám teď dnešními očima, tak si myslím, že to bylo strašně moc průkopnický a vůbec ne směšný nebo legrační a jenom škoda, že byla ta přehrada mezi západem a východem. Že v podstatě tady v Čechách jsme vytvořili něco, co se začalo dělat ve velkém spoustu let až po nás. Nenarážím třeba na Kiss, i když to není underground, ale když začali se Kiss malovat a jak, nevěděli proč se malují, to bylo jenom show americký. Takže já jsem velmi pyšnej na to, co jsme udělali“.⁹

1.4 Nástup normalizace

Ačkoliv byla domácí rocková scéna jednou z nejvyspělejších ze zemí socialistického bloku, začíná počátkem 70. let období postupné stagnace v porovnání s Maďarskem (Omega, Locomotiv GT, HBB), Polskem (SBB, Czeslaw Niemen) a východním Německem (Puhdys, City, Electra). Ani snaha známého zpěváka Karla Gotta o pozvání Johna Lennona do Prahy se na ministerstvu kultury nesečkala s pochopením.¹⁰ Rock se pomalu ocital na okraji zájmu pořadatelů a byl nahrazován country, westernovými a popovými kapelami. Domácí rockové soubory procházejí personálními změnami, mnohé z nich ukončují svoji činnost nebo se uchylují do sféry pop music, jež zajišťovala existenční jistoty. Personálně se proměňuje Olympic odchodem Jana Antonína Pacáka a na určitou dobu inklinuje jeho tvorba spíše k pop music. Toto údobí je pro kapelu velmi těžké a složité. Olympic ztrácí na výjimečnosti a originalitě a Petr Janda uvažuje o rozpuštění souboru.¹¹ Do sféry pop music odcházejí Viktor Sodoma, Karel Černoš, Martha a Tena Elefteriadu, k žánru country Pavel Bobek a Karel Kahovec. Přes tyto velké ztráty nadále funguje pražské Flamengo s Vladimírem Mišíkem,

⁷ HRABALIK, Petr: 2. československý beatový festival [online], [vid. 12. 9. 2014], dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/specialy/bigbit/ceskoslovensko/clanky/246-2-ceskoslovensky-beat-festival-1968/>.

⁸ Kytarista a zpěvák The Primitives Group Josef Janíček k tomu dodává, že na podlaze sálu Lucerny bylo až 15 centimetrů peří a další nachytané na oděvech návštěvníků (rozhovor s Josefem Janíčkem 15. 4. 2015, záznam je uložený v soukromém archivu autora práce).

⁹ HRABALIK, Petr: Počátky čs. undergroundu [online], [vid. 13. 9. 2014], dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/specialy/bigbit/vyhledavani/primitivesgroup/clanky/237-pocatky-cs-undergroundu/>.

¹⁰ Zpátky si dám tenhle film (Český rozhlas Dvojka, 30. 8. 2014).

¹¹ TŮMA, Jaromír: Čtyři hrají rock. Jasná zpráva o skupině Olympic, 1. vyd. Praha: Panton 1986, s. 136-140.

Jazz Q Martina Kratochvíla, Collegium Musicum Mariana Vargy spojující vážnou hudbu s rockem a bratislavské Prúdy. V této situaci se konal ve dnech 14. – 16. března 1971 v pražské Lucerně 3. československý beatový festival, posílený o zahraniční seskupení Omega a Neoton z Maďarska, z domácích vystoupili Jazz Q, Modrý Efekt, Flamengo, Collegium Musicum, Michal Prokop s kapelou Šest strýců a Provizorium s Dežem Ursínym.¹²

1.5 Rekvalifikace

Počátek 70. let, přesněji rok 1972, přinesl pro rockovou hudbu další změnu, přicházející z usnesení Ministerstva kultury č. 212, které specifikuje a nařizuje tzv. rekvalifikační zkoušky, jež umožnily normalizačnímu aparátu účinnou kontrolu nad kulturním děním v republice. Rekvalifikacemi museli projít ti, kteří se rozhodli, že se budou hudbě nadále věnovat. Je zřejmé, že toto nařízení mělo snížit počet aktivních hudebníků a tím učinit hudební scénu přehlednější. S tím úzce souvisí také likvidace hudebních agentur a zachování Pragokonzertu, krajských a okresních kulturních středisek.¹³

Samotná rekvalifikační zkouška sestávala z několika částí.¹⁴ V první části prokázal zkoušený znalost hudební teorie a not. Ve druhé části hovořila porota s hudebníkem o jeho vztahu k oboru, z čehož plynula velmi frekventovaná otázka, čeho chce dotazovaný v hudbě dosáhnout, kdo je ve vedení města a okresu nebo otázky týkající se stranických sjezdů KSČ.¹⁵ Ve třetí části následovala hudební přehrávka předem písemně doložených skladeb a nepochybně muselo jít také o schvalování repertoáru. Hledělo se, aby texty byly politicky nezávadné, čemuž hudebníci předcházeli tak, že anglické texty převáděli do češtiny. V celkovém hodnocení dávala porota návrh na získání jedné ze tří kvalifikačních skupin. Závěrečné slovo měl ředitel krajského kulturního střediska, který buď potvrdil doporučení přehrávkové komise, nebo změnil navrhovanou kvalifikační třídu a v nejhorším případě

¹² HRABALIK, Petr: Beatsalony, 3. čs. beat festival, Flamengo (cca 1967–1972) [online], [vid. 15. 9. 2014], dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/specialy/bigbit/clanky243-beatsalony-3-cs-beat-festival-flamengo-cca-1967-72/>.

¹³ VANĚK, Miroslav: *Byl to jenom rock'n'roll? Hudební alternativa v komunistickém Československu 1956–1989*, 1. vyd. Praha Academia 2010, s. 391-392. ISBN 978-80-200-1870-0.

¹⁴ HOUDA, Přemysl: *Pódia jen pro prověřené*. In: *Soudobé dějiny. Alternativy pop music v Československu v období normalizace*. Roč. 2011, č. 3. Praha: Ústav pro soudobé dějiny AV ČR 2011. s. 316-317.

¹⁵ CHADIMA, Mikoláš: *Alternativa. Svědectví o českém rock & rollu sedmdesátých let (od rekvalifikací k „nové vlně se starým obsahem“)*, Brno: Host 1992. s. 65-71. ISBN 80-85 233-11-8.

kvalifikační přehrávky neudělil.¹⁶ Je známo, že v Liberci byl součástí komise vždy také specialista na bigbeat. Mezi ně patřil např. Jiří Valeš z kapely Atlantic.

V některých městech se dbalo na politický rozhled zkušeného, na jeho znalost regionálních komunistických reálií (např. jméno předsedy ONV), zatímco v jiných případech se komise zajímala především o hudební a kulturní rozhled. Na rozdíl od situace např. v Praze nebyly na Liberecku doloženy tzv. černé listiny nebo seznamy předem zamítnutých souborů a interpretů.¹⁷

Vladimír Merta vzpomíná na rekvalifikační zkoušky v 70. letech: „*Přišel jsem na poslední chvíli a tam ležely noviny, „Rud’as“, tak jsem to otevřel a tam bylo napsáno, že předsedou národního výboru v obci Ležáky se stal, nějaké jméno, Šebesták. A oni četli jméno Merta. Tak jsem tam šel a tam sedělo pět dědků, nějakých harmonikářů a jeden větší skřet než druhý, těm to koukalo z ksichtu a jeden se na mě podíval a říkal. No pane Merta, vy jste ten inženýr, že jo, a filmový režisér. To budete asi hodně vzdělaný člověk. Já jsem tam tak tiše mlčel a on řekl no, jestlipak víte, kdo se stal předsedou KNV [pozn. – ve skutečnosti MNV] v Ležákách a já jsem mu řekl pan Šebesták.*“¹⁸

Vedle profesionálů stála druhá skupina, tzv. lidoví hudebníci, kteří provozovali hudbu vedle svého hlavního povolání. Byli zařazení do tří kvalifikačních tříd, přičemž 3. třída byla nejlepší. Kvalifikační zkouška se skládala ze samotné hudební přehrávky, zpravidla tří skladeb dle předem předloženého repertoárového listu. Další část absolvoval vedoucí souboru před komisí, kde kromě samotného výsledku mu byla sdělena hodnocení jednotlivých porotců, rady a nápady pro další práci souboru. Bylo zřejmé, že mechanismy normalizačního aparátu začaly pracovat na plné obrátky s tím, že postupně získávaly jasný přehled o dění na domácí rockové scéně. Jak bylo možno těmto represím čelit? Někteří z hudebníků zvolili odchod do emigrace (Jaroslav „Erno“ Šedivý a Ivan Khunt z Flamenga). Další skupina hudebníků přešla k popovým hvězdám jako Pavel Fořt, Jan Kubík a Vladimír „Guma“ Kulhánek z Flamenga k doprovodné kapele Heleny Vondráčkové. Pavel Fořt k tomu dodává:

¹⁶ HOUDA, Přemysl: *Pódia jen pro prověřené*. In: Soudobé dějiny. *Alternativy pop music v Československu v období normalizace*. Roč. 2011, č. 3. Praha: Ústav pro soudobé dějiny AV ČR 2011. s. 316–317.

¹⁷ Podle Tomáše Cvejna bylo úsměvné, že se na kvalifikačních přehrávkách většina muzikantů znala se členy komise, protože mnozí ze zkušebních komisařů byli zároveň členy známých libereckých hudebních souborů. Dojmy a zážitky z přehrávek jsou různé, část pamětníků je charakterizuje jako nucené zlo a druhá část za poměrně klidně proběhlou akci, kdy se komise snažila souborům pomáhat (rozhovor s Tomášem Cvejnem 21. 2. 2014, uloženo v soukromém archivu autora práce).

¹⁸ HRABALIK, Petr: *Doba temna – rekvalifikace (cca 1970 – 1975)* [online], [vid. 13. 9. 2014], dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/specialy/bigbit/clanky/242-doba-temna-rekvalifikace-cca-1970-1975/>.

„Co se mě týče, přiznám, že jsem už to začal vidět natolik skepticky a bezvýchodně, že když jsem dostal konkrétní nabídku od Heleny Vondráčkové na zájezd do Japonska, tak prostě jsem neodolal“.¹⁹ Měnily se názvy kapel, z Blue Effectu se stal Modrý efekt s art rockovými prvky. Jazz Q Martina Kratochvíla propojil jazz s rockem stejně jako Energit Luboše Andršta a Marian Varga ve své kapele Collegium Musicum obohatil rock o prvky vážné hudby. Obyčejný bigbeat se skryl na venkovské rockové tancovačky, stranou od komunistického režimu. Právě od 70. let se v Československu plně vyvinul fenomén rockové tancovačkové zábavy, kam o víkendech proudily davy mladých lidí s cílem nasát do sebe řezavý zvuk kytar, hard rockové songy, popít u toho pivo a kořalku a družít se s osobami opačného pohlaví. Komunistický režim vysílal na venkovské zábavy kontroly v podobě inspektorů lidových zábav a stávalo se, že některé kapely prošly krátkodobým nebo dlouhodobým zákazem hraní v okrese hlavně kvůli hromadným potyčkám návštěvníků a výtržnostem na veřejných prostranstvích po skončení hudební produkce. Pokud komise shledala na sále více podnapilých, šlo to také na hlavu kapely. Soubory vzniklou situaci řešily hraním v okolních okresech. Věrnými podporovateli rockových seskupení byli venkovští hostinští, kteří byli nadšeni z rekordních výdělků na těchto akcích.²⁰

Velkou líhni tancovačkových souborů bylo Plzeňsko, které proslavily kapely Mahagon s kytaristou Oldřichem Říhou, Bumerang s kytaristou a zpěvákem Richardem Kybicem a legendární Odyssea hrající do dnešních dnů. V severních Čechách byli velmi známí The We přejmenovaní na Víčka a ve středních Čechách Elektronik s pozdějším názvem Brutus. Z pražských souborů hrajících na venkově získaly na oblibě dodnes hrající Markýz John, Orient a Benefit, z již nefungujících souborů především Perpetuum Mobile s kytaristou Slávkem Jandou a baskytaristou Milanem Broumem.²¹

¹⁹ HRABALIK, Petr: *Flamengo* [online], [vid. 24. 10. 2014], dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/specialy/bigbit/kapely/811-flamengo/>.

²⁰ V tomto ohledu nebyla výjimečná výtoč piva cca 15–20 sudů za zábavu s návštěvou 400 – 500 lidí (rozhovor s Milanem Balcarem 26. 5. 2014, uloženo v soukromém archivu Jiřího Zahradníka).

²¹ KONRÁD, Ondřej – LINDAUR, Vojtěch: *Život v tahu aneb Třicet roků rocku*, s. 74 – 75.

1.6 Nová nezávislá scéna

Kapely z tohoto období (polovina 70. let) vznikaly zvláště v Praze. Na rozdíl od Plastic People of the Universe zde bylo několik nezávislých skupin, které se podařilo sjednotit na bázi Jazzové sekce a její koncertní činnosti. Jednalo se zejména o Hanspaulský okruh zaměřený především na blues, soul a částečně reggae. Dalším okruhem byly skupiny Extempore a Stehlík, které se přibližovaly experimentálním hudebním stylům. K těmto kapelám se později přidávaly soubory nové vlny.²² Alternativní soubory 70. let koncertovaly pouze několikrát do roka, což jim umožňovalo častěji obměňovat repertoár. V tomto případě je dobré zmínit umělecký program „Milá čtyř viselců“, který předvedla kapela Extempore Jaroslava Jeronýma Neduhy a Mikoláše Chadimy na 5. ročníku pražských jazzových dnů.²³ Při následujícím ročníku byl představen nový program „Dům č. p. 112/34“. V programu hostovala kapela C&K Vocal. V dalším průběhu programu se střídaly hardrockové pasáže s moderním jazzem. Zajímavostí je použití popelnic jako bicích hudebních nástrojů.²⁴

První ukázky nově vznikajícího hudebního stylu se začaly objevovat na konci 60. let, resp. na přelomu 60. a 70. let, když tehdy mladý Miloš Čuřík začal s pořádáním první alternativní akce v kulturním středisku Cíl. Nešlo jenom o hudební produkci, promítaly se zde např. Švankmajerovy filmy a další dokumenty převážně ze zahraničí, pomocí kterých bylo publikum seznamováno s avantgardním uměním. Čuřík přežil s těmito aktivitami i tvrdý nástup normalizace a ukončil své působení v Cíli odchodem na vojnu v roce 1971.²⁵

Po návratu pokračoval ve svých aktivitách v klubu Labyrint na Invalidovně v Praze 8. V malém sále začaly jeho přičiněním vystupovat kapely jako Stehlík, Extempore, Perpetuum Mobile a písničkáři Jaroslav Hutka a Vlasta Třešňák. Pravidelně se zde konaly besedy se spisovatelem Bohumilem Hrabalem a promítání českých trezorových filmů. Velikým Čuříkovým vítězstvím bylo založení rockového a jazzového centra na Rokosce, kde návštěvníci měli příležitost vidět vedle sebe hrát Blue Effect a poloprofesionální a amatérské soubory. Na počátku roku 1974 uspořádal první přehlídku pražských amatérských rockových skupin. V září 1976 pražské kulturní orgány činnost centra zastavily. Čuřík byl následně

²² ALAN, Josef et al.: *Alternativní kultura. Příběh české společnosti 1945-1989*, 1. vyd. Praha: Lidové noviny 2001, s. 221. ISBN 80-7106-449-1.

²³ Tamtéž, s. 226 - 227.

²⁴ LINDAUR, Vojtěch – KONRÁD, Ondřej: *Bigbít*, s. 94.

²⁵ HRABALIK, Petr: Kořeny české alternativní scény [online], [vid. 16. 9. 2014.], dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/specialy/bigbít/clanky/151-koreny-ceske-alternativni-sceny/>.

nucen přestěhovat své působiště do sálu U Záborských a vyjíždět se svými pořady taktéž mimo Prahu a zprostředkovávat tímto způsobem informace o dění na poli západní kultury.

Kromě těchto aktivit začal v polovině 70. let pracovat pro Jazzovou sekci, byl moderátorem Pražských jazzových dnů, některé amatérské soubory sám vybíral a doporučoval na základě kontaktů ze svého bývalého působiště na Rokosce. Jako moderátor a organizátor skončil v roce 1985, když spolu se svými kolegy Lenkou Zogatovou a Vojtěchem Lindaurem uspořádal nepovolené vystoupení americké rockové zpěvačky Nico.²⁶

1.7 Jazzová sekce

První pokusy o vytvoření samostatné jazzové organizace spadají již do roku 1969, kdy mělo dojít k vytvoření České jazzové unie. Žádost, kterou podepsali Karel Srp, Milan Dvořák a Jan Seik však byla úřady dočasně odložena. Aktivistům bylo doporučeno, aby se pokusili spojit s nově vzniklým Svazem hudebníků, jehož účelem bylo sdružovat amatérské muzikanty.

Jazzovou sekci zakládaly velké jazzové osobnosti spolu s publicisty a organizátory. Vzestup organizace byl pozvolný, každé tři měsíce vycházel informační bulletin „Jazz“, jehož první číslo vyšlo v dubnu 1972. Ve svém nejplodnějším období měla Jazzová sekce až 3000 členů. V čele organizace, spadající pod Svaz hudebníků, stáli Karel Srp, Joska Skalník a Josef „Zub“ Vlček.

Zdaleka nejdůležitější akcí Jazzové sekce byly Pražské jazzové dny (1974–1979). Zpočátku zde hrály pouze jazzové soubory, později byl dán prostor také jazz rockovým formacím. Od roku 1976 hráli na PJD hudebníci mnoha žánrů (Jiří Stivín, Vladimír Mišík, Extempore a další). V druhé polovině 70. let se vyprofilovala tzv. Sekce mladé hudby vedená Ladislavem Zajíčkem. Pořádala koncerty, vydávala informační letáky a knihy (Šuplík plný Zappy) a uváděla tajná promítání filmů (Woodstock, The Wall).²⁷ Prostřednictvím Sekce mladé hudby přicházeli na scénu mladí rockoví hudebníci.

²⁶ HRABALIK, Petr: Kořeny české alternativní hudby [online], [vid 16. 9. 2014]. dostupné z: <http://www.ceskatelevize/specialy/bigbit/clanky/151-koreny-ceske-alternativni-hudby/>.

²⁷ Oficiální stránky Pop musea: Bigbít – historie [online], [vid. 9. 10. 2014], dostupné z: [http://www.popomuseum.cz/exhibit/data/2010 Bigbit Revisited.pdf/](http://www.popomuseum.cz/exhibit/data/2010%20Bigbit%20Revisited.pdf/).

V roce 1980 začal Svaz hudebníků rozvíjet snahy o vyloučení Jazzové sekce ze svého područí, aby se vyhnul zodpovědnosti za kontroverze s ní spojené. Dle archivních záznamů se tak stalo na plenární schůzi ústředního výboru Svazu hudebníků v listopadu 1980.²⁸ Po mnoha cílených represivních akcích ze strany režimu během první poloviny 80. let došlo k definitivnímu zrušení Jazzové sekce v roce 1986.²⁹

1.8 Český underground

Hnutí je často spojováno s kapelou Plastic People of The Universe a jejich uměleckým vedoucím, básníkem Ivanem „Magorem“ Jirousem. Zakládajícími členy PPU byl baskytarista, zpěvák a textař Milan Hlavsa, klarinetista a zpěvák Michal Jernek z břevnovských The Undertakers, kytarista Jiří „Přemysl“ Števích a bubeník Josef Brabec³⁰. Později ke kapele přišel kytarista, zpěvák a hráč na klávesové nástroje Josef Janíček ze zaniklých The Primitives Group. Jejich vzorem byli hlavně The Velvet Underground a dále např. The Primitives Group, The Doors, The Mothers of Invention, The Pretty Things. V roce 1970 přišla kapela o profesionální licenci a byla nucena vrátit aparaturu PKS. S tím je spojený odchod Michala Jerneka a Jiřího „Přemysla“ Števícha. Zbytek kapely odjel na lesní brigádu do Humpolce, kde vydělával na novou aparaturu.³¹ V témže roce přišel do sestavy zpěvák Paul Wilson, posléze houslista a hráč na violu Jiří Kabeš a saxofonista Vratislav Brabenec. V květnu 1973 absolvovali Plastic People of The Universe kvalifikační přehrávky pod PKS. Profesionální kvalifikace jim byla porotou přiznána, ovšem za dva týdny přišel poštou dopis, který verdikt kvalifikační komise zamítl. Koncertování ovšem neustalo (parník Vyšehrad, Klukovice s kapelou Ale a jazz) a premiérové hraní souboru DG 307. V březnu 1974 došlo k surovému rozehnutí koncertní akce v Rudolfově u Českých Budějovic a v září téhož roku koncertu v Postupicích, tzv. Prvního festivalu druhé kultury s vystoupením řady dalších undergroundových souborů (Sen noci svatojánské band, DG 307, Goldberg grass band, Svatopluk Karásek a Karel Soukup). Svatbu Milana Hlavsy a Jany Němcové v červnu 1975 v Kostelci s koncertem zakončil zákrok policejních jednotek spojený se zatýkáním a

²⁸ Státní okresní archiv Liberec, fond Okresní národní výbor Liberec 1945 -1990, inv. č. 951, kart. 2648, Svaz hudebníků, pobočka Liberec 1978 -1984 (korespondence, stanovy, zákaz činnosti, Jazzová sekce).

²⁹ KOUŘIL, Vladimír: *Jazzová sekce v čase i nečase 1971-1987*, 1. vyd. Praha: Torst 1999, s. 30-35. ISBN 80-7215-095-2.

³⁰ PELC, Jan: *Bez ohňů je underground*, 1. vyd. Praha: Maťa 2001, s. 33-35. ISBN 80-7287-020-3.

³¹ Tamtéž, s. 69-73.

propouštěním po 48 hodinách. Začátek roku 1976 zaznamenal únorovou akci v Bojanovicích jako Druhý festival druhé kultury. Za necelý měsíc od této akce nastalo zatýkání. Ve vazbě skončili členové PPU Ivan Jirous, Pavel Zajíček, Svatopluk Karásek, Jan Kindl, Otakar Michl, Zdeněk Fišer, Pavel Zeman, Karel „Charlie“ Soukup, Jaroslav Kukul, Zdeněk Vokatý, Karel Havelka, Miroslav „Skalák“ Skalický, František „Čuňas“ Stárek aj.³² Okresní prokuratura a Okresní soud Plzeň - jih vznesl obvinění proti Karlu Havelkovi, Miroslavu Skalickému a Františku Stárkovi z trestného činu výtržnictví tím, že se podíleli na organizování a umožnili veřejně vystoupit Ivanu Jirousovi a dalším osobám, čímž se dopustili hrubé neslušnosti. Karel Havelka byl odsouzen k nepodmíněnému trestu 2,5 roku, Miroslav Skalický k nepodmíněnému trestu 18 měsíců a František Stárek k nepodmíněnému trestu 8 měsíců. V odvolacím řízení jim byly tyto tresty sníženy na polovinu.³³ V Praze byly v září 1976 vyneseny další rozsudky. Ivan Jirous byl odsouzen na 18 měsíců, Pavel Zajíček na 12 měsíců, Svatopluk Karásek na 8 měsíců a Vratislav Brabenec taktéž na 8 měsíců vězení.³⁴

1.9 Česká nová vlna

S náznaky nové vlny se setkáváme již v 70. letech, následný rozmach se datuje do let 1982–1983. Inspirací pro domácí soubory byly nahrávky angloamerické nové vlny. Například Pražský výběr byl ovlivněn kapelou Punishment of Luxury, kapela Garáž vycházela z anglického punku, Jasná páka se inspirovala soubory Talking Heads a B52, Precedens přejímal prvky od Ultravox a Visage.

Novou vlnu v Čechách můžeme rozdělit na dvě období. První datujeme od 23. 2. 1979, kdy vystoupila poprvé punková kapela Extempore v programu Zabíjačka, i když punkové koncerty se konaly občasně také před tímto datem. Konec české nové vlny připadá na 23. 3. 1983, kdy v týdeníku Tribuna vyšel článek Jana Krýzla Nová vlna se starým obsahem. V důsledku toho byly zakázány soubory Pražský výběr, Jasná páka a Letadlo.

³² Oficiální stránky kapely Plastic People of The Universe [online], [vid. 19. 3. 2015], dostupné z: <http://www.plasticpeople.cz/historie/1976-1980/>.

³³ MACHOVEC, Martin - STÁREK, „Čuňas“ František a kol.: „Hnědá kniha o procesech s českým undergroundem“, 1. vyd. Praha: Ústav pro studium totalitních režimů 2012, s. 102-129. ISBN 978-80-87211.

³⁴ Tamtéž, s. 191–199.

Pro první období je charakteristické pronikání nového stylu do našich podmínek. Vyzařovalo z něho uvolnění, velká dávka humoru a sepětí s mladou generací. Zavedené soubory Blue Effect, Energit jen zpovzdálí sledovaly, jak se jejich mladší kolegové stávali populárními, debaty se točily kolem Pražského výběru, Jasně páky, Garáže, Abraxasu, Letadla, Dvouleté fámy, Zikkuratu a dalších seskupení, např. punkoví Energie G, Suchý mozky a Kečup. Nová vlna byla považována za dočasnou záležitost a mnoho starších souborů nevěřilo v její delší trvání.

Na počátku druhého období se chystala expanze nových souborů. Ačkoli komunistická média v každodenním životě ukazovala to, co je to vhodná kultura, Krýzlův článek o „nové vlně se starým obsahem“ měl opačný efekt, souborům spíše pomohl, a tak Jasná páka a Pražský výběr získávají na oblibě.

V období po Krýzlově článku spíše přetrvávají punkové formace (Visací zámek, V3S, Plexis, FPB), další soubory spojují svoji hudbu s prvky reggae a ska (Babalet, Nahoru po schodišti dolů band), chladnou elektronikou (Máma Bubo), diskotékovým funk a technopopem (Bossanova, Žentour, Lucie, Omnibus) a temným podzemím (Garáž s Mejlou Hlavsou), jazz rockem (Krásné nové stroje) nebo pomalu ustupujícím art rockem (obnovený Výběr). Na hudební pole vstupují soubory ovlivněné novoromantismem (Precedens, později Oceán), melodickými popovými prvky i prvními kytarovými skladbami (Tichá dohoda a Toyen). Časem se u novovlnných kapel objevuje tendence k jednoduššímu a pro posluchače stravitelnějšímu zvuku. Z původně rebelantských souborů se časem vyvinuly zavedené až komerční kapely, jejichž vzdor se projevoval pouze skrze vzpomínky na proběhlé časy.³⁵

³⁵ HRABALIK, Petr: Česká nová vlna začátku 80. let [online], [vid. 10. 10. 2014], dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/specialy/bigbit/vyhledavani/novavlna/clanky/160-ceska-nova-vlna-zacatku-80-let/>.

1.10 Heavy metal

V první polovině 80. let se začala v Čechách objevovat metalová hudba vycházející ze staršího hard rocku a art rocku. Charakterizoval ji tvrdý (boosterový) zvuk kytar, rychlé až agresivní tempo hudby. Bubeníci těchto souborů přicházeli s hrou na dva basové bubny a bicí souprava se dále rozšiřovala o další přechodové bubny a činely. Do roku 1989 se prosadily soubory Arakain, Törr, Citron, Vitacit, Merlin, Kern. Z mladších kapel především Debustrol a Root. K posluchačům se metal dostával prostřednictvím rozhlasového pořadu Větrník na stanici Vltava Československého rozhlasu a sporadicky v Československé televizi. Texty metalových souborů se námětově točily okolo síly, boje, mýtů, nenaplněných lásek apod. Metaloví fanoušci nosili černé kožené bundy (křiváky) s nášivkami metalových souborů, sponkami a kovovými patenty, dále trička s potisky metalových kapel, úzké jeansy a pruhované kalhoty doplněné opasky a náramky s kovovými pyramidami. Účesy se měnily podle módy. V polovině 80. let hlavně tupírované vlasy, ke konci 80. let volně rozpuštěné dlouhé vlasy. Centrem pražských metalistů byl Kulturní dům Barikádníků (Barča) ve Strašnicích, jenž od počátku pravidelně hostil soubory Arakain, Törr a ze Slovenska Tublatanku. Mnoho metalových skupin začínalo na venkovských tancovačkách, také proto se objevovalo tvrzení, že metal je hudbou venkova, přednostně Ostravska a Plzeňska. Po listopadu 1989 přišel velký rozmach skinheadských seskupení v čele s Orlíkem Davida Matáskou a Daniela Landy.³⁶

³⁶ VANĚK, Miroslav: *Byl to jenom rock'n'roll?* s. 296–300.

2. Bigbeatová scéna na Liberecku

Tato část se zabývá vývojem bigbeatu na Liberecku od šesté dekády do poloviny devadesátých let. V této kapitole se budu řídit chronologickým řazením. Jednotlivé podkapitoly jsou nazvány podle desetiletí. Budu se věnovat souborům v regionu a hudebním akcím. Do svého popisu jsem záměrně zařadil kapitolu o šedesátých letech a části let devadesátých, bez kterých by nebylo hodnocení komplexní.

2.1 Léta šedesátá

Šedesátá léta byla dobou, kdy se společnost postupně vymaňovala z chudoby poválečných let i doby perzekuce a pronásledování komunistickým režimem. Kromě swingových a dechovkových souborů zde působilo od počátku šedesátých let několik souborů, prezentujících se především taneční hudbou (orchestr ZK Železničář Ladislava Bareše, hudba OB Hanychov Jana Komínka, orchestr Jiřího Musila, orchestr Josefa Háka, hudba ČSAO Rudolfa Plačka a další).³⁷ Jedním z prvních, jenž přišel s nápadem uspokojit poptávku po bigbeatových souborech, byl kapelník libereckého tanečního orchestru ZK Železničář Ladislav Bareš. Oslovil několik mladých hudebníků a zanedlouho byl na světě bigbeatový soubor Atlantic, hrající po boku Orchestru ZK Železničář Ladislava Bareše na tanečních zábavách a dalších akcích. Soubor se stal velmi populárním a působil na Liberecku do počátku 70. let. Podobně smýšlející byl Rudolf Mihulka, když prosadil Jürgena Kawana, Miroslava Němce a další hudebníky jako střídající bigbeatovou kapelu svému orchestru S Combo, později Combo 62³⁸. O rok později v roce 1964 již vystupoval se souborem S Combo bigbeatový Elektron Jana Kostrouna. Nově vznikající soubory před a po roce 1965 neměly zpočátku kvalitní technické vybavení a ideální podmínky pro zkoušení, ale jejich nadšení pro bigbeatovou hudbu bylo obrovské a tyto obtíže překrylo. V roce 1965 vznikl českodubský soubor The Sharks³⁹ fungující do dnešních dnů a ovlivněný ve svých počátcích především The Beatles stejně jako jablonečtí Mustangové⁴⁰ a liberečtí The Best Cruel⁴¹ a

³⁷ Kulturní kalendář Liberecka, roč. 2, č. 1, 1963, s. 15-16.

³⁸ Tamtéž, č. 9, 1963, s. 26.

³⁹ Medailon souboru The Sharks – viz 3. kapitola práce.

⁴⁰ Medailon souboru Mustangové – viz 3. kapitola práce.

⁴¹ Medailon souboru The Best Cruel – viz 3. kapitola práce.

The Kings⁴² Jürgena Kawana. Kromě The Beatles a také Rolling Stones byly ovlivněny postupně vznikající liberecké soubory Torrefection⁴³ Jana Kostrouna, Black Birds⁴⁴, Tomáše Holoubka, Mickey Mouse⁴⁵ Pavla Bendy, The Leones⁴⁶ Stanislava Munzara, Melody Makers⁴⁷ Jiřího Lesáka, Candy Tabs⁴⁸ Zdeňka Šlechty a ve svých počátcích také Anex⁴⁹ Karla Živnůstky.

Průmyslové podniky, jednotná zemědělská družstva a společenské organizace souborům prostřednictvím svých závodních klubů dělaly patronát nad hudebními soubory. (ZK Plastimat Liberec, ZK ROH Bytex Vratislavice nad Nisou, ČSM Hedva Liberec, ZK Textilana Liberec, ČSPO Liberec, ZO SSM Pivovar Vratislavice nad Nisou, PKO Liberec, Střediskový kulturní klub Český Dub, JZD Bílá, Osvětová beseda Český Dub⁵⁰ a další). V podstatě jakákoli organizace mohla být zřizovatelem hudebního souboru, přičemž za něho nesla plnou odpovědnost a mimo ni soubor nesměl vystupovat. V některých případech zřizovatel financoval nákup hudebních nástrojů a umožnil souboru zkoušet v prostorách podnikového klubu apod.

Do konce 60. let nebyl dohled nad kulturními organizacemi tak důsledný jako v pozdějších letech. Hlavní slovo nad soubory měl Svaz hudebníků založený v roce 1969 a na Liberecku zastoupený předsedou pobočky Josefem Němečkem, místopředsedou Jiřím Valešem, jednatelkou Eliškou Veverkovou a členy výboru Josefem Ottlem, Jiřím Veverkou, Miroslavem Skočdopolem a Jiřím Moravcem, který byl zároveň členem ústředního výboru Svazu hudebníků a jeho právníkem na státní úrovni⁵¹. V rámci pobočky Svazu hudebníků fungoval Poradní sbor – aktivisté lidových zábav, jehož předsedou byl Jaroslav Ládr a členy Jan Mazač, František Zvonek, Jiří Novák, František Steklý, Karel Havlíček, Jindřich Bouma a Oldřich Vrabec⁵². Poradní sbor dohlížel nad veškerými pořádanými kulturními akcemi. Příslušná hudební produkce musela být předem nahlášena: „Podle vyhlášky MŠK č. 99/1958

⁴² Medailon souboru The Kings – viz 3. kapitola práce.

⁴³ Medailon souboru Torrefection – viz 3. kapitola práce.

⁴⁴ Medailon souboru Black Birds – viz 3. kapitola práce.

⁴⁵ Medailon souboru Mickey Mouse – viz 3. kapitola práce

⁴⁶ Medailon souboru The Leones – viz 3. kapitola práce.

⁴⁷ Medailon souboru Melody Makers – viz 3. kapitola práce.

⁴⁸ Medailon souboru Candy Tabs – viz 3. kapitola práce.

⁴⁹ Medailon souboru Anex – viz 3. kapitola práce.

⁵⁰ SOKA Liberec, fond ONV Liberec, inv. č. 951, kart. 2648, Hudební soubory v okrese 1967-1989.

⁵¹ SOKA Liberec, fond ONV, inv. č. 951, kart. 2648, Svaz hudebníků, pobočka Liberec 1978-1984.

⁵² SOKA Liberec, fond ONV, inv. č. 951, kart. 2648, Hudební soubory v okrese 1967-1989 (Poradní sbor-aktivisté lidových zábav).

*ÚT, jest každý pořadatel veřejné hudební produkce povinen vyžádat si úřední povolení k uspořádání produkce u MěstNV, v jehož obvodu bude produkce uspořádána.*⁵³

Co se týče kulturních akcí v 60. letech, na několika místech v Liberci a jeho blízkém okolí se odehrávaly taneční zábavy, například v PKO s Orchestrem Ladislava Bareše a bigbeatovým Atlantikem. Podobně tomu bylo v Kulturním a společenském středisku Na Střelnici, kde vyhrával orchestr Combo 62 s bigbeatovým Elektronem vždy o sobotách. Na neděli připadaly čaje s instrumentální kapelou. V posledním červnovém dni roku 1966 vystoupil v Přírodním divadle PKO známý francouzský zpěvák Johnny Hallyday s doprovodnou skupinou. Akce skončila zásahem Veřejné bezpečnosti a rozehráním účastníků zpočátku velmi poklidného koncertu francouzské hvězdy.⁵⁴ Mezi zatčenými byl známý liberecký hudebník kapely The Best Cruel Jürgen Kawan a kytarista téže kapely Miroslav Němec, dále Zdeněk Dobružský, Petr Šimr, Mikuláš Novák a Michal Kudr.⁵⁵ Během letních prázdnin se v Klubu mladých Na Střelnici konaly večery bigbeatové hudby a malá filmová představení. Navzdory událostem z konce června vystoupila v září v přírodním amfiteátru anglická bigbeatová formace Red Squares.⁵⁶ Na celkem 10 místech v Liberci a okolí (hotel Zlatý lev, kavárna Nisa, vinárna Réva, kavárna Imperiál, kavárna Pošta, restaurace Březová alej, Kulturní dům OB Hanychov – Růžový palouček, hotel U jezírka, Pivovarská restaurace a Dělnický dům v Rochlici) byla věnována pozornost spíše taneční hudbě⁵⁷, kromě Střelnice a PKO.⁵⁸ Rok 1967 začíná vystoupením Mefista a interpretů Divadla Rokoko v Lidových sadech.⁵⁹ V březnu, v rámci IV. večera bigbeatové hudby zahrály soubory Juventus s Karlem Černochem, Flamenco s Karlem Kahovcem a Petrem Novákem.⁶⁰ V červnu přijela do přírodního amfiteátru švýcarská bigbeatová formace Les Sauterelles⁶¹ v rámci svého turné po Československu⁶² se střídajícími se předkapelami Matadors a Flamenco. První jmenovaná vystoupila po boku švýcarských hvězd v Liberci.

⁵³ Kulturní kalendář Liberecka, roč. 10, č. 1, 1963, s. 31.

⁵⁴ Liberecká vzpoura mániček v roce 1966 [online], [vid. 14. 1. 2014], dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/kultura/190246-liberecka-vzpouira-manicek-v-roce-1966/>.

⁵⁵ POSPÍŠIL, Filip - BLAŽEK, Petr: *Vraťte nám vlasy. První máničky, vlasatci a hippies v komunistickém Československu*, 1. vyd. Praha: Academia 2010, s. 552–555. ISBN 978-80-200-1873-1.

⁵⁶ Kulturní kalendář Liberecka, roč. 13, č. 8, 1966 (zadní strana).

⁵⁷ Kulturní kalendář Liberecka, roč. 13, č. 1, 1966, s. 18–19.

⁵⁸ V těchto zařízeních se pravidelně každý víkend konaly taneční zábavy s bigbeatem. Poznámka autora.

⁵⁹ Kulturní kalendář Liberecka, roč. 14, č. 1, 1967, s. 18–19.

⁶⁰ Kulturní kalendář Liberecka, roč. 14, č. 3, 1967, s. 7–8.

⁶¹ Tamtéž, č. 6, s. 6.

⁶² OPEKAR, Aleš: *The Matadors. Beatová aristokracie z Prahy, Ústí nad Orlicí: Oftis 2007, s. 62. ISBN 978-80-86845-91-3.*

V září 1968 proběhl v PKO koncert Apollobeatu Petra Spáleného s Pavlínou Filipovskou⁶³ a Josefa Laufera se svojí beatovou kapelou.⁶⁴ V závěru roku 1969 mohli návštěvníci sálu Lidových sadů okusit pražskou west coastovou formaci The Cardinals s klávesistou Leškem Semelkou.⁶⁵

2.2 Léta sedmdesátá

Sedmdesátá léta byla důležitým obdobím nejen na Liberecku, ale také v celé zemi. Československo bylo jakýmsi uzavřeným světem, který se pozvolna vzpamatovával z příchodu spojeneckých vojsk v roce 1968. Normalizační aparát se snažil prostřednictvím zákazů, tlaků na změnu názvu souboru a rekvalifikacemi, při nichž se sledoval spíše politický rozhled hudebníka, než muzikální dovednosti. Nechtěl-li někdo následovat popové kapely, uchýloval se spíše k alternativní scéně a zdrojem jeho inspirace byl hardrock, později punk a nová vlna.

Na liberecké rockové scéně nebylo mnoho souborů, které by musely ukončit svoji činnost nařízením státních orgánů, protože většina z nich byly soubory amatérské. Nově vzniklé amatérské soubory musely projít kvalifikačními přehrávkami a být organizovány pod Svazem hudebníků, pobočkou Liberec. Repertoár souborů se postupně proměňoval, postupně opadal vliv Beatles a Rolling Stones a hudba začala být tvrdší. Do poloviny 70. let vznikli liberečtí Dures Special⁶⁶ Jindřicha Šlechty, Proxima Centauri Františka Pšenčíka, Ametyst Tomáše Holoubka, hodkovičtí Pastevci Jaroslava Honzejka a Krakatit Jiřího Bláhy. Kromě Ametystu, který se zaměřil na vlastní bigbeatovou tvorbu zařazovaly ostatní soubory kromě skladeb ze 60. let také songy od Deep Purple, Led Zeppelin a dalších souborů. Ve druhé polovině 70. let nadále fungoval Jürgen Kawan, ovšem s již přejmenovanou kapelou z The Kings na Nisanthropes a později na Samotáře, zrodily se ojedinělé kapely jazz rockového charakteru jako Rockwell a SGQ, dále pop rockové Subkomise, Reflex a studentská kapela Stratos z liberecké stavební průmyslovky ovlivněná tvorbou Status Quo.

⁶³ Kulturní kalendář Liberecka, roč. 15, č. 9, 1968, s. 12.

⁶⁴ Tamtéž, č. 11, s. 9.

⁶⁵ Kulturní kalendář Liberecka, roč. 16, č. 12, 1969, s. 10.

⁶⁶ Medailon souboru Dures Special – viz 3. kapitola práce.

Co se týče kvalifikačních přehrávek, účast na nich byla povinná pro soubory, jež chtěly oficiálně vystupovat. V libereckém prostředí převažovaly amatérské soubory, které byly zařazené do tří kvalifikačních skupin, přičemž třetí třída znamenala nejlepší hodnocení. Vedoucí souboru u kvalifikačních přehrávek předložil přehrávkové komisi repertoárový list a porota si vybrala zpravidla tři skladby, které kapela zahrála. Poměr anglických a českých textů musel být zpravidla 3:7, což hudebníci řešili předkládáním anglických skladeb s českými texty. Porota hodnotila intonaci, rytmus, dynamiku, podání, celkovou charakteristiku souboru⁶⁷ a podávala návrh na udělení kvalifikačního příplatku. Pokud kapela přehrávkami neprošla, byla zde možnost opakování. Rockové soubory neměly mnoho šancí dosáhnout na třetí kvalifikační třídu a nemáme doloženou rockovou kapelu v 70. letech s tímto hodnocením. V liberecké přehrávkové komisi zasedali po celou dobu normalizace Eliška Veverková, Jiří Veverka, Jiří Moravec, Rudolf Mihulka, Jiří Valeš, Jindřich Bouma, Josef Němeček a příležitostně také Vladimír Jánský.⁶⁸

V rámci kulturních zařízení v Liberci začal od roku 1976 fungovat Klub mládeže Plamen s pravidelným programem. Ačkoli bychom podle názvu usuzovali spíše politický charakter klubu, skutečnost byla trochu odlišná.⁶⁹ Klub byl otevřen již v roce 1968 a soustředil se po dobu bezmála osmi let pouze na předprodej vstupenek pro PKO, agitátorskou činnost, málo četná vystoupení a nevýherní hrací automaty pro mládež a kavárenský provoz. Užívalo se pojmenování Herna mladých. Od roku 1976 se začínají objevovat pravidelné programy klubu, které kromě besed a diskoték nabízely hudební pořad Miroslava Jirsáka Gramofórum, zaměřený na prezentaci novinek ze zahraničních gramofonových desek.⁷⁰ V roce 1978 je zaznamenán výrazný nárůst pořadů. V klubu zkoušela studentská kapela SPŠST Stratos a aktivně v klubu vystupovala.⁷¹ V dubnu téhož roku hrál v Plamenu Katapult, Jana Kratochvílová se skupinou Kroky, probíhal pořad Gramofórum.⁷² V říjnu je zaznamenáno vystoupení Petra Nováka s programem Planeta snů⁷³ a v prosinci se vrátil na svůj koncert Katapult, tentokrát však do menzy VŠST, stejně jako v závěru roku Jazz Q

⁶⁷ SOkA Liberec, fond ONV, inv. č. 951, kart. 2648, Hudební soubory v okrese 1967-1989.

⁶⁸ Rozhovor Jiřího Zahradníka s Eliškou Veverkovou 15. 5. 2015 (uloženo v soukromém archivu Jiřího Zahradníka).

⁶⁹ Podle pracovníka klubu Bohuslava Gläsera se pod rouškou SSM skrývalo kvalitní klubové zařízení, které pořádalo koncerty folkových a rockových souborů z Čech a Moravy (rozhovor s Bohuslavem Gláserem 25. 5. 2014-viz příloha práce).

⁷⁰ Kultura a sport Liberecka, roč. 5, č. 10, 1976, s. 13.

⁷¹ Kultura a sport Liberecka, roč. 7, č. 2, 1978, s. 31.

⁷² Tamtéž, č. 4, s. 18.

⁷³ Tamtéž, č. 10, s. 18.

Martina Kratochvíla, který vystoupil taktéž v menze.⁷⁴ V březnu 1979 absolvoval v Plamenu vystoupení Marsyas, Modus a opětovně Petr Novák.⁷⁵ V květnu započala celková rekonstrukce klubu, jež trvala do konce roku 1979.⁷⁶ Z akcí v dalších kulturních zařízeních je třeba zmínit, že od jara 1970 uváděl vždy po měsících Oskar Gottlieb s Petrem Černockým, Jaromírem Koptářem a Vladimírem Síssem v PKO čtyři diskotéky. V dubnu 1970 zavítal do Lidových sadů Olympic,⁷⁷ v říjnu Blue Effect a Flamengo.⁷⁸ Jak je zřejmé, šrouby normalizačního režimu se zatím utahovaly velmi pomalu a rockovým kapelám byl prozatím dáván prostor. V dubnu 1973 vystupovalo v Lidových sadech pouze Collegium Musicum,⁷⁹ Olympic s Jiřím Kornem⁸⁰ a bývalý zpěvák z Matadors Viktor Sodoma se skupinou Shut Up,⁸¹ dávající přednost poprocku. V listopadu vystoupili v Lidových sadech východoněmečtí Puhdys.⁸² Posuneme-li se do roku 1975, zaznamenáme citelný pokles rockové hudby, až na březnový koncert kapely Synkopy 61 s Oldřichem Veselým⁸³ a Olympiku v prosinci s programem „76“.⁸⁴ S bigbeatem to nebylo v tomto období růžové, a tak špetku tvrdšího stylu skýtaly snad pouze taneční zábavy, které jím čas od času svá vystoupení proložily. V kavárně Nisa hrál Ananas, Anex a Pastevci, v Centrumu na Králově Háji Elektron, stojící na pomezí rocku a popu.⁸⁵

Park kultury a oddechu v Lidových sadech ve spolupráci s OV SSM v Liberci začal pořádat od jara 1975 amatérskou přehlídku zpěváků a skupin s názvem Ještědský drak. Soutěží prošla řada libereckých muzikantů. Porota složená ze zástupců PKO, OV SSM a aktivních hudebníků sledovala kromě hudebního projevu také texty a hodnotila celkový dojem. Kvalifikační předkola probíhala každoročně v lednu a v únoru v rámci odpoledních tanečních zábav v PKO. Finálový večer se uskutečnil v březnu nebo v dubnu v PKO, od poloviny 80. let také v sále Kolosea. Soubory podléhaly rozdělení do kategorií folk, country,

⁷⁴ Tamtéž, č. 12, s. 20.

⁷⁵ Kultura a sport Liberecka, roč. 8, č. 3, 1979, s. 23.

⁷⁶ Tamtéž, č. 5, s. 17..

⁷⁷ Informační a kulturní kalendář, roč. 1, č. 4, 1970, s. 17.

⁷⁸ Tamtéž, č. 10, s. 12.

⁷⁹ Kultura a sport Liberecka, roč. 1, č. 3, 1973, s. 12.

⁸⁰ Tamtéž, č. 4, s. 11.

⁸¹ Tamtéž, č. 6, s. 18.

⁸² Tamtéž, č. 11, s. 11.

⁸³ Kultura a sport Liberecka, roč. 3, č. 3, 1975, s. 15.

⁸⁴ Tamtéž, č. 12, s. 15.

⁸⁵ Kultura a sport Liberecka, roč. 3, č. 1, 1975, s. 16–18.

beat, jazz a sólový zpěv. Z periodika Kultura a sport Liberecka máme k dispozici výsledky následujících ročníků:

ROČNÍK	FINÁLE	KATEGORIE BEATOVÝCH SKUPIN
III.	1977	1. PASTEVCÍ, ROCKWELL (spol. 1. místo)
VI.	1980	1. SGQ, 2. AUTENTIK, 3. KRAKATIT
VII.	1981	1. MIMOSA, 2. LAZARET, 3. B – KOMPLEX
VIII.	1982	1. RAINBOW, CENTREXIT (spol. 1. místo)
IX.	1983	1. MEDŮZA, COOWPEROVY PŘEDEHŘÍVAČE (spol. 1. místo)
X.	1984	1. MIMOSA II, 2. ARCUS, 3. HEC
XI.	1985	1. 666, 2. VÝSTAVNÍ KLUB, 3. LUXUSNÍ PARNÍK
XII.	1986	1. JACO, 2. PROFIL, 3. ALLEGRO
XIII.	1987	1. ADEPT, LUXUSNÍ PARNÍK (spol. 1. místo)
XIV.	1988	1. HORROCKS, 2. LUXUSNÍ PARNÍK, 3. KRAKONOSH
XV.	1989	1. MANGUSTA, 2. REVERS, 3. STOJATÉ VODY

2.3 Léta osmdesátá

Osmdesátá léta jsou ve znamení příchodu alternativy, punku a nové vlny a heavy metalu. Oproti 60. létům se vylepšilo technické vybavení souborů a československý průmysl hudebních nástrojů dodával obстойné nástroje a aparáty. V Československu jsou léta osmdesátá zastoupena umělci, kteří jsou povolení tehdejším režimem (Olympic a další) nebo kapely produkující hudbu tolerovanou či zakazovanou (punkové, novovlnné a heavy metalové soubory). Pro tuto dobu je nadále charakteristické přejímání nových skladeb zahraničních interpretů, dohled státu nad udělováním kvalifikačních přehrávek, kontrolou lidových zábav, zákazem činnosti souboru.

V praxi se tento jev na Liberecku prosadil v podobě Poradního sboru – aktivistů lidových zábav, působících v rámci Svazu hudebníků, pobočky Liberec. Předsedou poradního sboru byl Jaroslav Ládr a členy Jan Mazač, František Zvonek, Jiří Novák, František Steklý, Karel Havlíček, Jindřich Bouma a Oldřich Vrabec.⁸⁶ Poradní sbor dohlížel nad veškerými pořádanými kulturními akcemi. Mohl také spolu s Veřejnou bezpečností dávat podnět k návrhům zákazů činnosti souborů. Udělování zákazů bylo důsledkem potyček a demolování vnitřního zařízení sálů provozoven, zjištění většího množství podnapilých osob na hudební produkci, zjištění závadových osob a nealkoholové toxikomanie. Jako příklad je možné uvést libereckou Lampu, která měla na určitou dobu zákaz hraní v jabloneckém okrese, kvůli hromadné rvačce cca 300 lidí na samém začátku vystoupení v hostinci v Maršovicích (Ostrý roh). Další poněkud specifický zákaz se týkal kapel s nejnižší kvalifikační třídou 1, které směly hrát pouze v okrese Liberec. Jistou formou perzekuce bylo zastavení činnosti kapely kvůli názvu, což se týkalo například kapely Recese, která na počátku 80. let změnila svůj název na neutrální Prostor. Inspekce lidových zábav kontrolovala, zda souhlasí tabulkové taxy na vypsáném bloku. Dále bylo kontrolováno, zda se dodržuje předepsaný poměr anglických a českých skladeb v poměru 3:7. Možným postihem byl jednorázový zákaz hudební produkce, o kterém se kapela zpravidla dozvěděla až po svém příjezdu do místa konání akce. Častou formou zákazu také bylo odebrání osvědčení vedoucímu hudebního souboru. Jiří Bárta z kapely Ego vzpomíná: „*Před každou zábavou se každopádně chodilo na OKS pro povolení k produkci a tihleti tatřkové, aby vypadali jako dobráci, vždy vše povolil, ale vzápětí dali echo pořadateli, aby akci pod nějakou záminkou zrušil. OKS nikdy kapele nedalo žádné oficiální lejstro ohledně zákazu, vše se odbývalo takto pokoutně. A když už bylo hodně zle a stížnosti se množily, dostalo se kapele pouze ústního vyrozumění o zákazu činnosti. Těžko však objasním konkrétní důvod zákazu Ega. Jim stačilo vcelku málo.*“⁸⁷

Na Liberecku vzniklo větší množství souborů, z nichž některé hrají do dnešních dnů a ostatní zanikly po krátkém či delším působení. Na počátku 80. let se zrodily kapely Syrinx⁸⁸ produkující hudbu od hardrocku po punk a Ego⁸⁹ směřující více k hard rocku. Přicházejí punkové soubory Slunéčko⁹⁰ a Paragraf 202⁹¹ ovlivněné tvorbou novovlnných Extempore a

⁸⁶SOKA Liberec, fond ONV, inv. č. 951, kart. 2648, Hudební soubory v okrese 1967-1989 (poradní sbor-aktivisté lidových zábav).

⁸⁷ Emailová korespondence Jiřího Zahradníka s Jiřím Bártou 11. 6. 2015 (uloženo v soukromém archivu Jiřího Zahradníka).

⁸⁸ Medailon souboru Syrinx – viz 3. kapitola práce.

⁸⁹ Medailon souboru Ego – viz 3. kapitola práce.

⁹⁰ Medailon souboru Slunéčko – viz 3. kapitola práce

dále punk rozvíjející Hubert Macháně. Do poloviny 80. let vznikla kapela Lampa⁹² hrající českou novou vlnu, hard rock a heavy metal stejně jako její novovlnná odnož kapela Ropa.⁹³ Poprockovými soubory vzniklými na Liberecku do poloviny 80. let jsou kapely Domino⁹⁴, Saturn⁹⁵ a Rogallo,⁹⁶ výrazně rockovější do poloviny osmé dekády je Rival, Gretsche, Medůza, 666, Mimósa a jablonecké Doteky.⁹⁷ Mezi metalové soubory druhé poloviny osmé dekády řadíme Metlu, Profil, Horrocks, Recesi, Adept, V. A. R., Nero, M. O. R. a Veteš.⁹⁸ V tomto období se vyprofilovalo několik souborů stojících na pomezí stylů. Jmenujme kapelu Pohromadě na přehradě spojující v sobě rock a blues, dále Sémantické hejno veselých beránků a Kamufláž pohybující se na hranici folku a rocku.⁹⁹

Ve své činnosti pokračoval Klub mládeže Plamen v centru Liberce. Posuneme-li se do roku 1981, vystoupili v březnu liberečtí B – Komplex a Slunéčko¹⁰⁰, v dubnu pražští otcové punku Extempore.¹⁰¹ Několik skladeb z tohoto památného koncertu se objevilo na CD Extempore – Velkoměsto. Podzim 1981 byl písničkářský v podání Jaroslava Lutky a Ivana Strassera¹⁰² a v závěru roku opět Marsyas a B – Komplex.¹⁰³

V roce 1985 například zaznamenáváme lednové vystoupení Vladimíra Mišíka s Janem Spáleným a kapely Moped z Berouna.¹⁰⁴ V únoru opět Katapult, YoYo band, Halogen a na konci měsíce Luboš Pospíšil.¹⁰⁵ V březnu liberecká Kamufláž s Lubošem Beránkem, Moped, Tango s Miroslavem Imrichem v Pavilonu „A“ LVT a tamtéž Festivalový ples s kapelami Halogen, B – Komplex a Petrem Novákem.¹⁰⁶ V následujícím měsíci program znovu nezklamal. Skupina Tango v OB Pavlovice, pražský Karamel, duo písničkářů Luboš Beránek

⁹¹ Medailon souboru Paragraf 202 – viz 3. kapitola práce

⁹² Medailon souboru Lampa – viz 3. kapitola práce.

⁹³ Medailon souboru Ropa – viz 3. kapitola práce.

⁹⁴ Medailon souboru Domino – viz 3. kapitola práce.

⁹⁵ Medailon souboru Saturn – viz 3. kapitola práce.

⁹⁶ Medailon souboru Rogallo – viz 3. kapitola práce.

⁹⁷ Medailony souborů Rival, Gretsche, Medůza, 666, Mimósa, Doteky – viz 3. kapitola práce.

⁹⁸ Medailony souborů Metla, Profil, Horrocks, Recese, Adept, V. A. R., Nero, Veteš – viz 3. kapitola práce.

⁹⁹ Medailony souborů Pohromadě na přehradě, Sémantické hejno veselých beránků, Kamufláž – viz 3. kapitola práce.

¹⁰⁰ Kultura a sport Liberecka, roč. 10, č. 3, 1981, s. 31.

¹⁰¹ Tamtéž, č. 4, s. 20.

¹⁰² Kultura a sport Liberecka, roč. 10, č. 10, 1981, s. 23.

¹⁰³ Tamtéž, č. 12, s. 30.

¹⁰⁴ Kultura a sport Liberecka, roč. 15, č. 1, 1985, s. 17.

¹⁰⁵ Tamtéž, č. 2, s. 21.

¹⁰⁶ Tamtéž, č. 3, s. 20.

– Martin Červinka¹⁰⁷ a pražský OK Band. V závěru první poloviny roku 1985 vystoupení libereckých OiOi Hubert Macháně, Profil a pražských Dr. Max a Arakain.¹⁰⁸

V Plamenu se dařilo na konci 70. let i v 80. letech uvádět dobré rockové soubory, většinou opakovaně a umožnit rozvoj místním rockovým formacím a program doplňovat nejen besedami o životě v socialistických zemích.¹⁰⁹ Kromě rockových souborů zde vystupovali folkoví písničkáři, country a bluegrassové kapely a jazzová uskupení. Klub dával prostor finalistům Ještědského draka k samostatným vystoupením. Svou náplní patřil k velmi zdařilým podnikům v samém centru Liberce.¹¹⁰

Vladimír Merta Vzpomíná na koncerty v Klubu mládeže Plamen: *„Plamen byl z rodu těch neohrožených klubů, které nám nepravidelně, ale opakovaně, přes fámy a zlovolné nátlaky, poskytovaly podium i v dobách zákazů. Možná nebyl dohled v průmyslových městech tak silný jako v přeideologizované Praze. Dojem z klubu byl folkový: žádné zázemí, jen stěna, za kterou jsme ladili. Když si člověk o přestávce odskočil, zaslechl upřímné názory na to, co provádí. Zejména ke konci života režimu před námi paní pořadatelka hrála skvěle svou hru: dělala, že o nás nic neví a my zase na oplátku předstírali, že nevíme, v jakém klubu, kým povoleném, dohlíženém a řízeném, hrajeme. Nebylo navenek šedivějšího projevu občanské statečnosti. Byla to účinná metoda, báli jsme se zbytečně. Občas nás sice nepozvali, ale po čase zase ano. A setkání s liberečáky z širokého okolí nás drželo nad vodou. Kdyby nepřišli, ztrácelo by naše podomácké hraní společný smysl, kterým jsme se živil jako putující vyhnanci na poušti manou, seslanou pateticky z nebes. Plamen se rozhořel a dokázal vznítit další duše. Takže těch pár vět je mou kytičkou na jeho hrobečku.“*¹¹¹

Co se týče ostatních kulturních zařízení, zaznamenáváme v lednu 1986 vystoupení Olympiku v PKO,¹¹² v únoru Synkopy 61 a Odyssea v sále Kolosea.¹¹³

¹⁰⁷ Tamtéž, č. 12, s. 32.

¹⁰⁸ Tamtéž, č. 9, s. 29.

¹⁰⁹ Luboš Beránek vzpomíná na Klub mládeže Plamen jako na centrum rockové a folkové hudby uprostřed normalizačních časů. Nutno podotknout, že se klub právem pyšnil nejbohatším hudebním programem v okrese, který mohlo PKO jen závidět (rozhovor Jiřího Zahradníka s Lubošem Beránkem 21. 5. 2014, uloženo v soukromém archivu Jiřího Zahradníka).

¹¹⁰ Prostory bývalého Klubu mládeže SSM Plamen fungují do dnešních dnů. V polistopadových časech se provozovatelé soustředili na restaurační provoz a výherní hrací automaty, v současné době spravuje prostory Dům dětí a mládeže v Liberci a sídlí zde volnočasový V-Klub (Rozhovor Jiřího Zahradníka s Bohuslavem Gláserem 25. 5. 2014 - viz příloha práce).

¹¹¹ Emailová korespondence Jiřího Zahradníka s Vladimírem Mertou 9. 6. 2015 (uloženo v soukromém archivu Jiřího Zahradníka).

¹¹² Kultura a sport Liberecka, roč. 14, č. 1, 1986, s. 6.

¹¹³ Kultura a sport Liberecka, roč. 14, č. 2, s. 10.

Až v květnu se fanoušci dočkali v PKO koncertu pražského OK Bandu,¹¹⁴ který se však rockovým liniím citelně vzdaloval a Luboš Pospíšil zakončil sezónu v domě kultury,¹¹⁵ aby se v září vrátil do Lidových sadů. V Hejnicích hostil hotel Perun pražské Tango Mirka Imricha.¹¹⁶ V říjnu vylepšil rockerům náladu svým vystoupením v Koloseu Michal Prokop se souborem Framus 5,¹¹⁷ kapela Turbo návštěvníkům PKO¹¹⁸ a znovu OK Band v libereckém domě kultury.¹¹⁹ V předposledním měsíci roku koncertoval v Lidových sadech Vitacit a Žentour.¹²⁰ Ke konci roku 1986 mohli návštěvníci DK vidět východoněmeckou kapelu Puhdys, jež se do Liberce vrátila po 13 letech.¹²¹

2.4 První polovina let devadesátých

Doba po listopadu 1989 se výrazně liší od předchozích období. Léta sedmdesátá a osmdesátá se vyznačovala tím, že bigbeat nebyl mezi režimem podporovaným hudebním žánrem, i když se rodilo velké množství souborů. Hudebníci se vystavovali nebezpečí policejního stíhání kvůli nepovolenému hraní, provozování hudby, výrobu nahrávek a šíření zakázané hudby. Zákaz činnosti mohl být kontraproduktivním nebo naopak kapelu trvale rozdělit. Se změnou politického systému mohla spousta hudebníků svobodně tvořit. Zpočátku byl patrný hlad po zakázaných kapelách a rocku vůbec, ale v průběhu první poloviny devadesátých let se trh zasytil zahraničními kapelami a posluchači pomalu obraceli zrak jinam. Svůj rozvoj na počátku devadesátých zaznamenal grunge, zejména prostřednictvím americké kapely Nirvana, a heavy metal se rozvíjel v mnoha dalších odnožích.

V libereckém prostředí vzniklo v první polovině devadesátých let zhruba dvanáct souborů, v nichž účinkovali hudebníci již známí hudebníci ze souborů osmdesátých let. Jmenujme Krucipüsk založený v roce 1992 a dnes velmi populární, Detroit založený Petrem Lesákem v témže roce, stejně jako Cräck temně rocková Räka – Akkä a grungeová Pixla.

¹¹⁴ Kultura a sport Liberecka, roč. 14, č. 5, s. 6.

¹¹⁵ Tamtéž, č. 6, s. 14.

¹¹⁶ Tamtéž, č. 9, s. 37.

¹¹⁷ Tamtéž, č. 10, s. 8.

¹¹⁸ Tamtéž, č. 10, s. 6.

¹¹⁹ Tamtéž, č. 10, s. 13.

¹²⁰ Tamtéž, č. 11, s. 7.

¹²¹ Tamtéž, č. 12, s. 16.

O rok později vznikli Bandoleros jako krásná ukázka jižanského rocku a v současnosti velmi populární Těla. V dalším roce Kotrband a nakonec v roce 1995 Archa.¹²²

Klubová scéna doznala výrazných změn, v roce 1991 založili manželé Sabáčkovi rockový klub Golet v Liberci na Tržním náměstí, ve kterém účinkovala řada libereckých i mimolibereckých souborů a několik kapel ze zahraničí.¹²³

¹²² Medailony souborů Krucipüsk, Detroit, Cräck, Räka Akkä, Pixla, Bandoleros, Těla, Kotrband, Archa – viz 3. kapitola práce.

¹²³ Rockový klub Golet při otevření na začátku devadesátých let překvapil návštěvníky zajímavým řešením stolů v podobě sudů, které vydrželo po několik let. Dnes klub funguje pod názvem Bunkr rock klub a snaží se přitáhnout návštěvníky koncerty kvalitních rockových souborů. Poznámka autora.

3 Bigbeatové soubory na Liberecku

3.1 666

Kapela vznikla z iniciativy bubeníka Jana „Jenyho“ Janoty. Dalšími členy byli Roman Korecký (zpěv), Michal Matouš (kytara), Tomáš Chaloupek (kytara) a Aleš Bartoš (basová kytara). V tomto složení natočili tři vlastní skladby (666, Hudba léčí, Co dál) a k těmto skladbám také videoklipy na VHS. Stylově inklinoval soubor k heavy metalu (Iron Maiden, Judas Priest).¹²⁴ V roce 1985 obsadil první místo v regionální soutěži amatérských souborů Ještědský drak.¹²⁵

3.2 § 202

Soubor se zrodil v létě 1981 po rozpadu Sluněčka a účinkoval ve složení Roman Lánský (zpěv), Ivan Macháček (kytara), Miroslav Macháček (basová kytara) a Petr Grunza (bicí). S repertoárem převzatých skladeb od Sex Pistols, Ramones a Extempore vystoupili v létě 1981 v Klubu mládeže SSM Plamen. V letech 1982–1983 vystupovali v různých sestavách na akcích vysokoškolského klubu Royal Reichenberg Repetent Club na harcovských kolejích. V tomto období začalo první zkoušení s Tomášem Hájíčkem a odchod Ivana Macháčka do Prahy na studia.¹²⁶

3.3 ADEPT

Soubor založil v roce 1986 baskytarista a zpěvák Jiří Bláha s kytaristou Milanem Suržinem, ke kterým se zanedlouho přidal bubeník Miroslav Větrovec a talentovaný kytarista Vladimír Malík. O rok později se sestava postupně obměnila, z kapely Lampa přišel kytarista Martin „Shoopy“ Šmejc s bubeníkem Janem Zrústem a basové kytary se chopil Milan Hampl. Jako druhého zpěváka přivedl Jiří Bláha na výpomoc Romana Koreckého. Fungovali jako tancovačková rocková kapela s repertoárem převzatých věcí od Black Sabbath, Def Leppard, Iron Maiden, Judas Priest, Deep Purple, Whitesnake, Citronu, Turba a dalších, doplněným vlastními skladbami. OKS v Liberci nebylo metalovým kapelám nakloněno, a tak působil Adept pod zřizovatelem ZO SSM Rychnov u Jablonce nad Nisou a kvalifikační zkoušky

¹²⁴ Rozhovor Jiřího Zahradníka s Janem „Jenym“ Janotou 19. 7. 2014 (uloženo v soukromém archivu Jiřího Zahradníka).

¹²⁵ Kultura a sport Liberecka, roč. 13, č. 3, 1985, s. 6.

¹²⁶ Oficiální stránky souboru Hubert Macháně [online], [vid. 12. 3. 2015], dostupné z: <http://www.hubertmachane.cz/historie.html>.

skládal v Jablonci nad Nisou.¹²⁷ Návštěvy na venkovských zábavách kolem 500 – 600 lidí nebyly žádnou výjimkou, rekordem zůstává 1200 platících návštěvníků na zábavě v Hlavici v létě 1987.¹²⁸ V dubnu 1987 obsadil Adept první místo v regionální soutěži Ještědský drak. Cenu za zpěv obdržel Jiří Bláha. Adept si zahrál i na festivalu Rocková Vysočina 1988,¹²⁹ kde se mu nedostalo většího zájmu a byl hodnocen jako klasický příklad české metalové skupiny, která se pevně drží zavedených postupů.¹³⁰ Z dalších míst kam Adept zajížděl na rockové taneční zábavy jmenujme např. Rozstání, Nechálov u Českého Dubu, Loukov, Svijanský Újezd, Přepeře, Ploukonice, Jenišovice, Jablonec nad Nisou, V závěru činnosti souboru odchází Jiří Bláha a kapela se zpěvákem Romanem Koreckým hraje pod názvem Nero. Zanedlouho skupina obměnila sestavu, Jana Zrůsta vystřídal Tomáš Marek, na místo Milana Hampla přišel z kapely Mangusta baskytarista Jiří Huml, druhé kytary se chopil Michal Matouš, který na tomto postu vystřídal Martina „Shoopyho“ Šmejce.¹³¹

3.4 ADMIRAL POSPAS

Soubor vznikl v 2. polovině 80. let v sestavě Ivan Mraček (zpěv), Michal Matouš (kytara), Václav Brendl (basová kytara), Vladimír Buřka (klávesy) a Jan Zrůst (bicí), později Tomáš Marek. Kapela se prezentovala vlastní a převzatou tvorbou (Deep Purple, Rainbow). Kromě několika příležitostných akcí se soubor účastnil hudební soutěže v libereckém Koloseu.¹³²

3.5 ALTER EGO

Soubor byl pokračováním kapely Ego, které vypršel roční zákaz vystupování. Pokračovateli legendárního Ega byli Zdeněk Hásek (kytara), Leoš Drábek (basová kytara) a Jiří Bárta (bicí, zpěv). Zde již převládala vlastní tvorba věrně připomínající rockový šanson, např. stejnojmenná skladba Alter Ego.¹³³

¹²⁷ Martin „Shoopy“ Šmejce k tomu podotýká, že pro metalovou kapelu bylo jednodušší skládat kvalifikační přehrávky v Jablonci nad Nisou, kde byla komise i atmosféra pohodovější (rozhovor Jiřího Zahradníka s Martinem „Shoopym“ Šmejcem 19. 7. 2014, uloženo v soukromém archivu Jiřího Zahradníka).

¹²⁸ Rozhovor Jiřího Zahradníka s Jiřím Bláhou 2. 6. 2015 (uloženo v soukromém archivu Jiřího Zahradníka).

¹²⁹ DVOŘÁK, Petr. *Rockové profily*. Praha: Ústav pro kulturně výchovnou činnost 1989, s. 21.

¹³⁰ Aleš Opekar komentoval výrok Petra Dvořáka o „české statické škole metalu“ tak, že šlo o pojmenování zavedených a málo se měnících postupů v české metalové hudbě (emailová korespondence Jiřího Zahradníka s Alešem Opekarem 2. 4. 2015, uloženo v soukromém archivu Jiřího Zahradníka).

¹³¹ Rozhovor Jiřího Zahradníka s Martinem „Shoopym“ Šmejcem 19. 7. 2014.

¹³² Rozhovor Jiřího Zahradníka s Michalem Matoušem 8. 4. 2015 (uloženo v soukromém archivu Jiřího Zahradníka).

¹³³ Rozhovor Jiřího Zahradníka s Jiřím Bártou 23. 3. 2015 (uloženo v soukromém archivu Jiřího Zahradníka).

3.6 AMETYST

První sestava bigbeatového souboru pochází z roku 1970 v obsazení Tomáš Holoubek (kytara, zpěv, texty, kapelník), Ivo Dvořák (basová kytara), Miroslav Tůma (klávesy, zpěv) a Dušan Kotlár (bicí), později Jiří Bárta (bicí). Soubor fungoval v této sestavě do roku 1974, prezentoval se vlastními bigbeatovými skladbami. Kromě Liberecka koncertoval v dalších severočeských městech a obcích. Natáčel také ve studiu Československého rozhlasu v Liberci a Ústí nad Labem. V dalších obdobích se Ametyst odklonil od bigbeatové tvorby a věnoval se folku s výraznými vokály, taktéž ve třetím období v 80. letech jako profesionální soubor hrál taneční hudbu¹³⁴ a pokračuje v tomto duchu za pomoci videoprojekce do dnešních dnů. Z původní sestavy zůstal zakladatel, kytarista, zpěvák a textař Tomáš Holoubek. Vedle něho působí v současné sestavě Ametystu Markéta Ježková (zpěv, akordeon), Michael Plátek (zpěv, akustická a elektrická kytara, kytarový syntezátor), Tomáš „Tomíno“ Bixi (zpěv, basová kytara), Václav Pích (zvukař, projekce videoklipů, osvětlovač).¹³⁵

3.7 ANEX

Historie souboru sahá na konec 60. let, kdy baskytarista Jaroslav Popelka položil základy dodnes fungujícího Anexu. Přibral spoluhráče Karla Živnůstku (zpěv), Jiřího Fischera (kytara), Jaroslava Podlipného (klávesy) a bubeníka Jana Valáška. Po personálních změnách se vykristalizovala nová sestava beatového Anexu se Zdeňkem Šlechtou (klávesy), Jiřím Fischerem (kytara), Tomášem Cvejnem (bicí) a Oldřichem Jiříčkem (basová kytara) a Karlem Živnůstkou (zpěv).¹³⁶ V tomto složení fungovali až do poloviny 80. let, kdy baskytaristu Oldu Jiříčka vystřídal Karel Koudelka a Tomáše Cvejna na bubny Vlastimil Fuchs. Kapela se tímto zprofesionalizovala a věnovala taneční produkci. Předchozí sestava s bubeníkem Tomášem Cvejnem hrála skladby např. od Beatles, Rolling Stones, Animals, Creedence Clearwater Revival a dalších. Anex byl v 70. letech k vidění např. na Střelnici v Jablonci nad Nisou, ve Smržovce, na Hamrskách, v Zásadě, Černé Studnici, kavárně Nisa v Liberci a na dalších místech.¹³⁷

¹³⁴ Rozhovor Jiřího Zahradníka s Tomášem Holoubkem 5. 11. 2014 (uloženo v soukromém archivu Jiřího Zahradníka).

¹³⁵ Oficiální stránky souboru Ametyst [online], [vid. 8. 3. 2015], dostupné z: http://www.ametystliberec.cz/obsah.php?sub_menu=7&id=4.

¹³⁶ SOKA Liberec, fond ONV Liberec, inv. č. 951, kart. 2648, Hudební soubory v okrese 1967-1989.

¹³⁷ Rozhovor Jiřího Zahradníka s Karlem Živnůstkou 31. 3. 2015 (uloženo v soukromém archivu Jiřího Zahradníka).

3.8 ARCHA

Soubor založil v polovině 90. let kytarista Milan Balcar se zpěvákem Mojmírem Strakou, klávesistou Tomášem Pialou, baskytaristou Láďou Benešem a bubeníkem Standou Solfronkem. V repertoáru měla Archa hardrockové songy ze 70. let od Deep Purple, Black Sabbath, Uriah Heep nebo Judas Priest. Z muzikantů se zde postupně vystřídali Petr Bezdička a Tomáš Píala ml. na bicí, Jiří Huml na basovou kytaru a Tonda Maršálek na klávesy. Odehráli mnoho rockových zábav na Liberecku, vystupovali také v Orlických horách. Roku 1999 kapela ukončila svoji činnost. Ani o 9 let později se nepodařilo činnost obnovit. Až o další 2 roky později Archa znovu zahájila zkoušení a hraní.¹³⁸ V současnosti fungují ve složení Radek Nevyhoštěný (bicí), Antonín Horych (basová kytara), Zdeněk Havlát (klávesy, zpěv), Vladimír Vokurka (kytara), Milan Balcar (kytara, zpěv).¹³⁹

3.9 A. R. W. A.

Thrashmetalová skupina z Liberce – Ruprechtic vznikla v roce 1989 a jejími členy byl bubeník Miroslav Seibt a kytarista Petr Hrnčíř, ke kterým po řadě příchodů a odchodů přibyli baskytarista Honza Budák a zpěvák Marek Tvrzník. Kapela natočila celkem tři demo snímky.¹⁴⁰ Jako druhý kytarista posílil soubor Petr Lesák, což následně vyústilo v založení nové kapely Detroit, již měl plně v režii Petr Lesák ml., dále s Mírou Seibtem za bicí soupravou a baskytaristou Honzou Budákem.¹⁴¹

3.10 ATLANTIC

Působil na liberecké hudební scéně od roku 1963 jako bigbeatová kapela vystupující po boku Orchestru Ladislava Bareše na pravidelných nedělních tanečních zábavách¹⁴² v PKO, dále na tanečních kurzech, plesech, prvomájových slavnostech a v neposlední řadě na letních estrádách v rámci Libereckých výstavních trhů. Zakladatelem souboru byl Ladislav Bareš, který vycítil poptávku po bigbeatových souborech a oslovil Josefa Musila a Josefa Devátého. Soubor získal v roce 1970 nejvyšší možné hodnocení u přehrávek, což znamenalo 100% kvalifikační příplatek. Kapelník Josef Musil (klávesy) shromáždil kolem sebe spoluhráče Josefa Devátého (baskytara), Jana Kučeru (kytara, později doprovodná kapela Heleny Vondráčkové) a Václava Sloupa na bicí nástroje. Dále kapelou prošli Ivan Andrejka (zpěv),

¹³⁸ Profil souboru Archa [online], [vid. 9. 1. 2015], dostupné z: <http://www.bandzone.cz/archalbc?at=info>.

¹³⁹ Rozhovor Jiřího Zahradníka s Milanem Balcarem 28. 5. 2014.

¹⁴⁰ KORÁL, Petr – ŠPULÁK, Jaroslav: *Ohlasy písní těžkých*, 1. s. 78.

¹⁴¹ Rozhovor Jiřího Zahradníka s Miroslavem Seibtem 9. 4. 2014 (uloženo v soukromém archivu Jiřího Zahradníka).

¹⁴² Atmosféru nedělních tanečních čajů věrně zachytil režisér Miloš Forman ve svém komediálním snímku Černý Petr z roku 1963. Poznámka autora.

Václav Choutka . (kytara, zpěv), Jiří Valeš (kytara), Jaromír Janus (bicí) a Jiří Němeček (zpěv, kytara). Pamětníci z 60. let vzpomínají na Atlantic v PKO jako na kapelu střídající v hraní Orchestr Ladislava Bareše.¹⁴³ Kromě několika vlastních věcí stojí za připomenutí např. skladby od Cream (Strange Brew), Ten Years After (I Can't Keep from Crying), od Rolling Stones (Tell me) nebo od Spencer Davis Group (Neighbour, Neighbour).¹⁴⁴

3.11 ATLAS

Jablonecká rocková formace vznikla v polovině 80. let a hrála v sestavě Pavel Kopal (kytara), Eduard Suržin (basová kytara), Miloš Hladík (klávesy), Luděk Hlásek (bicí) a Roman Korecký (zpěv). Kromě převzatých skladeb např. od Deep Purple, Rainbow, Whitesnake, Turba hrál soubor vlastní skladby opatřené českými texty zpěváka Romana Koreckého.¹⁴⁵ Atlas vystupoval na Jablonecku a Turnovsku v rámci rockových tanečních zábav a karnevalů na sálech a letních parketech.¹⁴⁶

3.12 AUTOBUS

Kořeny tohoto souboru sahají již do roku 1979, kdy Vladimír Lehký založil se svoji ženou, saxofonistou Josefem Dolenským a bubeníkem Jiřím Nalezinkem předchůdce legendárního Autobusu. Tehdy neměla tato kapela s bigbeatem nic společného a věnovala se kavárenskému hraní. Druhá sestava z 80. let Vladimírem Lehkým (klávesy), Vladimírem Benešem (baskytara), René Močubou (kytara), Markem Pouzarem (kytara), Pavlem Hrubým (bicí) a Jaroslavem Lhotou (kytara, zpěv)¹⁴⁷ byla již regulérní zábavovou formací. Fungovali jako rockové taneční těleso, ovšem nebránili se akcím, kde se prezentovaly lidové písně a pop music. V roce 1985 odešel Pavel Hrubý s Markem Pouzarem a přišel bubeník Pavel Makušev, jenž přivedl do kapely zpěváka Jirku „Kvida“ Kvíčalu,¹⁴⁸ čímž soubor získal charismatického frontmana. Na rockových akcích hráli převzaté skladby od Judas Priest, AC/DC, Def Leppard, Accept, Rainbow, Scorpions, Olympiku, Citronu, Jiřího Schelingera a mnohých dalších. Autobus objížděl venkovské sály a letní parkety na Liberecku, Jablonecku a Turnovsku, hrával často na Růžovém paloučku v Liberci – Horním Hanychově nebo

¹⁴³ Rozhovor Jiřího Zahradníka s Josefem Devátým 24. 10. 2013 (uloženo v soukromém archivu Jiřího Zahradníka).

¹⁴⁴ SOkA Liberec, fond ONV, inv. č. 951, kart. 2648, Hudební soubory v okrese 1967-1989.

¹⁴⁵ Roman Korecký je zpěvákem a textařem, jeho zásadní kapelou bylo metalové Nero, se kterým měl velmi slibně nastartovanou kariéru. Poznámka autora.

¹⁴⁶ Rozhovor Jiřího Zahradníka s Danem Řiřicou 17. 5. 2014 (uloženo v soukromém archivu Jiřího Zahradníka).

¹⁴⁷ SOkA Liberec, fond ONV, inv. č. 951, kart. 2648, Hudební soubory v okrese 1967-1989.

¹⁴⁸ Jiří „Kvido“ Kvíčala se nesmazatelně zapsal do srdcí rockových fanoušků jako výborný zpěvák mnoha libereckých souborů (rozhovor Jiřího Zahradníka s Martinem „Bathorym“ Wildnerem 26. 5. 2014 – viz příloha práce).

v restauraci Centrum na Králově Hájí. Kapela ukončila svoji činnost v průběhu roku 1990. Na záskok zpěvu vystupovala s kapelou také Iveta Kotrmanová Kalátová a Eva Kokrdová Korecká.¹⁴⁹

3.13 BANDOLEROS

Kapelu ovlivněnou jižanským rockem a blues založili v roce 1993 kytarista Vladimír Malík a zpěvák Lukáš Rejnart spolu s baskytaristou Martinem Wildnerem, kytaristou Markem Semančíkem a bubeníkem Michalem Bubákem. V souboru působili po odchodu Martina Wildnera baskytarista Jožin Bursa a posléze Jan Janů. V roce 1996 natočili v libereckém Spin studiu první demo album. Dalšího alba 1000 pesos se fanoušci dočkali až v roce 2013. Fungují a koncertují s mírnými pauzami dnešních dnů v sestavě Lukáš Rejnart (zpěv), Jan Rejent (kytara), Marek Semančík (kytara), Josef Němec (basová kytara) a Martin „Roubína“ Roubínek (bicí). Patří k originálním formacím na liberecké rockové scéně. Z odehraných vystoupení jmenujme např. koncert v Rockovém klubu Golet, vystoupení v Jablonci nad Nisou v klubu Na rampě nebo hraní v PKO u příležitosti výročí založení libereckého Spin studia.¹⁵⁰

3.14 THE BEST CRUEL

V roce 1965 se zrodila bigbeatová kapela v čele s Jürgenem Kawanem (kytara, zpěv) a jeho spoluhráči Miroslavem Němcem (kytara, zpěv), Jindřichem Kočnarem (basová kytara) a Janem Jíchou (bicí). V kapele také působil Stanislav „Citři“ Sidor (basová kytara). Tvorba souboru byla soustředěna na prezentaci přejatých skladeb např. od Rolling Stones, Beatles s vystoupeními na Liberecku a Jablonecku.¹⁵¹

3.15 B – KOMPLEX

Dívčí poprocková formace vznikla na počátku 80. let s Lenkou Vodvářkovou (basová kytara, zpěv), Táňou Karasovou (bicí), Janou Prokopovou (klávesy), Vladimírem Malíkem (kytara) a později Ivanem Macháčkem (kytara). Prezentovala se vlastní tvorbou. Často vystupovala v Klubu mládeže Plamen v pořadu „B – Komplex a hosté“ spolu se Slunéčkem a

¹⁴⁹ Rozhovor Jiřího Zahradníka s Vladimírem Lehkým 4. 12. 2014 (uloženo v soukromém archivu Jiřího Zahradníka).

¹⁵⁰ Rozhovor Jiřího Zahradníka s Josefem Němcem 21. 5. 2014 (uloženo v soukromém archivu Jiřího Zahradníka).

¹⁵¹ Rozhovor Jiřího Zahradníka s Jürgenem Kawanem 26. 4. 2015 (uloženo v soukromém archivu Jiřího Zahradníka).

také Mimósou. V Klubu Plamen mohla také zkoušet. Za zmínku stojí 3. místo z Ještědského draka na jaře 1981.¹⁵²

3.16 BLACK BIRDS

K založení souboru došlo v 2. polovině 60. let v sestavě Tomáš Holoubek (kytara, zpěv), Petr Malý (zpěv), Milan Hora (basová kytara), František Bažant (bicí) a Pavel Jurák (klávesy). V kapele během její činnosti působili Stanislav Čermák (zpěv) a kytaristé Jaromír Táborský, Ladislav Ráček a Josef Kuhn. Zřizovateli tohoto seskupení bylo JZD Modlibohov a později ZV ČSM Tesla Liberec.¹⁵³ Ve své tvorbě se orientovali na převzaté songy od Rolling Stones, Hollies, Bee Gees, Scotta McKenzieho a jeho velký hit San Francisco nebo Yellow River od The Tremeloes. Kapela vystupovala v Liberci Na Střelnici, na sále OB Dolní Hanychov (restaurace U Dubu), ve Varnsdorfu, Novém Městě pod Smrkem či Raspenavě.¹⁵⁴

3.17 BONBA

Klávesista a zpěvák Vladimír Bufka založil Bonbu na podzim roku 1988 spolu s baskytaristou Jaroslavem Lhotou, kytaristy René Močubou a Zdeňkem Cichým. Během krátké doby se ke kapele přidal bubeník Pavel Šén, čímž byla doplněna základní sestava. Souborem prošla řada muzikantů, jako byli baskytaristé Radan Jareš, Josef Němec, Milan Hampl, kytaristé Marek Semančík, Vladimír Vokurka, David Fajmon. Z bubeníků se v Bonbě vystřídali Tomáš Marek, Jiří Strnad, Petr Prskavec a zpěváci Jiří Bláha, Roman Melka a Ondřej Zeman. Kapela natočila v roce 2004 ve Studiu Rampa v Jablonci nad Nisou demo nazvané „Když to nepude, tak to nebude.“ O čtyři roky později vyšel další demo CD „Šrun“, natočené ve Spin studiu v liberecké knihovně.¹⁵⁵

3.18 CANDY TABS

Soubor fungoval od roku 1969 pod zřizovatelem ZV ROH Lipo Liberec a hrál v obsazení Zdeněk Šlechta (klavír), Miroslav Kuřil (basová kytara), Petr Qualizza (bicí), Miroslav Jirsák (kytara) a Jindřich Šlechta (zpěv).¹⁵⁶ Na vystoupeních zněly písně např. od Creedence Clearwater Revival, Rolling Stones, Beatles, Troggs nebo Kinks. Z akcí zůstalo

¹⁵² Rozhovor Jiřího Zahradníka s Vladimírem Malíkem 29. 4. 2014 (uloženo v soukromém archivu Jiřího Zahradníka).

¹⁵³ SOKA Liberec, fond ONV, inv. č. 951, kart. 2648, Hudební soubory v okrese 1967-1989.

¹⁵⁴ Rozhovor Jiřího Zahradníka s Františkem Bažantem 18. 4. 2015 (uloženo v soukromém archivu Jiřího Zahradníka).

¹⁵⁵ Profil souboru Bonba [online], [vid. 15. 2. 2014], dostupné z: <http://www.facebook.com/pages/Bonba/113857851974236?ref=ts&fref=ts/>.

¹⁵⁶ SOKA Liberec, fond ONV, inv. č. 951, kart. 2648, Hudební soubory v okrese 1967-1989.

v paměti hraní např. v Chrastavě u vlakového nádraží nebo v OB Pavlovice (Restaurace U Košků).¹⁵⁷

3.19 COOWPEROVY PŘEDEHŘÍVAČE

Vznik kapely je datován do roku 1982, kdy kytarista a zpěvák Ivan Mraček založil spolu s Jaroslavem „Dogym“ Dočekalem (basová kytara), Luděkem „Plastikem“ Pyšlem (bicí) a Jirkou „Dendy“ Daňkem kapelu s tajemným technickým názvem. Prohlašovali, že hrají stres rock, v němž proti sobě stojí veselé texty a vážnější muzika. Zhudebnili např. báseň Kantor Halfar od Petra Bezruče a věnovali se vlastní tvorbě (Metro, Důchodce, Zima a další), všechny texty z pera Ivana Mračka. V roce 1983 obsadila kapela spolu s Medúzou první místo v hudební soutěži regionálních skupin a zpěváků Ještědský drak. V témže roce se zúčastnila malého festivalu Rockový švindl na SPŠS a akce na liberecké textilní průmyslovce.¹⁵⁸

3.20 CRÄCK

Po rozpadu kapely Nero založil v roce 1992 kytarista Vladimír Malík soubor Cräck, který se orientoval na nástup nových stylů 90. let. Dalšími členy kapely byli Jiří Huml (basová kytara), Michal Bubák (bicí) a Jan Bílý (zpěv).¹⁵⁹ Asi po roce se sestava obměnila, odešel Michal Bubák a Jan Bílý a přišli Tomáš Marek (bicí) a Míla Lisý (zpěv). Kapela si zahrála v červenci 1993 na hudebním festivalu Hus Rock¹⁶⁰ v Přírodním amfiteátru PKO (spolu s kapelami Krucipüsk, I. R. A., Bordel v notách a dalšími), dále v restauraci Na Pyrámu v Ohrazenicích nebo na střeše Zahradní restaurace Afekt v centru Liberce spolu s Detroitem.¹⁶¹

3.21 ČERNÁ DÍRA

Pojmenování pro soubor vzniklý v polovině devadesátých let úzce souvisí s restaurací Na Přehradě v Liberci a hlavně s jistou tmavou místností bez oken a myšlenkou založit kapelu. Došlo k mnoha personálním změnám. V roce 2003 se sestava ustálila s Vladimírem Vokurkou (kytara), Tomášem Ráčkem (kytara), Robertem Šolcem (basová kytara), Miroslavem Větrovcem (bicí) a Jiřím „Kvidem“ Kvíčalou (zpěv). Právě zpěvák odešel

¹⁵⁷ Rozhovor Jiřího Zahradníka se Zdeňkem Šlechtou 24. 3. 2015 (uloženo v soukromém archivu Jiřího Zahradníka).

¹⁵⁸ Rozhovor Jiřího Zahradníka s Ivanem Mračkem 21. 3. 2015 (uloženo v soukromém archivu Jiřího Zahradníka).

¹⁵⁹ Podle Jiřího Humla koncertovala pouze první sestava Cräcku a natočila unikátní desetipísňové demo. Ve druhé sestavě se přearanžovaly a vylepšily skladby a texty, složily nové skladby a natočilo se dvoupísňové demo ve Studiu Spin v Liberci (rozhovor Jiřího Zahradníka s Jiřím Humlem 22. 4. 2014 – viz příloha práce).

¹⁶⁰ Tento hudební festival proběhl v několika ročnících, první roku 1993 v amfiteátru Lidových sadů. Návštěvnost na prvním ročníku nebyla nikterak vysoká, na vině tomu bylo nepříznivé počasí. Poznámka autora.

¹⁶¹ Rozhovor Jiřího Zahradníka s Jiřím Humlem 22. 4. 2014 – viz příloha práce.

předčasně do muzikantského nebe v roce 2007 jako nezapomenutelná liberecká postavička a jeho památce je věnován každoroční Kvídův memoriál. Žánrově se kapela pohybuje ve vodách hard rocku a heavy metalu se skladbami od AC/DC, Deep Purple, Uriah Heep a dalších.¹⁶² V současné době hraje Černá díra v sestavě Robert Šolc (basová kytara), Vladimír Vokurka (kytara), Tomáš Ráček (kytara), Petr Hrubý (kytara, zpěv), Miroslav Větrovec (bicí), Tereza Křiklánová (klávesy), Anna Burianová (zpěv) a Míla Lisý (zpěv).¹⁶³

3.22 DETROIT

První sestava Detroitu pocházela z roku 1988. Odchodem Petra „Lessyho“ Lesáka na vojnu kapela ukončila činnost a nový Detroit se objevil na scéně roku 1992 již s novými muzikanty. Personálně se sestava stabilizovala v létě 1993 s Petrem „Lessy“ Lesákem (kytara, zpěv), Tomášem „Žofkou“ Bábovkou (kytara, zpěv), Luďkem (basová kytara, zpěv) a Miroslavem Seibtem (bicí). Kapelou prošli také Vít a Reisiegel, Petr Hrnčíř, Rosťa zvaný „Žrádlo“ a baskytarista Jan „Pečudo“ Peknuša ze Solomon Bob. Kromě vlastních hrál soubor převzaté skladby např. od Kiss (Detroit Rock City, Strutter) nebo od Rage Against the Machine (Killing in the Name). Kapela koncertovala v Liberci a jeho okolí. Bylo možné ji vidět např. v Rockovém klubu Golet, restauraci Březová alej, na vysokoškolských kolejích v Harcově na oslavě Majáles a v klubu Esko tamtéž, dále na střeše Zahradní restaurace Afekt¹⁶⁴ s kapelou The Kawan, v libereckém klubu Továrna, na koupališti Vápenka a mimo Liberec např. v Rumburku.¹⁶⁵

3.23 DOMINO

Kapela vznikla v roce 1983¹⁶⁶ a jejími členy byli Zdeněk Havlát (kytara), Jaroslav Vinduška (kytara, zpěv), Miloslav Kudrnáč (kytara), Karel Hájek (klávesy) a Stanislav Solfronk (bicí). Stylově se pohybovala na pomezí rocku a popu, hrála převzaté skladby od domácích souborů a vlastní skladby. V souboru se až do jeho zániku po roce 1990 vystřídal řada muzikantů, baskytaristé Jaroslav Záruba, Vladimír Beneš, Jarmil Laňka, Martin „Bathory“ Wildner, Radim Hanke, kytarista Milan Pilař, klávesisté Marcela Bindová a Emil Koňásek, hráči na bicí nástroje Karel Mihulka, Milan Mička a Petr Košek, zpěvačky Eva

¹⁶² Oficiální stránky souboru Černá díra [online], [vid. 18. 3. 2015], dostupné z: <http://www.cernadira.eu/domains/cernadira.eu/index.php/kapela/historie>.

¹⁶³ Rozhovor Jiřího Zahradníka s Terezou Křiklánovou 7. 4. 2015 (uloženo v soukromém archivu Jiřího Zahradníka).

¹⁶⁴ Na počátku 90. let v letních měsících chodili nejen rockeři na terasu zahradní restaurace, která nabízela kromě piva a opékaných uzenin také občasně koncerty na střeše výčepu. Poznámka autora.

¹⁶⁵ Rozhovor Jiřího Zahradníka s Petrem „Lessym“ Lesákem 19. 2. 2014 (uloženo v soukromém archivu Jiřího Zahradníka).

¹⁶⁶ SOKA Liberec, fond ONV, inv. č. 951, kart. 2648, Seznam souborů lidových hudebníků v okrese Liberec 1985.

Kokrdová, Eva Lelková a Ilona Zárubová. Domino účinkovalo na mnoha místech libereckého okresu, jako byly např. restaurace Pavilon Liberec, Jizerská huť, kavárna Nisa, restaurace Bílý kůň ve Frýdlantě v Čechách, Dělnický dům Vrkoslavice, restaurace Tajvan v Jablonci nad Nisou, kavárna Astra v Hrádku nad Nisou, restaurace Březová alej, restaurace Letná a kavárna Pošta v Liberci.¹⁶⁷

3.24 DOTEKY

Soubor se zrodil na přelomu 70. a 80. let na Jablonecku v sestavě Josef Němec (basová kytara), Pavel Tvrdý (kytara), Roman „Faci“ Waller (klávesy), Josef Vlk (bicí) a Roman Melka (zpěv). Kromě jmenovaných prošli kapelou kytaristé Vladimír Malík a Aleš Makyta (kytara). Vedle vlastních skladeb hrála kapela převzaté songy např. od Deep Purple, Judas Priest a Whitesnake. Kapela vystupovala na Jablonecku, Liberecku a dalších krajích. Z konkrétních akcí je nutno zmínit např. koncert na Filmovém festivalu pracujících v Letním kině v Liberci před návštěvou 2500 diváků, dále hraní v Hlavici, na Frýdštejně, v Turnově nebo zájezd na Slovensko. Soubor měl k dispozici vlastní autobus, techniky (Jiří Matys, Ladislav Špidlen, Jiří Bursa), osvětlovače (Dan Kamiš, Petr Gálík). V polovině 80. let kapela ukončila činnost a někteří členové odcházejí do doprovodného souboru Evy Hurychové.¹⁶⁸

3.25 DROBNÝ ZA BŮRA

Kapela vznikla v lednu 1993 na vysokoškolských kolejích v Harcově a 33 hodin po založení odehrála svůj první koncert sestavě Jan „Pečudo“ Peknuša (bicí, zpěv), Lád'a „Kůt'a“ Kutík (basová kytara, zpěv), Jiří „Bali“ Balažovič (kytara, zpěv), David „Crabath“ Trnka (kytara, zpěv), Míra „Němej“ Vít (zpěv), Ondřej „Matěj“ Drešer (zpěv).¹⁶⁹ Původním záměrem měla být kapela happeningová. Sestava se v průběhu let proměňovala a jádro tvořili hudebníci z řad studentů Technické univerzity v Liberci.¹⁷⁰ Kromě již zmiňovaných členů působili v souboru bubeníci Tomáš „Bernardýn“ Hlava, Jiří „Jáček“ Mrkus, Miroslav Seibt, dále baskytarista Karel „Kuja“ Švec a zpěváci Martin „Jürgen“ Iretín, Martin „Balo – Berka“ Balcar.¹⁷¹ Svými songy s notnou dávkou humoru a nadsázky (Raegae, Krásnej den, Madla, Cesta, Holky z naší školky aj.) rozdávají dobrou náladu do dnešních dnů. V současné době

¹⁶⁷ Rozhovor Jiřího Zahradníka se Zdeňkem Havlátem 5. 12. 2014 (uloženo v soukromém archivu Jiřího Zahradníka).

¹⁶⁸ Rozhovor Jiřího Zahradníka s Josefem Němcem 21. 5. 2014.

¹⁶⁹ Profil souboru Drobný za bůra [online], [vid. 12. 5. 2015], dostupné z: http://www.bandzone.cz/_78386?at=info.

¹⁷⁰ Kapela Drobný za bůra slaví 20 let [online], [vid. 13. 5. 2015], dostupné z: <http://www.tuni.tul.cz/rubriky/univerzita/id:11673/kapela-drobny-za-bura-slavi-20-let>.

¹⁷¹ Profil souboru Drobný za bůra [online], [vid. 14. 5. 2015], dostupné z: <http://www.facebook.com/drobnyzabura?fref=ts>.

hrají v sestavě Jan „Pečudo“ Peknuša (basová kytara, vedoucí), Radek „Puzzle“ Kratochvíl (kytara), Martin „Roubína“ Roubínek (bicí), Petr „Wahadlo“ Kynkor (saxofon, flétna, zpěv) a Ondřej „Matěj“ Drešer (zpěv). V roce 2001 vydali své jediné CD „Lebendig“ a stali se součástí příběhu románu *Nebe pod Berlínem* Jaroslava Rudiše, který v Liberci studoval pedagogickou fakultu a byl v úzkém kontaktu s kapelou.¹⁷²

3.26 DURES SPECIAL

Kapela vznikla v roce 1972, hrála pod zřizovatelem Autobrzdý Jablonec nad Nisou ve složení Vlastimil Chocholouš (kytara, zpěv), Stanislav „Cittri“ Sidor (basová kytara, zpěv), Zdeněk Šlechta (klávesy, zpěv) a Josef Kavalír (bicí, zpěv).¹⁷³ Do repertoáru zařadila skladby od Deep Purple, Black Sabbath, Uriah Heep, Slade, The Impressions, Carlose Santany, Doors, The Kinks, Troggs, Simona & Garfunkela, Creedence Clearwater Revival, Kool and The Gang a dalších. Soubor hrával na Jablonecku (Tanvald, Kulturní dům Gustava Klimenta ve Smržovce), dále na Semilsku (Chuchelna, Turnov), Liberecku (Nové Město pod Smrkem), Českolipsku (Hamr na Jezeře, Stráž pod Ralskem) a Mladé Boleslavi.¹⁷⁴

3.27 EGO

Soubor vznikl na počátku 80. let, fungoval pod zřizovatelem ZO SSM Železný Brod a jeho členy byli Miroslav Mahr (zpěv), Zdeněk Hásek (kytara), Leoš Drábek (basová kytara) a Jiří Bárta (bicí). Kapela hrála převážně převzaté hardrockové skladby např. od Deep Purple, Whitesnake, z ostatních žánrů např. od Vladimíra Mišíka. Ego vystupovalo v okolí Liberce, jmenujme např. vystoupení v restauraci U Zeleného stromu v Liberci – Machníně, v ZK ROH Bytex ve Vratislavicích nad Nisou nebo v restauraci Růžový palouček v Liberci – Horním Hanychově. Po dvou letech následoval roční zákaz hraní a nucené ukončení činnosti.¹⁷⁵

3.28 ELEKTRON

Rock'n'rollové seskupení založil v roce 1964 bubeník Miroslav Škoda se zpěvákem Petrem Herbstem a klavíristou Miroslavem Šilhánem. Jejich spoluhráči byli Jan Kostroun (kytara, zpěv), Antonín Starý (kytara, zpěv), Karel Koudelka (basová kytara, zpěv), Jiří Svoboda (jonika, zpěv), později Karel Mihulka (bicí). Soubor provozoval hraní do léta 1967, kdy dva členové souboru odešli na vojnu. Poprvé vystupoval Elektron v listopadu 1964 na

¹⁷² *Kapela Drobny za bura slaví 20 let* [online], [vid. 13. 5. 2015], dostupné z: <http://www.tuni.tul.cz/rubriky/univerzita/id:11673/kapela-drobny-za-bura-slavi-20-let>.

¹⁷³ SOKA Liberec, fond ONV, inv. č. 951, kart. 2648, Hudební soubory v okrese 1967-1989.

¹⁷⁴ Rozhovor Jiřího Zahradníka se Zdeňkem Šlechtou 24. 3. 2015.

¹⁷⁵ Rozhovor Jiřího Zahradníka s Jiřím Bártou 23. 3. 2015 (uloženo v soukromém archivu Jiřího Zahradníka).

sále Osvětové besedy v Ruprechticích spolu s S Combem Rudolfa Mihulky, se kterým absolvoval i další akce. Jan Kostroun byl velkým nadšencem do elektrotechniky, kytarových efektů, stavění reproduktorů, což kapele výrazně pomáhalo. Na vystoupeních zněly skladby např. od Billa Haleyho, Chucka Berryho, Cliffa Richardse, Elvise Presleyho, The Swinging Blue Jeans a dalších. V roce 1966 zastupoval Jana Kostrouna (vojenské cvičení) Jan Kučera z Atlantiku. Prvním zřizovatelem byl podnik Lipo Liberec a dále potom SZK Bytex Vratislavice nad Nisou vedený Jiřím Veverkou. Elektron hrál na beatové přehlídce v ZK Plastimat Liberec společně s Atlantikem a Black Birds. Po boku S Comba hrával v Liberci Na Střelnici na sobotních tanečních zábavách a nedělních odpoledních čajích.¹⁷⁶ Z dalších vystoupení jmenujme např. Habartice, Pertoltice, Varnsdorf, Nechálov u Českého Dubu a další akce.¹⁷⁷

3.29 GARANTH

Na konci 80. let přišla na svět rocková tancovačková formace v sestavě Josef Němec (basová kytara), Dan Řičica (zpěv), Tymios Jossis (kytara), Pavel Kopal (kytara), Miloš Hladík (klávesy) a Vladimír Brodský (bicí). V Garanthu působili kromě jmenovaných také Aleš Plíva (bicí), Miroslav Nietzsche (bicí), Michal Matouš (kytara), Zdeněk Cichý (kytara) a zpěváci Oldřich Makovský a Lukáš Rejnart. Soubor objížděl venkovské sály na Jablonecku (Frýdštejn, Kokonín, Jablonec nad Nisou, Železný Brod a další místa) s repertoárem převzatých skladeb (Accept, Alice Cooper, Bon Jovi, Bryan Adams, Def Leppard, Dio, Iron Maiden, Judas Priest, Metallica, Scorpions). Kapela vlastnila autobus Škoda 706 RTO obsluhovaný Romanem „Faci“ Wallerem. Na počátku 90. let odchází bubeník Vladimír Brodský a pokračování s automatickým bubeníkem nemělo dlouhého trvání, následoval rozpad souboru v roce 1991.¹⁷⁸

3.30 GRETSCH

Soubor vznikl v roce 1984 pod zřizovatelem SKK Český Dub¹⁷⁹ a tvořili ho někteří muzikanti ze zaniklé kapely Prostor. Českodubská formace vystupovala ve složení Mojmir

¹⁷⁶ Rozhovor Jiřího Zahradníka s Petrem Herbstem 3. 12. 2014 (uloženo v soukromém archivu Jiřího Zahradníka).

¹⁷⁷ Hudebníci z Elektronu a Atlantiku si podle Petra Herbsta vzájemně navštěvovali svá vystoupení (rozhovor Jiřího Zahradníka s Petrem Herbstem 3. 12. 2014).

¹⁷⁸ Rozhovor Jiřího Zahradníka s Josefem Němcem 21. 5. 2014.

¹⁷⁹ SOKA Liberec, fond ONV, inv. č. 951, kart. 2648, Seznam souborů lidových hudebníků v okrese Liberec 1985.

Straka (kytara, zpěv),¹⁸⁰ Tomáš Píala (kytara), Vlastimil Kubáček (basová kytara) a Miroslav Ručka (bicí). Na zábavách zněly skladby např. od Uriah Heep, Deep Purple, Rainbow, Olympiku, Blue Effect (Sluneční hrob), Synkop 61 (Poselství dětem) a dalších. Z vystoupení můžeme zmínit např. akci na Růžovém paloučku v Horním Hanychově.¹⁸¹

3.31 THE HANGMEN

Vznikli na jaře 1969 a fungovali pod zřizovatelem ZV ROH Zelenina Liberec v obsazení Pavel Chládek (klavír, zpěv), Jaroslav Poštolka (kytara), Milan Doms (bicí), Miroslav Michálek (basová kytara), Jaromír Kareš (bicí). V repertoáru The Hangmen se objevovaly skladby od Ohio Express (Yummy, Yummy, Yummy), The Equals (Baby Come Back), The Commitments (Mustang Sally), Beatles (Eight Days a Week), Rolling Stones (Jumpin' Jack flash) a dalších interpretů.¹⁸²

3.32 HORROCKS

Kytaristé Tomáš Kučera a Pavel Pokorný založili Horrocks v roce 1986. V tomto období byli silně ovlivněni tvorbou kapely Helloween, jejich aktuálním albem Walls of Jericho a souborem Mekong Delta. Kapelou prošla řada muzikantů, bubeník Jan „Jeny“ Janota, Tomáš Marek, zpěváci Roman Korecký, Míla Lisý, Milan Fiala a baskytarista Vladimír Beneš. Stálými členy se posléze stali baskytarista Jan Straka a bubeník Jan Zrůst.¹⁸³ Na jaře 1988 vyhrál Horrocks kategorii rockových skupin na amatérské přehlídce zpěváků a skupin Ještědský drak.¹⁸⁴

3.33 H. R. C.

Název kapely je zkratkou pro Hrádecký rockový cirkus, který vznikl na počátku 80. let. Zakládajícími členy byli Leoš Mayer (kytara), Jaroslav Lepšík (kytara), Milan Hampl (basová kytara) a Tomáš Marek (bicí). Sestavu posléze doplnil zpěvák Milan Zajíček. Soubor byl ovlivněn tvorbou Kiss, Nazareth a dalších kapel. Kromě uvedených hudebníků v kapele postupně působili Ludvík „Čudla“ Pálka (kytara), Petr Strnad (basová kytara, zpěv), Renata Volková (zpěv), Petr „Svalnáč“ Slavík (basová kytara), Jan „Sznegh“ Brtko (kytara, zpěv), Vít'a Zwinger (zpěv), Jiří Strnad (bicí) a Palo Brtko (bicí). V roce 1985 se soubor zúčastnil

¹⁸⁰ Neodmyslitelně patří tento charismatický hudebník ke kapele Prostor a později Gretsche se svým nezaměnitelným hudebním projevem (rozhovor Jiřího Zahradníka s Jaroslavem Honzejkem 7. 10. 2014, uloženo v soukromém archivu Jiřího Zahradníka).

¹⁸¹ Rozhovor Jiřího Zahradníka s Tomášem Píalou, 14. 8. 2014 (uloženo v soukromém archivu Jiřího Zahradníka).

¹⁸² SOKA Liberec, fond ONV, inv. č. 951, kart. č. 2648, Hudební soubory v okrese 1967-1989.

¹⁸³ KORÁL, Petr – ŠPULÁK, Jaroslav: *Ohlasy písní těžkých*, s. 155.

¹⁸⁴ Rozhovor Jiřího Zahradníka s Tomášem Kučerou 6. 11. 2013 (uloženo v soukromém archivu Jiřího Zahradníka).

regionální hudební soutěže amatérských zpěváků a skupin Ještědský drak a obsadil v ní 4. místo. Z vystoupení jmenujme akci na Grabštejně, Hrádeckém sedle, v restauraci Koruna nebo Beseda v Hrádku nad Nisou. Soubor nikdy neabsolvoval přehrávky, prezentoval se vlastní i převzatou tvorbou.¹⁸⁵

3.34 HUBERT MACHÁNĚ

Soubor byl pokračováním kapely §202 ve složení Ivan Macháček (kytara, zpěv), Miroslav Macháček (basová kytara) a Tomáš Hájíček (bicí, zpěv). První část názvu kapely vznikla podle německé kapely z časopisu Bravo Hubert Kah. Macháně byla postava z českého filmu Jára Cimrman ležící spící, známého škrtiče a dvojníka císaře Františka Josefa II. Následovalo hraní na festivalu v Ostrově nad Ohří, kde zazněla skladba od Cruix s českým textem Tomáše Hájíčka Práskni negra do hlavy, jež se stala skinheadským evergreenem. Soubor vystupoval v roce 1985 v Klubu mládeže Plamen v Liberci jako předskokan berounskému Mopedu Viléma Čoka. V témže roce vystřídal Miroslava Macháčka na basovou kytaru Martin Týma, který s kapelou odehrál dvě vystoupení v Liberci a jedno v Přelouči. V létě 1986 nastal rozpad kapely, krátký pokus o pokračování netrval dlouho a odchod členů na vojenskou základní službu. V roce 1989 se Ivan Macháček sešel s Martinem Týmou a Tomášem Hájíčkem. Nazkoušeli starší skladby od Huberta Macháně a od Hooligans (Plnou nádrž, Zazdili nám WC a Bílej rajon) a vystoupili v Pivovarské restauraci ve Vratislavicích nad Nisou s předkapelou Tři sestry. Po výměně baskytaristy (zranění Martina Týmy) odehráli vystoupení s kapelou Krysa Martina Schlégera v menze VŠST. Následovalo nahrávání desky v lednu 1991 v Hradci Králové, jež vyšla na jaře téhož roku. Kapela pokračovala v hraní koncerty na koupališti Vápenka v Liberci, na střeše nadzemního parkoviště v Praze u Václavského náměstí. Předposlední koncert se konal v Praze – Ládví, kde spolu hráli Hubert Macháně, Krucipüsk, Veteš a další soubory. Závěrečné hraní proběhlo v tradičním prostředí na Růžovém paloučku v Liberci – Horním Hanychově. K obnovení činnosti došlo v roce 2000, v roce 2002 následovalo vystoupení na Antifestu ve Svojsicích, koncert se Třemi sestrami a další akce. V současné době hraje Hubert Macháně v sestavě Ivan Macháček (kytara, zpěv), Petr „Lessy“ Lesák (kytara, zpěv), Jiří Huml (basová kytara), Jiří Lesák (bicí).¹⁸⁶

¹⁸⁵ Emailová korespondence Jiřího Zahradníka s Leošem Mayerem 13. 12. 2013 (uloženo v soukromém archivu Jiřího Zahradníka).

¹⁸⁶ Oficiální stránky souboru Hubert Macháně [online], [vid. 16. 3. 2015], dostupné z: <http://www.hubertmachane.cz/historie.html>.

3.35 IQ 250

Kapelu přivedli na svět v roce 1982 Luboš Beránek (zpěv, kytara, autor), Pavel „Black“ Černý (basová kytara, autor), Vladimír Vokurka (kytara, autor) a Tomáš Hájiček (bicí, autor). Skupina se nějaký čas prezentovala jako Rotor a vystoupila např. v roce 1984 s libereckou Lampou, věnovala se výlučně vlastním bigbeatovým skladbám. Vystupovala v Klubu mládeže Plamen a v ZK Textilany na náměstí Města Ivanovo v Liberci (dnešní náměstí Pod Branou).¹⁸⁷

3.36 JAK JE LIBO

V polovině 80. let založil Ivan Mraček (kytara, zpěv, texty) spolu se Zdeňkem Bartákem (recitace), Janem Humhalem (basová kytara), Milanem Nedomou (bicí), Ivo Kudrnou (banjo), Rostislavem Novákem (saxofon) a Borkem (klávesy) seskupení hrající rockovou hudbu vlastní produkce doplněnou recitací a promítáním. Kapela absolvovala zájezd na Slovensko a vystoupení v Liptovském Mikuláši a Martině. Z dalších akcí jmenujme Přehlídku klubové tvorby v olomouckém M – klubu, kde vystupoval např. Oceán, AG Flek, Bolek Polívka v divadelním představení a další osobnosti.¹⁸⁸

3.37 KAMUFLÁŽ

Soubor se zrodil ve druhé polovině 80. let, byl pokračováním kapely IQ 250 a prezentoval se v sestavě Luboš Beránek (kytara, zpěv, autor), Marek Semančík (kytara, zpěv, autor), Pavel „Black“ Černý (basová kytara), Vladimír Vokurka (kytara, autor) a Miroslav Větrovec (bicí). Kapela se věnovala vlastní bigbeatové tvorbě. Zahrála kromě jiných akcí také v sále hotelu Česká Beseda a v Klubu mládeže SSM Plamen v Liberci.¹⁸⁹

3.38 THE KAWAN

Kapela vznikla v roce 1988 z iniciativy kytaristy Františka Němce, který však v roce 1990 ze souboru odešel. V témže roce se sestava stabilizovala návratem Jana Žáryho ze základní vojenské služby a příchodem Davida „Kočívavy“ Kočího. Dalším členem kapely byl baskytarista a zpěvák Jan Janů a bubeník Martin „Ringo“ Petr¹⁹⁰, jenž roku 1994 odešel a jeho místo zaujal Filip Šimko a saxofonu se chopil Pavel „Kóňa“ Koníř. Soubor často vystupoval na Liberecku a Jablonecku. Z odehraných vystoupení jmenujme např. restauraci Březová alej, Rockový klub Golet, Vysokoškolský klub Esko, restauraci Beseda Liberec nebo Zahradní

¹⁸⁷ Rozhovor Jiřího Zahradníka s Lubošem Beránkem 21. 5. 2014.

¹⁸⁸ Rozhovor Jiřího Zahradníka s Ivanem Mračkem 21. 3. 2015.

¹⁸⁹ Rozhovor Jiřího Zahradníka s Lubošem Beránkem 21. 5. 2014.

¹⁹⁰ KORÁL, Petr – ŠPULÁK, Jaroslav: *Ohlasy písní těžkých*, s. 167.

restauraci Afekt ve Frýdlantské ulici. Mimo Liberec v restauraci Beseda ve Frýdlantě v Čechách či koncerty v Holandsku a Německu na počátku 90. let. Z devadesáti procent tvořily repertoár skladby od Beatles, později také Rolling Stones nebo U2. The Kawan končí svoji činnost rokem 1995 závěrečnou akcí v již zmiňované frýdlantské Besedě.¹⁹¹

3.39 THE KINGS

V polovině 60. let přivedl na svět Jürgen Kawan svoji další kapelu The Kings orientovanou především na skladby od Beatles, Rolling Stones, Elvise Presleyho, později Creedence Clearwater Revival a Jimiho Hendrixe. Charismatický zpěvák a kytarista byl skutečným talentem mezi vokalisty v tehdejším Československu. Byl známý nejen v Liberci, ale také v sousedním Jablonci nad Nisou, kde na konci 60. let výlučně vystupoval. Návštěvníci odpoledních čajů ho mohli spatřit např. v kavárně Nisa v Liberci, Pivovarské restauraci ve Vratislavicích nad Nisou, restauraci na Mojžíšově prameni ve Vratislavicích nad Nisou, v ZK Gustava Klimenta ve Smržovce, v restauraci U Dubu v Horním Hanychově, v Antonínově a na dalších místech, kde rozdával radost návštěvníkům odpoledních čajů a zábav. Kromě Jürgena Kawana hrál v The Kings Karel Brabec (kytara), Miroslav Němec (kytara, zpěv), Josef Jeništa (basová kytara) a Václav „Vajda“ Krejčí. (bicí), později usedl za bicí soupravu František „Fany“ Hruša. Kromě The Kings hrál Jürgen Kawan v kapelách Nisanthropes, Samotáři a nakonec Pyramida,¹⁹² z nichž poslední jmenovaná funguje do dnešních dnů.¹⁹³

3.40 KOTRBAND

Bluesrockové seskupení kolem vokalistky Ivety Kotrmanové se zrodilo roku 1993. Jejimi spoluhráči byli Radek Kratochvíl (kytara), Marcel Kurilla (basová kytara) a Tomáš Marek (bicí). Kotrband vystupoval převážně v severních Čechách. Za zmínku stojí uvést např. vystoupení v Rockovém klubu Golet, na koupališti v České Lípě, na vratislavickém koupališti

¹⁹¹ Rozhovor Jiřího Zahradníka s Davidem Kočím 10. 4. 2014 (uloženo v soukromém archivu Jiřího Zahradníka).

¹⁹² Rozhovor Jiřího Zahradníka s Jürgenem Kawanem 26. 4. 2015.

¹⁹³ Komunistický režim nutil kapely s anglickými názvy prostřednictvím zákazů k přejmenování. Takto musela kapela Jürgena Kawana změnit název z Kings na Nisanthropes, což bylo ve výsledku také zakázáno a soubor se musel znovu přejmenovat na Samotáře. Poslední změna názvu byla na Pyramidu. V roce 1976 odešel z kapely Miroslav Němec za rodinnými povinnostmi a stavbou domu. Nikdy se již tento talentovaný kytarista k hraní nevrátil. Jeho místo natrvalo zaujal v roce 1977 Jiří Lesák a jeho bratr Petr Lesák převzal roku 1982 místo baskytaristy po Josefu Jeništovi (rozhovor Jiřího Zahradníka s Josefem Jeništou 7. 4. 2015, uloženo v soukromém archivu Jiřího Zahradníka).

Sluníčko spolu s Kurtizánami z 25. avenue a dalšími soubory. Kapela natočila také demo snímek s pilotním songem 'Vodsad' podsad', který otextoval zpěvák Petr Gabara.¹⁹⁴

3.41 KRAKATIT

U zrodu tohoto souboru stáli v druhé polovině 70. let baskytarista Jiří Bláha a jeho jmenovec bubeník Milan Bláha. Po několika personálních výměnách zaujal v roce 1978 místo kytaristy Milan Pilař. Roku 1980 se umístil Krakatit na 2. místě v regionální soutěži amatérských zpěváků a skupin Ještědský drak. Roku 1983 posílil kapelu klávesista Zdeněk Cendra a kytary se chopil Jaroslav Honzejek z legendárních Pastevců. Po úspěšných přehrávkách v roce 1984 následoval první koncert v sále restaurace U Tří lip v Dlouhém Mostě u Liberce. Po odchodu Milana Bláhy soubor ukončil činnost, ale po 23 letech znovu obnovil svoje hudební aktivity.¹⁹⁵

3.42 KRAKONOSH

Přesně v polovině 80. let přišla na svět tato formace, jež se od svého počátku zaměřila na heavy metal. Založili ji kytarista Radek Kratochvíl a baskytarista Marcel Kurilla. Po personálních výměnách se stal stálým členem bubeník Jan Kubánek a zpěvák Michal Neraď. Kromě uvedených členů působili v Krakonoshi baskytarista Jan Straka a zpěvačka Iveta Kotrmanová. V roce 1992 natočil Krakonosh demosnímek Supermatural Big Beat.¹⁹⁶ Kapelu bylo možno vidět např. na Růžovém paloučku v Liberci, po listopadu 1989 také v Rockovém klubu Golet. Krakonosh obsadil na jaře 1988 druhé místo na přehlídce amatérských interpretů Ještědský drak.¹⁹⁷

3.43 KRUCIPŮSK

Jádro kapely tvořili kytarista Pavel Zadražil, baskytarista Petr Slavík a bubeník Jan Zrůst, všichni ještě členové trashmetalové kapely Veteš. Název vyšel spontánně z úst bubeníka Jana Zrůsta v jedné liberecké restauraci. Počátkem roku 1992 přichází do kapely bubeník a zpěvák Tomáš Hájiček, tehdy navrátilce z Německa a o několik měsíců později kytarista Petr „Náček“ Paulus. V témže roce natáčí své debutové demo Ratata. O rok později vyšlo stejnojmenné CD.¹⁹⁸ Vydavatelská firma Monitor podporovala kapelu na turné

¹⁹⁴ Rozhovor Jiřího Zahradníka s Ivetou Kalátovou 2. 6. 2014 (uloženo v soukromém archivu Jiřího Zahradníka).

¹⁹⁵ Oficiální stránky souboru Krakatit [online], [vid. 11. 3. 2015], dostupné z:

http://www.krakatitliberec.cz/o_nas.html.

¹⁹⁶ KORÁL, Petr – ŠPULÁK, Jaroslav: *Ohlasy písni těžkých*, s. 175.

¹⁹⁷ Rozhovor Jiřího Zahradníka s Radkem Kratochvílem 25. 11. 2014 (uloženo v soukromém archivu Jiřího Zahradníka).

¹⁹⁸ KORÁL, Petr – ŠPULÁK, Jaroslav: *Ohlasy písni těžkých*, s. 178.

s Kabátem v létě roku 1993.¹⁹⁹ Soubor objížděl kluby a sály po celé republice. V roce 1996 natočil ve studiu u Miloše Doležala druhé CD „*Cirkus dneska nebude*“ s následným koncertováním po celé republice s předkapelou Bílák Girl na několika akcích. Jmenovaná sestava se rozešla v roce 1997 během tohoto turné. Tomáš Hájiček hodlal kapelu posunout jiným směrem, z čehož vyplynula nová sestava Krucipüsku již pouze s původním Tomášem Hájičkem a novými spoluhráči Alešem Makytou (kytara) a Tomášem Markem (bicí).²⁰⁰

3.44 LAMPA

S nápadem na svérázný název kapely přišel kytarista Petr Mašek, když na zkoušku v roce 1984, tehdy ještě bezejmenné kapely přinesl katalog výrobků n. p. Tesla. Jeho spoluhráči byli baskytarista Jiří „Vyczka“ Vyčítal, kytarista Martin „Shoopy“ Šmejc, zpěvák Jiří „Kvído“ Kvíčala a bubeník Jan Zrůst. Lampa hrála českou novou vlnu a také reggae. Na zábavách dávala do repertoáru i osvědčené hardrockové a novovlnné songy od Judas Priest, Scorpions, Ozzyho Osbourne nebo Saxon. Z domácích interpretů skladby nové vlny od Abraxas, Žentouru (Pavouk Tarantule), Dr. Maxe, Ultravox, Turba, Vladimíra Mišíka. Od maďarské novovlnné kapely Bikini hrála skladby Program a Quasimodo. Od skupiny Ropa převzala Lampa několik novovlnných a reggae songů, pro něž se hodily texty Jiřího Žáčka ze sbírky Okurková sezóna. Na postu zpěváka působili po odchodu Jiřího „Kvída“ Kvíčaly také Eva Kokrdová Korecká s Danem Řičicou. V roce 1987 odchází kytarista Martin „Shoopy“ Šmejc a bubeník Jan Zrůst na nabídku Jiřího Bláhy a Vladimíra Malíka do Adeptu a zbylí členové Lampy bez Petra Maška zakládají zábavový V. A. R. Lampu bylo možno vidět např. na Růžovém paloučku v Horním Hanychově, na Jablonecku v hospodě Ostrý roh v Maršovicích, kde došlo na začátku vystoupení k incidentu. Sál se hned na začátku proměnil v zápasnickou arénu, což mělo za následek zákaz hraní v jabloneckém okrese na několik měsíců. Dalšími místy, kde soubor účinkoval, byla např. restaurace U Tří lip v Dlouhém Mostě, Kulturní dům Gustava Klimenta ve Smržovce, restaurace U Košků v Liberci – Ruprechticích nebo ZK Bytex Vratislavice nad Nisou.²⁰¹

3.45 THE LEONES

Skupina byla založena na podzim roku 1967 s obsazením Petr Voslař (klavír), Stanislav Munzar (zpěv), Jan Útrata (kytara, zpěv), Leon Novák (kytara), Ivo Dvořák (basová

¹⁹⁹ V létě 1993 vystoupil Krucipüsk jako předkapela Kabátu před zaplněným amfiteátre v Lidových sadech na podporu svého prvního CD *Ratata*. Poznámka autora.

²⁰⁰ Historie [online], [vid. 10. 4. 2014], dostupné z: <http://www.czechrock.wz.cz/Historie-kru.html> .:

²⁰¹ Emailová korespondence Jiřího Zahradníka s Jiřím „Vyczkou“ Vyčítalem 5. 2. 2014 (uloženo v soukromém archivu Jiřího Zahradníka).

kytara) a Petr Ottl (bicí).²⁰² Během více než ročního fungování bylo možno navštívit jejich koncerty např. každou středu v S klubu v Barvířské ulici v Liberci, dále v hotelu Praha v Chrastavě, Závodním klubu Elitex v Chrastavě, v Bílém Kostele či akci pro děti v Jedličkově ústavu v Liberci. V repertoáru se zaměřovali výhradně na převzaté skladby od Beatles, Rolling Stones, The Kinks, Troggs, z domácích především na Olympic, Petra Nováka (Náhrobní kámen) a Karla Kahovce (Vražda blond holky). Kapela ukončila své fungování odchodem zpěváka Stanislava Munzara na studia do Prahy.²⁰³

3.46 MANGUSTA

Heavymetalová formace ovlivněná především Iron Maiden a hrající jejich skladby vznikla v roce 1988. Hráči se zkušenostmi z předešlých souborů a charismatická zpěvačka Iveta Kotrmanová dospěli na jaře 1989 k prvnímu místu v hudební soutěži regionálních skupin a zpěváků Ještědský drak, přičemž speciální cenu za zpěv si odnesla právě vokalistka z Mangusty Iveta Kotrmanová. Kapela hrála v sestavě Pavel Zadražil (kytara), Radek Kratochvíl (kytara), Jiří Huml (basová kytara), Pavel Šén (bicí) a Iveta Kotrmanová (zpěv).²⁰⁴

3.47 MEDŮZA

K rozhodnutí založit si vlastní kapelu dospěl na konci 70. let kytarista Michal Matouš se spolužákem z libereckého gymnázia Romanem Koreckým, jenž se chopil mikrofону. Místo baskytaristy zaujal Václav Brendl a za bicí soupravu usedl Jan Zrůst. Jmenovali se Medůza²⁰⁵ a prezentovali se hardrockovou a metalovou hudbou, převzatými (AC/DC, Deep Purple, Iron Maiden) a vlastními skladbami. Během svého fungování v letech 1981–1983 se nikdy neúčastnili kvalifikačních přehrávek. Z absolvovaných akcí jmenujme např. hraní v Hodkovicích nad Mohelkou a v Klubu mládeže Plamen v Liberci. Za zmínku jistě stojí první místo na Ještědském drakovi v roce 1983.²⁰⁶

3.48 MELODY MAKERS

Soubor založil na konci 60. let kytarista Jiří Lesák. Jeho souputníky byli Zdeněk Sedláček (kytara, zpěv), Josef Sedláček (basová kytara), Miloslav Mahr (zpěv) a Milan Knop (bicí). Repertoár obsahoval skladby od Beatles (I Want to Tell You), Jimiho Hendrixe (Hey Joe), The Lords, Rolling Stones (Gotta Get Away), The Troggs (I can't Control Myself), The

²⁰² SOKA Liberec, fond ONV, inv. č. 951, kart. 2648, Hudební soubory v okrese 1967-1989.

²⁰³ Rozhovor Jiřího Zahradníka se Stanislavem Munzarem 13. 5. 2014 (uloženo v soukromém archivu Jiřího Zahradníka).

²⁰⁴ Rozhovor Jiřího Zahradníka s Jiřím Humlem 26. 4. 2014.

²⁰⁵ Podle sdělení Romana Koreckého „americký med“.

²⁰⁶ Rozhovor Jiřího Zahradníka s Michalem Matoušem 8. 4. 2015.

Matadors (Indolence) a vlastní skladby Hvězdy lásky a Oči. Zřizovatelem souboru byl ZV ROH n. p. Plastimat.²⁰⁷ Kapela odehrála několik akcí, jmenujme např. vystoupení na Střelnici v Liberci po boku Torrefection.²⁰⁸

3.49 THE MESSENGERS

Kapela začala zkoušet v průběhu roku 1969 s obsazením Jaroslav Chobot (kytara), Pavel Šafařík (basová kytara), Eduard Knop (zpěv), Pavel Chobot (kytara) a Jiří Bárta (bicí). Zřizovatelem souboru byl ZV ROH Sved Liberec.²⁰⁹ U kvalifikačních přehrávek získal 20% kvalifikační příplatek a začal vystupovat po boku tehdy již známé liberecké formace Ametyst. Repertoár obsahoval převzaté skladby např. od Animals, Beatles, Kinks, Small Faces nebo Rolling Stones. Na koncerty jezdily obě kapely pronajatým autobusem spolu s fanoušky. Soubor koncertoval např. na Liberecku, Jablonecku (Tanvald, Železný Brod) a Českolipsku (Nový Bor). O rok později kapela ukončila svoji činnost a kromě Jiřího Bárty odešli členové na vojenskou základní službu.²¹⁰

3.50 METLA

Vznik kapely se datuje na rok 1985 v obsazení Pavel Zadražil (kytara), Filip Hendrych (kytara), Jiří Huml (basová kytara), Petr Gabara (zpěv) a Jiří Hercík (bicí). Později se stal členem kapely zpěvák Roman Korecký.²¹¹ V repertoáru se objevovaly převzaté skladby od Rainbow, Judas Priest, Iron Maiden, Black Sabbath doplněné vlastními songy.²¹²

3.51 MIMÓSA

Fungovala v letech 1978 - 1981 v sestavě Jan „Jeny“ Janota (bicí, zpěv), Tomáš Salomon (basová kytara), Tomáš Chaloupek (kytara, zpěv). V roce 1981 přišel do souboru zpěvák Roman Korecký. V repertoáru převažovaly převzaté hardrockové a rock'n'rollové skladby (Katapult aj.) a v závěru činnosti souboru také vlastní skladby. Pravidelně jednou za dva měsíce vystupovala v Klubu mládeže SSM Plamen společně s kapelou B – Komplex.²¹³

²⁰⁷ SOKA Liberec, fond ONV, inv. č. 951, kart. 2648, Hudební soubory v okrese 1967-1989.

²⁰⁸ Rozhovor Jiřího Zahradníka s Jiřím Lesákem 21. 4. 2015 (uloženo v soukromém archivu Jiřího Zahradníka).

²⁰⁹ SOKA Liberec, fond ONV, inv. č. 951, kart. 2648, Hudební soubory v okrese 1967-1989.

²¹⁰ Rozhovor Jiřího Zahradníka s Jiřím Bártou 23. 3. 2015.

²¹¹ SOKA Liberec, fond ONV, inv. č. 952, kart. 2649, Orchestry a hudební soubory 1975-1990 (karty souborů – řazeno abecedně dle vedoucích skupin).

²¹² Rozhovor Jiřího Zahradníka s Jiřím Humlem 26. 4. 2014.

²¹³ Rozhovor Jiřího Zahradníka s Janem „Jeny“ Janotou 19. 7. 2014.

3.52 MICKEY MOUSE

Jako zřizovatele měl soubor od svého počátku v roce 1966 ZK ROH Textilana Liberec a fungoval v sestavě Pavel Benda (basová kytara, vedoucí), Karel Živnůstka (zpěv), Milan Šorejs (kytara), Petr Jerje (kytara, zpěv), Jiří Fischer (kytara), Čestmír Hanzl (bicí), jehož později vystřídal Karel Mihulka.²¹⁴ Tak jako většina, zažíval soubor v 60. letech velké návštěvy na zábavách, jeho velkým rivalem byli The Kings Jürgena Kawana, především co se týče fanouškovských táborů. V repertoáru se střídaly skladby např. od Beatles, Rolling Stones (It's All Over Now), Petra Nováka (Náhrobní kámen) nebo Olympiku (Snad jsem to zavínil já). Vedle závodního klubu Textilany (Texaklub) vystupoval soubor např. na sále OB v Pavlovicích (Restaurace U Košků), Dvoře Králové nad Labem, Jičíně, Novém Městě pod Smrkem, Varnsdorfu a dalších místech.²¹⁵

3.53 M. O. R.

Kapelu, jejíž zkratka znamená doslova „Metoda otvírání rakví“, přivedl na svět v roce 1989 Martin Hemelík (kytara) a Petr Válek (kytara) spolu s Felixem Kolmašem (basová kytara), Petrem Hepnarem (zpěv) a Jiřím Šimonem (bicí). V témže roce natočili první demokazetu Septic demo I. Druhý snímek Tancore aggression (1990) nahráli již bez kytaristy Petra Válka a bubeníka Jiřího Šimona vystřídal Pavel Bondar. V roce 1991 natočila kapela čtyři skladby na sampler Rebelie II – hardcore (Zelená smrt, Tankovej útok, Nenávist, Přání). V pozměněné sestavě Petr Hepnar (zpěv), Felix Kolmaš (basová kytara), Standa Fikr (kytara) a Radek Kotek (bicí) a upraveným názvem MOR produkovala death doom metal až do svého rozpadu v roce 1992.²¹⁶ Roku 2009 došlo k obnovení činnosti souboru s původním kytaristou Petrem Válkem.²¹⁷

3.54 MUSTANGOVÉ

Bratři Ullmannové položili základ jabloneckého souboru v průběhu roku 1963. Helmut Ullmann se chopil basové kytary, bratr Petr „Pittri“ Ullmann kytary, Stanislav „Cittri“ Sidor sólové kytary a Miroslav Motejl usedl za bicí soupravu. V počátcích své činnosti vystupovali po boku orchestru ESA Romana Doležala, s Orchestrem Rudolfa Janovského a po té samostatně až do roku 1965, kdy bratři Ullmannové odešli do emigrace a sestava Mustangů se obměnila. Repertoár byl soustředěn na kapely a interprety 60. let např. (Holies, Cliff

²¹⁴ SOKA Liberec, fond ONV Liberec, inv. č. 951, kart. 2648, Hudební soubory v okrese 1967-1989.

²¹⁵ Rozhovor Jiřího Zahradníka s Karlem Živnůstkou 31. 3. 2015.

²¹⁶ KORÁL, Petr – ŠPULÁK, Jaroslav: *Ohlasy písní těžkých*, s. 199.

²¹⁷ Profil souboru M. O. R. [online], [vid. 14. 1. 2015], dostupné z: <http://www.bandzone.cz/metodaotviranirakvi?at=info>.

Richard, Dave Clark Five, Beatles). Sestava s bratry Ullmannovými vystupovala např. v Letním kině v Liberci, na Střelnici v Jablonci nad Nisou, Klubu Seba 007 v Tanvaldě, Kulturním domě Gustava Klimenta a Parkhotelu ve Smržovce.²¹⁸

3.55 NERO

Skupina od počátku roku 1989 fungovala ve stabilním složení Vladimír Malík (kytara), Michal Matouš (kytara), Jiří Huml (basová kytara), Roman Korecký (zpěv) a Tomáš Marek (bicí). Kapela disponovala vlastní zvukovou a světelnou aparaturou s technickým personálem, dále autobusem ŠKODA 706 RTO s nákladní a odpočinkovou zónou. V Liberci byla často k vidění v sále restaurace Růžový palouček, mimo Liberec například v Chrastavě, Hlavici, Hodkovicích nad Mohelkou, Turnově, Přepelčích a na dalších místech v republice. Jejich hudba byla ovlivněna heavy metalem a speed metalem s důrazem na melodii a charismatický projev zpěváka Romana Koreckého. Následovalo nahrávání ve studiu Petra Jandy Propast (Pád stíhá pád, Soudný den). V září 1991 vychází desetipísňové demo Fuck 'n' heavy natočené na libereckém výstavišti. Přichází nabídka od Petra Jandy do projektu Rockmapa, jež vysílala Československá televize, dále výhledové koncerty v zámoří, kde se ujal podpory hokejista Jan Ludwig. Na počátku roku 1993 se členové Nera rozcházejí a kapela se rozpadá. V dalších letech se bývalí členové Nera sešli na jednom podiu v roce 1995 při vzpomínkové akci nazvané Liberecké Grammy, v rámci oslavy třetího výročí založení libereckého Spin studia v restauraci U Košků.²¹⁹

3.56 PASTEVCÍ

Předchůdcem tohoto souboru byla kapela Kališníci z roku 1969,²²⁰ která vystupovala v obsazení Jaroslav Honzejk (basová kytara, zpěv), Jiří Kletečka (bicí), Rostislav Nosek (kytara, zpěv) a Jindřich Novotný (klávesy, zpěv). Takto fungovali do roku 1972, kdy bylo Jaroslavu Honzejkovi odebráno osvědčení vedoucího souboru. Nuceně se kapela přejmenovala na Pasterci, podle jedné repertoárové skladby Pastervec. Soubor působil ve složení Jaroslav Honzejk (basová kytara, zpěv), Mojmír Straka (kytara, zpěv), Vítězslav Kvapil (kytara, zpěv), Karel Schernstein (bicí), Bořek Poláček (klávesy). Jako amatérské seskupení koncertovali Pasterci kromě Liberecka také v dalších krajích. Často hráli např. v Českém Dubu, Osečné, Turnově (taneční čaje na Střelnici), kavárně Nisa v Liberci. Jednorázově také v Novém Bydžově, Smidarech, Holovousích. Ze zahraničního hraní

²¹⁸ Rozhovor Jiřího Zahradníka se Stanislavem „Cittrim“ Sidorem 12. 3. 2015 (uloženo v soukromém archivu Jiřího Zahradníka).

²¹⁹ Rozhovor Jiřího Zahradníka s Jiřím Humlem 26. 4. 2014.

²²⁰ SOKA Liberec, fond ONV, inv. č. 951, kart. 2648, Hudební soubory v okrese 1967-1989.

především v NDR (Žitava, Drážďany, Calau u Cottbusu) a Bulharsku. Zúčastnili se několika beatových festivalů, především na regionální úrovni. Repertoár obsahoval skladby např. od Deep Purple, Uriah Heep, Kinks, z domácích např. od Olympiku, Fontány aj.²²¹ Roku 1977 obsadili Pasterci spolu s jazz rockovým Rockwellem první místo v regionální soutěži zpěváků a skupin Ještědský drak.

3.57 THE PHE

Na libereckém gymnáziu vznikl v roce 1990 základ této kapely s Jakubem Zitkem (kytara), Karlem Korousem (klávesy, zvuk), Adamem Tvrdým (kytary, bicí, basová kytara) a Ivanem Acherem (zpěv). Souborem prošli také Petr Holý (klávesy), Richard Bauer (kytara), Pavel „Kóňa“ Koníř (saxofon). Skupina se prezentovala vlastní tvorbou ovlivněnou Pink Floyd a Led Zeppelin. Z vystoupení jmenujme např. koncert v České besedě v Liberci, Pivovarské restauraci ve Vratislavicích nad Nisou, vysokoškolském studentském klubu Esko na harcovských kolejích, Růžovém paloučku v Horním Hanychově nebo v Experimentálním studiu v Liberci.²²²

3.58 PIXLA

Bigbeatový soubor vznikl v roce 1993 a tvořili ho dva bývalí členové metalového Nera Michal Matouš (kytara) a Tomáš Marek (bicí) spolu s Radanem Jarešem (basová kytara) a Vítou Zwingerem (zpěv). Tvorba kapely byla zaměřena na vlastní skladby ovlivněné grungem, zejména americkou Nirvanou. Z odehraných akcí jmenujme např. hraní na vysokoškolských kolejích v Harcově spolu s Detroitem a Toraxem.²²³

3.59 POHROMADĚ NA PŘEHRADĚ

Založení tohoto seskupení předcházela kapela nazvaná Suk Blues z roku 1982 (Ivan Jecha, Michal Triebenekr a Michal Krtička). Po návratu Michala Krtičky z vojenské základní služby posílil soubor baskytarista Petr Strnad. Na Ještědském drakovi poznali zpěvačku Ivetu Kotrmanovou a zakrátko nastoupil do souboru saxofonista Martin Fanta. V roce 1993 přišla kompletní rytmika v podobě baskytaristy Milana Hampla a bubeníka Jiřího Strnada. V roce 1996 natočila kapela CD „Je to tam“ v libereckém Spin studiu. Desku křtil Ivan Hlas, František Havlíček (ASPM), Petr Gros (Těla) a Jan Rejent (Solomon Bob). Tvorba souboru je

²²¹ Rozhovor Jiřího Zahradníka s Jaroslavem Honzejkem 7. 10. 2014.

²²² Jednalo se o zajímavý projekt mladých muzikantů, z nichž někteří se věnují hudbě do současnosti a na profesionální úrovni. Adam Tvrdý žije v Praze a věnuje se jazzové hudbě. Jakub Zitko absolvoval konzervatoř, je členem několika hudebních souborů, např. doprovodné kapely Anety Langerové nebo souboru Muff. Poznámka autora.

²²³ Rozhovor Jiřího Zahradníka s Michalem Matoušem 8. 4. 2015.

specifické „hospodské“ blues ovlivněné folkem, rockem a jazzem. Texty byly zpočátku výhradně doménou Pavla Havlíka, později Ivana Jechy. Kapela vystupuje na bluesových, jazzových a rockových přehlídkách. Často také hraje pro postižené děti i dospělé. Jako hosté vystupovali se souborem Ivan Hlas, Petr Kalandra, Pepa Štreichl a další, převážně bluesově zaměřeni hosté. Zajímavým počinem byl pořad „Krátké spojení“. Byla to improvizovaná vystoupení se zajímavými hosty, ve kterých se kapela střídala s libereckou folkovou skupinou Jarret. Improvizace s Radkem Kramplem (vibrafon), Michalem Gerou (trubka), kytaristou Lubošem Andrštem a jinými byly velmi úspěšnými pořady v libereckém Experimentálním studiu.²²⁴ V současné době hrají Pohromadě na přehradě v obsazení Michal Krtička (zpěv, akustická kytara, banjo, fukací harmonika), Iveta Kotrmanová Kalátová (zpěv, perkuse), Ivan Jecha (zpěv, harmoniky, elektrická kytara, cigarbox, perkuse), Martin Fanta (saxofon, klarinet), Vladimír Rusek (basová kytara), Robert Švehla (bicí) a Lukáš Fogl (kontrabas).²²⁵

3.60 PROFIL

Kapela vznikla v polovině 80. let v sestavě Iveta Kotrmanová (zpěv), Filip Hendrych (kytara), Aleš Smrček (basová kytara) a Zdeněk Žížka (bicí).²²⁶ Působil zde také zpěvák Daniel Zika. Profil se prezentoval převzatými skladbami od Scorpions, Accept a dalších metalových souborů. Z koncertů nutno zmínit např. hraní v Klubu mládeže Plamen a koncert v libereckých kasárnách.²²⁷

3.61 PROXIMA CENTAURI

Kapela se zrodila v první polovině 70. let ve složení František Pšenčík (kytara), Ivo Dvořák (basová kytara), Miroslav Mahr (zpěv) a Jiří Bárta (bicí).²²⁸ Zřizovatelem souboru byl podnik Uranové doly Hamr. Ve své tvorbě se kapela orientovala na hardrockové (Black Sabbath) a vlastní skladby. Vystupovala např. v okolí Liberce, ve Stráži pod Ralskem v restauraci Družba, na rekreačním středisku Hutník v Hamru na Jezeře, v kavárně Nisa v Liberci.²²⁹

²²⁴ Emailová korespondence Jiřího Zahradníka s Ivanem Jechou 17. 5., 18. 5., 20. 5. 2015 (uloženo v soukromém archivu Jiřího Zahradníka).

²²⁵ Profil souboru Pohromadě na přehradě [online], [vid. 3. 5. 2015], dostupné z: <http://www.bandzone.cz/pohromadenaprehrade?at=info>.

²²⁶ SOKA Liberec, fond ONV Liberec, inv. č. 952, kart. 2649, Orchestry a hudební soubory 1975 - 1990 (karty souborů-řazeno abecedně dle vedoucích skupin).

²²⁷ Rozhovor Jiřího Zahradníka s Filipem Hendrychem 4. 9. 2014 (uloženo v soukromém archivu Jiřího Zahradníka).

²²⁸ SOKA Liberec, fond ONV, inv. č. 951, kart. 2648, Hudební soubory v okrese 1967-1989.

²²⁹ Rozhovor Jiřího Zahradníka s Jiřím Bártou 23. 3. 2015.

3.62 RAS

V roce 1989 založili kytaristé Tomáš „Žofka“ Bábovka a Petr „Náček“ Paulus soubor, který se ve své tvorbě zaměřil na thrash metal s prvky punku. Sestavu posléze doplnil bubeník Petr „Sekáč“ Šimr, basový kytarista Jaroslav Konáš a nakonec zpěvák Tomáš Musil. Do listopadu 1989 kapela veřejně nevystupovala. Z akcí po roce 1989 jmenujme např. koncert na koupališti Vápenka v Liberci společně se skupinou Hubert Macháně a dalšími soubory, hraní na festivalu nezávislé amatérské kultury v Chrástu u Plzně a akci v Závodním klubu Bytexu ve Vratislavicích nad Nisou. V roce 1991 natočili své jediné demo album „Rum a sračky“ ve studiu Naivního divadla v Liberci. Rokem 1991 Ras svoji činnost končí a jeho členové pokračují v aktivním hraní v dalších libereckých souborech.²³⁰

3.63 RÄKA – AKKÄ

Kapela s tajemným názvem vznikla v roce 1992. Založil ji zpěvák a textař Radim „Raptor“ Salač a kytarista a zpěvák Richard „Rich Bee“ Bauer, bubeník Marcel Náhlovský a basový kytarista Roman Bartoš. Prezentovala se stylem slaughter house music jako temný, depresivní až šílený projev, který úzce hraničil s undergroundem. Od Plastic People of The Universe často přidávala na závěr koncertu kultovní song Magická noc s ústním svolením Mejly Hlavy. Spíše než překvapovala, můžeme říci, že šokovala obecnost oběšenými panenkami s oprátkou přímo na podiu, rozhazováním žiletek a kravských očí do publika. První demo pochází z roku 1994, nese název Gotické saranče. O rok později vychází EP Burning House. Následoval rozpad kapely a v roce 2002 opětovný návrat a vydání CD Horror Dancers. Kromě hraní se věnovali práci na nových skladbách v angličtině a zavedli pojmenování stylu Horror Pop. Roku 2005 vydali dvanáctipísňové demo Anything but never The truth a natočili klip ke skladbě Ninja Queen. Definitivní rozpad přišel v roce 2009, ovšem ještě před ním stačili natočit EP Lost among The Martians.²³¹

3.64 RECESE

Prvopočátky této formace sahají do 80. let na Českosudsko, kde se utvořila parta tehdy sedmnáctiletých kluků zapálených pro hraní a založila kapelu Recese pod dohledem Jaroslava Červy, vůdčí osobnosti místního tanečního orchestru. Jaroslav Červa držel nad kapelou ochrannou ruku, vozil ji a půjčoval jí aparaturu. V počátcích se orientovali na vlastní tvorbu, ale postupně zařazovali do repertoáru převzaté skladby např. od AC/DC, Judas Priest,

²³⁰ Rozhovor Jiřího Zahradníka s Petrem „Sekáčem“ Šimrem 19. 4. 2015 (uloženo v soukromém archivu Jiřího Zahradníka).

²³¹ Profil souboru RA [online], [vid. 14. 2. 2015], dostupné z: <http://www.bandzone.cz/ra?at=info>.

Deep Purple, Van Halen, Beatles, Katapultu a dalších. Oficiálním dopisem z OKS v Liberci byl název Recese zakázán. Pohotovou reakcí na tento ortel byla změna názvu na Prostor a pokračování aktivního hraní pod patronátem Střediskového kulturního klubu v Českém Dubu. Po osmnáctileté pauze se kapela sešla na dva koncerty v roce 2000 a oslavila tím návrat. Za dalších 8 let se vrátila k aktivnímu hraní a zaměřila za svými příznivci do venkovských sokoloven, na letní taneční parkety, pouťové zábavy a hudební festivaly.²³²

3.65 REFLEX

Počátky souboru sahají do poloviny 70. let ve složení Libor Truhlář (bicí, zpěv), Jindřich Lojka (kytara, zpěv), Miroslav Bouda (basová kytara, zpěv), Jaroslav Drapák (klávesy), Petr Týfa (kytara, zvuk). V prvních pěti letech se kapela věnovala garážovému hraní bez veřejného vystupování. V závěru tohoto období přichází zpěvák Dieter „Andy“ Neumann s vlastním zpěvovým aparátem a platným osvědčením vedoucího souboru. Kapela úspěšně absolvovala kvalifikační přehrávky a mohla veřejně vystupovat. V průběhu 80. let v souboru působili klávesisté Pavel Korf, Jiří Koprnický, Milan Koňásek, Jaroslav Patočka, baskytaristé Petr Jerie a Martin Skřivánek. Na začátku 90. let se soubor ukončil činností a Dieter „Andy“ Neumann (zpěv, housle, fukací harmonika) pokračoval v další etapě Reflexu s Jaroslavem Patočkou (klávesy, zpěv), Martinem Skřivánkem (basová kytara, zpěv) a Jaroslavem Palečkem (kytara, zpěv). Mezitím se obnovila původní sestava Reflexu, které sestava z 90. let vrátila název a Dieter „Andy“ Neumann pokračoval v produkci pod názvem Attack. Původní sestava Reflexu funguje do dnešních dnů a hraje příležitostně. Repertoár souboru z 80. let obsahoval skladby např. od Olympiku (Snad jsem to zavinil já, Zas jsi tak smutná), Petra Nováka (Náhrobní kámen, Hvězdičko blýskavá), Elvise Presleyho (Only you), Roy Orbisona (California Blue), Garyho Moora (Still Got The Blues).²³³ Reflex bylo možno vidět v rámci tanečních zábav v Liberci např. v restauraci Na Letné, Březové aleji, pavilonu „A“ LVT, Ďábelské huti, mimo Liberec v hotelu Praha v Mimoni.²³⁴

3.66 RIVAL

První sestava beatového Rivalu pochází z roku 1983, kdy Martin „Bathory“ Wildner (baskytara) s Josefem Beránkem (kytara) založili toto uskupení spolu s Karlem Mihulkou

²³² Profil souboru Recese [online], [vid. 16. 2. 2015], dostupné z: <http://www.bandzone.cz/receselive>.

²³³ Rozhovor Jiřího Zahradníka s Dieterem „Andym“ Neumannem 11. 5. 2015 (uloženo v soukromém archivu Jiřího Zahradníka).

²³⁴ Kuriozní situaci a rozpaky vystupujících hudebníků způsobili podle Dietera „Andyho“ Neumanna sovětští vojáci s pistolemi za pasem, kteří navštěvovali taneční zábavy v hotelu u mimošského vlakového nádraží. Nikdy však nedošlo k incidentu se zbraní a atmosféra byla pohodová (rozhovor Jiřího Zahradníka s Dieterem „Andym“ Neumannem 11. 5. 2015).

(bicí) a Zdeňkem Háskem (kytara), kterého za krátký čas nahradil Michal Matouš.²³⁵ O dva roky později byla tato sestava rozpuštěna a Martin Wildner přibral k sobě Milana Balcara (kytara), Michala Bubáka (bicí) a Jirku „Kvída“ Kvíčalu (zpěv), po jehož odchodu zpíval Míla Lisý. V souboru působil krátkou dobu také kytarista Milan Suržin.²³⁶ Starší sestava se věnovala skladbám od Konga, ZZ Top, UFO, Rolling Stones a dalších souborů. Mladší Rival měl repertoár postavený z poloviny na vlastních věcech a z druhé půlky na převzatých skladbách (AC/DC, Scorpions, Judas Priest a další). Takto fungoval až do roku 1992, kdy se členové Rivalu rozešli a věnovali se dalším hudebním aktivitám.²³⁷

3.67 ROCKWELL

Kapela pojmenovaná podle běžného typu tiskařského písma, hrající jazz rock, vznikla na podzim 1976 a fungovala v sestavě Vladimír Rusek (kytara), Karel Vojta (basová kytara), Pavel Lang (klávesy), Petr Ježek (housle) a Jiří Franc (bicí). V roce 1977 zvítězila společně se souborem Pasterci v amatérské soutěži zpěváků a skupin Ještědský drak. Muzikanti se orientovali výhradně na vlastní produkci propracovaných skladeb a koncertovali velmi sporadicky. Z nazkoušených věcí jmenujme Pláč, Trafalgar, Tango pro Zuzanku, jež se rodily z motivů hraných na piano v podání Jiřího France a dále se rozvíjely do finální podoby za přispění všech členů souboru.²³⁸

3.68 ROGALLO

Soubor vznikl v roce 1984²³⁹ v sestavě Václav Krček (bicí, kapelník), Vladimír Gála (basová kytara), Milan Brzobohatý (kytara), Zdeněk Sedláček (kytara), Luboš Komárek (klávesy).²⁴⁰ Na jaře 1985, těsně před přehrávkami, odešel kytarista Zdeněk Sedláček a za půl roku posílil kapelu saxofonista Vlastimil Beran. Kapela hrála pod zřizovateli ZV ROH OÚNZ Frýdlant v Čechách a následně pod ZV ROH Elitex Frýdlant v Čechách.²⁴¹ Repertoár byl zaměřen na songy českých bigbeatových souborů (Olympic, Turbo) a taneční skladby 80. let. Z hraní připomeňme Frýdlantsko (sál ZK Elitex, restauraci Beseda, restauraci Koruna ve

²³⁵ SOKA Liberec, fond ONV, inv. č. 951, kart. 2648, Hudební soubory v okrese 1967-1989.

²³⁶ SOKA Liberec, fond ONV, inv. č. 952, kart. 2649, Orchestry a hudební soubory 1975-1990 (karty souborů – řazeno dle vedoucích skupin).

²³⁷ Rozhovor Jiřího Zahradníka s Milanem Balcarem 26. 5. 2014.

²³⁸ Rozhovor Jiřího Zahradníka s Vladimírem Ruskem 17. 1. 2015 (uloženo v soukromém archivu Jiřího Zahradníka).

²³⁹ SOKA Liberec, fond ONV, inv. č. 951, kart. 2648, Seznam souborů lidových hudebníků v okrese Liberec 1985.

²⁴⁰ SOKA Liberec, fond ONV, inv. č. 952, kart. 2649, Orchestry a hudební soubory 1975-1990 (karty souborů – řazeno abecedně dle vedoucích skupin).

²⁴¹ SOKA Liberec, fond ONV, inv. č. 951, kart. 2648, Seznam souborů lidových hudebníků v okrese Liberec 1985.

Frydlantě v Čechách, hotel Perun v Hejnicích, Dětřichov), Liberecko (kavárna Nisa), dále v Jablonci nad Nisou a na výstavě Zahrada Čech v Litoměřicích.²⁴²

3.69 ROPA

Kapela byla založena roku 1985 jako novovlnná odnož kapely Lampa ve složení Jan „Jeny“ Janota (bicí, zpěv), Jiří „Vyczka“ Vyčítal (basová kytara) a Martin „Shoopy“ Šmejc (kytara). Ve své tvorbě se soustředila na českou novou vlnu a reggae. V roce 1985 vystupovala např. v Klubu mládeže Plamen jako předkapela Vítkovu kvartetu.²⁴³

3.70 SATURN

V roce 1982²⁴⁴ založil kapelu kytarista a zpěvák Pavel Pech. V kapele působili Petr Jerie (basová kytara), Igor Zikmund (bicí), Vladimír Medek (klávesy) a Alice Hladíková (zpěv).²⁴⁵ S repertoárem převzatých skladeb na pomezí rocku a popu a pod zřizovatelem ZO SSM Železniční stanice Liberec vystupoval soubor např. v kavárně Centrum na Králově Háji, Pavilonu „A“ LVT, restauraci Letná v Nových Pavlovicích, restauraci Černá louže v Rynolticích nebo ve vinárně Astra v Hrádku nad Nisou.²⁴⁶

3.71 SEMANTICKÉ HEJNO VESELÝCH BERÁNKŮ

Název kapely je složený z příjmení jejich jednotlivých členů – Marek Semančík (kytara, zpěv), Ivana Hejnová (zpěv), Tomáš Veselý (kytara, zpěv) a Luboš Beránek (kytara, piano, zpěv, autor). Soubor se prezentoval během roku 1988 výhradně vlastní písňovou tvorbou Luboše Beránka na pomezí folku a rocku.²⁴⁷

3.72 SGQ

Z iniciativy Vladimíra Ruska (kytara) se zrodil na konci 70. let jazzrockový soubor, v jehož názvu znamenají první dvě písmena zkratku libereckého tiskařského podniku Severografia, ve kterém tehdy někteří členové kapely pracovali. Dalšími protagonisty byli Karel Vojta (basová kytara), Jiří Franc (bicí) a Karel Cón (klávesy). Seskupení hrálo vlastní

²⁴² Rozhovor Jiřího Zahradníka s Václavem Krčkem 6. 9. 2014 (uloženo v soukromém archivu Jiřího Zahradníka).

²⁴³ Emailová korespondence Jiřího Zahradníka a Jiřího „Vyczky“ Vyčítala 5. 2. 2014 (uloženo v soukromém archivu Jiřího Zahradníka).

²⁴⁴ SOKA Liberec, fond ONV, inv. č. 951, kart. 2648, Seznam souborů lidových hudebníků v okrese Liberec 1983.

²⁴⁵ SOKA Liberec, fond ONV Liberec, inv. č. 952, kart. 2649, Orchestry a hudební soubory 1975-1990 (karty souborů – řazeno abecedně dle vedoucích skupin).

²⁴⁶ Rozhovor Jiřího Zahradníka s Petrem Jeriem 8. 11. 2014 (uloženo v soukromém archivu Jiřího Zahradníka).

²⁴⁷ Rozhovor Jiřího Zahradníka s Lubošem Beránkem 21. 5. 2014.

skladby na soukromých akcích. Velkým úspěchem bylo na jaře 1980 první místo v regionální soutěži zpěváků a skupin Ještědský drak.²⁴⁸

3.73 THE SHARKS

Z iniciativy kytaristy Milana Bábovky a jeho přátel Petra Rubáše, Jiřího Davida a Milana Hory vznikla v roce 1965²⁴⁹ kapela The Sharks, ovlivněná Rolling Stones, Beatles, Animals a Olympikem. Příchod zpěváka Petra Malého znamená rozšíření repertoáru o skladby Bee Gees a Creedence Clearwater revival. Kromě již zmíněné základní sestavy působili v kapele Vít Stejskal (basová kytara) a Jiří David (bicí). V roce 1969 odešel Milan Bábovka na studia a kapelu zasáhla smutná událost v podobě tragické smrti basového kytaristy Milana Hory. Následoval konec činnosti souboru. Ke znovuobnovení došlo v roce 2010, kapela koncertuje minimálně jednou za měsíc s repertoárem více než 80 skladeb v rozmezí od 60. do konce 80. let.²⁵⁰

3.74 SLUNÉČKO

Zakládajícími a zároveň stálými členy byli baskytarista Jiří „Vyczka“ Vyčítal, kytaristé Martin „Shoopy“ Šmejce, Martin Kubišta, zpěvák Miroslav Macháček, občasný houslista Ivan Macháček a bubeník Petr Grunza. Slunéčko se zaměřilo na tvorbu novovlnných Extempore a několik vlastních skladeb. Na programech Klubu SSM Plamen nebylo Slunéčko uváděno, skrývalo se pod názvem B – Komplex a hosté a bylo mu umožněno v Klubu mládeže Plamen zkoušet.²⁵¹

3.75 SOLOMON BOB

Kapelu založil v roce 1988 kytarista, zpěvák, textař Martin Červinka a kytarista Michal Triebenekr. Hned vzápětí se k nim přidal Luboš Beránek (trombón, zpěv). Po několika výměnách baskytaristů se chopil basové kytary Jan „Fík“ Nikendey. Za bicími se vystřídali Jan Zrůst a Tomáš Hájíček, aby nakonec natrvalo za soupravu usedl Pavel Šén. Tvorba Solomon Bob byla ovlivněna folkem, rockem a blues. Pře rokem 1989 neměla kapela mnoho vystoupení (Koncert pro všechny slušný lidi, hraní po hospodách). Na počátku 90. let se pro soubor otevřely nové příležitosti pro hraní a nastalo pravidelné koncertování (Liberecko, Rock Café Praha, klub Na chmelnici, Bunkr, festival Trutnov, Brno, Olomouc, Valašské Meziříčí).

²⁴⁸ Rozhovor Jiřího Zahradníka s Vladimírem Ruskem 17. 1. 2015.

²⁴⁹ SOkA Liberec, fond ONV, inv. č. 951, kart. 2648, Hudební soubory v okrese 1967-1989.

²⁵⁰ Oficiální stránky souboru The Sharks [online], [vid. 17. 3. 2015], dostupné z: <http://www.sharks-hitshow.cz/kalendar-akci.htm#!profil-kapely>.

²⁵¹ Oficiální stránky souboru Hubert Macháně [online], [vid. 16. 3. 2015], dostupné z: <http://www.hubertmachane.cz/historie.html>.

Roku 1995 odešli Jan „Fík“ Nikendey, Michal Triebenekr a Pavel Šén. Na jejich místa přišli Jan Rejent (kytara) a Jan „Pečůdo“ Peknuša (basová kytara) a bubeník Martin „Roubína“ Roubínek. Kapela natočila také několik hudebních nosičů s nahrávkami – Solomon Bob 91, MC, (1991), Zlatej věk, MC, (1992), Rock Café, MC, (1992), Rock Café – live, MC, (1993), Open this End, EP, (1994), Něco ti dám, CD, (1996), Poslední tanec – live, CD, (1998). První sestava kapely jela turné s kapelou Mňága a Žďorp, druhá sestava absolvovala turné s kapelou Lucie.²⁵²

3.76 STRATOS

Seskupení pochází z druhé poloviny 70. let, přesněji bylo založeno ve školním roce 1977/1978 na Střední průmyslové škole stavební v Liberci. Jeho členy byli Milan Pilař (kytara), Jan Černý (kytara), Petr Voplakal (basová kytara) a Luboš Komárek (bicí). O rok později přišel do kapely ze SPŠS Liberec Martin „Shoopy“ Šmejč (kytara) a Richard Novák (bicí). Soubor zkoušel a koncertoval kromě jiných také v Klubu mládeže Plamen a zúčastnil se na jaře 1979 hudební regionální hudební soutěže Ještědský drak. Nikdy neabsolvoval kvalifikační přehrávky a zůstal ryze školní formací ovlivněnou hlavně Status Quo. Někteří členové Stratosu se hraní věnují dodnes. Martin Shoopy“ Šmejč zde s hudbou začínal a přes známé liberecké formace dospěl k V. A. R., stejně jako Milan Pilař, jenž později hrával v Krakatitu a v současné době ve vlastním projektu PF STYL LIBEREC. Jan Černý byl velmi dlouho členem countryové Sešlosti, nyní se věnuje příležitostnému hraní.²⁵³

3.77 SUBKOMISE

Byla pokračováním kapely Gappa ze Žatce. Dva členové výše zmíněného souboru Zdeněk Havlát a Ivan Hlaváč se v letech 1977–1978 přestěhovali do Liberce. V počátcích fungovala nová Subkomise ve složení dvě kytary, baskytara a bicí. Sestava se proměnila v roce 1978, kdy do kapely přišel Milan Balcar a na bicí nástroje Jan Novák. Subkomise hrála skladby od ZZ TOP, Bad Company, Free, Wishbone Ash a několik vlastních věcí s českými texty. Vystupovala na Liberecku (Machnín, Pilínkov) a Jablonecku (Malá Skála). Úplně první vystoupení proběhlo na sále restaurace U Zeleného stromu v Machníně, kde byl Milan Balcar zasažen elektrickým proudem a kapela hrála celé vystoupení bez něho. Na konci 70. let

²⁵² Rozhovor s Martinem Červinkou, In: Freemusic.cz [online], [vid. 17. 4. 2015], dostupné z: <http://www.freemusic.cz/clanky/971-rozhovor-s-martinem-cervinkou.html>.

²⁵³ Rozhovor Jiřího Zahradníka s Janem Černým 21. 11. 2014 (uloženo v soukromém archivu Jiřího Zahradníka).

ukončila svou činnost. Z dílčích úspěchů jmenujme účast v závěrečných kolech regionální přehlídky zpěváků a skupin Ještědský drak ke konci 70. let.²⁵⁴

3.78 SYRINX

Počátky kapely sahají do roku 1981 v sestavě Martin Schléger (kytara), Jan Humhal (basová kytara, kapelník), Pavel Makušev (bicí) a Roman Melka (zpěv). Po kvalifikačních přehrávkách se toto složení rozpadlo, Roman Melka odešel do jabloneckých Doteků, Pavel Makušev náhodně objevil a přivedl do kapely Jirku „Kvída“ Kvícalu a sestavu doplnil kytarista Milan Balcar. První akci odehrál nový Syrinx v Dlouhém Mostě v sále restaurace U Tří lip. Z dalších hraní jmenujme např. restauraci U Zeleného stromu v liberecké čtvrti Machnín nebo restauraci U Lípy v Krásné Studánce. V repertoáru Syrinxu se střídaly skladby od AC/DC, Judas Priest, Deep Purple a také novovlnných Extempore. Skladba Lihovar od zmíněných Extempore zakončovala téměř každou akci.²⁵⁵ Po vyhazovu od kvalifikačních přehrávek v Jablonci nad Nisou vystupovala kapela sporadicky na venkově, kupříkladu v usedlosti Miroslava „Hurvínka“ Poláka v osadě Skalice na Chrudimsku²⁵⁶ a Stanislava „Gumy“ Pitaše v Šonově na Broumovsku.²⁵⁷

3.79 TĚLA

Základ budoucí kapely Těla vytvořili Jan Skrbek, Martin Pospíchal a Ladislav Třmínek ze seskupení Palečkovi nevolníci. Koncem roku 1992 je posílil Luboš Beránek, známý písničkář, autor, textař a zpěvák z kapel IQ 250 a Kamufláž, tříletý soupeř kapely Solomon Bob, kde hrál na pozoun a zpíval. Další posilou byl houslista a zpěvák Petr Gros. První demo vyšlo roku 1993 a následovalo malé turné v Holandsku. Za další dva roky spatřilo světlo světa první CD nazvané „Co to je?“, jež kapelu proslavilo a uvedlo do rozhlasových a televizních hitparád a ranních pořadů televizních stanic. Uplynul rok a další nosič s názvem „Možná...“ na sebe nenechal dlouho čekat. Byl dobře přijat hudební kritikou a kapela intenzivně koncertovala. V roce 2001 vyšlo album Noční múzy, kde ve dvou písních hostovala známá jazzová zpěvačka Jana Koubková. Samotné album křtil Jan Spálený z kapely

²⁵⁴ Rozhovor Jiřího Zahradníka se Zdeňkem Havlátem 5. 12. 2014..

²⁵⁵ Rozhovor Jiřího Zahradníka s Milanem Balcarem 26. 5. 2014.

²⁵⁶ Monografie Baráky, souostroví svobody uvádí jako jednu z mnoha komunit barák Miroslava „Hurvínka“ Poláka na Chrudimsku a Stanislava „Gumy“ Pitaše v Šonově na Broumovsku. Prvně jmenovaný navštívil koncert Syrinxu a kapelu pozval na hraní k sobě na osadu Skalice u Chrudimi (Emailová korespondence Jiřího Zahradníka s Janem Dolákem 22. 3. 2015, uloženo v soukromém archivu Jiřího Zahradníka).

²⁵⁷ Syrinx se v Šonově zúčastnil hudebního festivalu undergroundových kapel, jenž skončil zásahem StB. Podle tehdejšího basového kytaristy Syrinxu Jana Humhala označila StB festival za sraz fašistů a takto také uvedla do tehdejšího tisku, z čehož pramenil existenční konec souboru (rozhovor Jiřího Zahradníka s Pavlem Makuševem 14. 4. 2014 – viz příloha práce).

ASPM. Po roce 2005 došlo k personálním změnám a v roce 2007 k nucené přestávce v činnosti. Současná sestava je sedmičlenná: Luboš Beránek (klávesy, pozoun, zpěv, autor), David Kučera (kytary a zpěv), Ondřej Prchal (kytary a zpěv), Petr Dastych (trubka), Karel Šoltys (saxofon), Aleš Hnídek (basová kytara) a Pavel Šén (bicí). V tomto složení vydala kapela v roce 2013 čtvrté album „Namále“. Kromě koncertování po celé republice je dobré zmínit zahraniční hraní v Německu a Švédsku.²⁵⁸

3.80 TINNERS

Na počátku 70. let vznikl soubor věnující svou pozornost převzatým skladbám od Beatles, Rolling Stones a dalších kapel. Vystupovali v obsazení Milan Šefr (klávesy, zpěv), Josef Pluhař (kytara, zpěv), Pavel Benda (basová kytara) a František Bažant (bicí). Kromě Liberecka hráli také v Rakousku a Německu, kde se spíše věnovali barové produkci.²⁵⁹

3.81 TORAX

Soubor pocházející z Českolipska založil na konci 80. let bubeník Viktor Váňa a začátkem 90. let pokračoval spolu s kytaristou René Vondrou a Zdeňkem Švarcem, baskytaristou Sašou Pleskačem a zpěvákem „Pindou“ již výhradně vlastní tvorbou. Po personálních změnách se sestava Toraxu stabilizovala s Viktorem Váňou (bicí), Robertem „Hrobem“ Vondrou (basová kytara), René Vondrou (kytara, zpěv) a Miroslavem Titěrou (kytara). Kapela vystupovala na Českolipsku, Litoměřicku, Liberecku např. s kapelami Pixla, Anarchuz, Nero, Detroit a dalšími v různých klubech jako Esko na kolejích v Harcově, ale i v pražském legendárním Bunkru a na dalších místech. V jejich tvorbě převládala trash metal. Natočila dvě alba – „Čí je to zvíře?“ (1992) a druhé album „Co zase máš?“ (1995). Zúčastnila se různých hudebních festivalů, jako byl např. Čtverec v Dolní Poustevně²⁶⁰. Na konci roku 1995 kapela zanikla a část členů Toraxu založila s kapelou Pláč ve společné zkušební soubor SI.²⁶¹

²⁵⁸ Profil souboru Těla [online], [vid. 26. 2. 2015], dostupné z: <http://www.bandzone.cz/telalbc?at=info>.

²⁵⁹ Rozhovor Jiřího Zahradníka s Františkem Bažantem 18. 4. 2015.

²⁶⁰ Podle spoluorganizátora a pozdějšího hlavního organizátora festivalu Radka Sádovského je Čtverec nejstarší nepřetržitou rockovou akcí v Čechách. První ročník proběhl v roce 1987 za účasti souborů Motorband, Hej – vy, Baron Byron a Total. V následujících ročnících mohli diváci vidět Torax, Krleš, Virus, Loretu, Mewu, Pozor plyn, Montpáku, Kakao, Betonovou bradu a několik let po sobě Kabát. Z libereckých souborů zde účinkovalo Nero, Veteš, Krucipüsk a Těla. Většinu ročníků pořádal softbalový klub v Dolní Poustevně na výletišti Čtverec, mladší ročníky pořádá Pivovar Varnsdorf (emailová korespondence Jiřího Zahradníka s Radkem Sádovským 7. 5., 10. 5., 12. 5. 2015).

²⁶¹ Rozhovor Jiřího Zahradníka s Reném Vondrou 16. 4. 2014 - viz příloha práce.

3.82 TORREFECTION

Soubor vznikl z iniciativy nadšence do kytarových efektů Jana Kostrouna v roce 1968.²⁶² Jelikož se Kostroun neodvážil absolvovat kapelnické zkoušky, byl povolán Tomáš Cvejn, syn známého libereckého hudebníka, který kapelnický kurz absolvoval. Kapela hrála v sestavě Tomáš Cvejn (basová kytara), Vlastimil Chocholouš (kytara), Zdeněk Dedecius (bicí) a Jan Kostroun (kytara, zpěv).²⁶³ V repertoáru převažovaly skladby od Beatles a Creedence Clearwater Revival, největším hitem byla Lady Madonna od Beatles. Kapela účinkovala v Klubu mladých Na Střelnici v Liberci, společně s Candy Tabs v Mimoni a na dalších místech.²⁶⁴

3.83 V. A. R.

V roce 1987 se zrodila první sestava Vratislavického alkoholického rachotu ve složení Jan „Jeny“ Janota (bicí), Jiří „Vyczka“ Vyčítal (basová kytara), Jan „Sznegh“ Brtko (kytara), Michal Matouš (kytara) a Dan Řičica (zpěv). Zábavový V. A. R. se orientoval na převzaté metalové skladby od Slayer, Exodus, Saxon a dalších souborů. Přejít k vlastní tvorbě přichází během roku 1989, kdy Jan Brtko začal tvořit první vlastní skladby. Před listopadem 1989 odešel Dan Řičica do Garanthu a Michal Matouš do Nera. Sestavu posílil kytarista Vladimír Vokurka, jehož po krátké době vystřídal z Nera příchozí Martin „Shoopy“ Šmejck. Konečnou sestavu doplnil frontman Pavel „Berun“ Berger. Kromě zesnulého Jana „Sznegha“ Brtko existuje kapela v této sestavě do dnešních dnů. Zaměřila na thrash metalový žánr a hojně koncertovala po republice a příležitostně také v zahraničí. Jejich první zviditelnění bylo na sampleru Ultrametal vol 1 se skladbami Proti vizím a Poslední sen, spolu s kapelami Kabát, Debustrol, Ferat, Master's Hammer a Moriorr. O dva roky později vyšlo první album Personal Destruction. Československá televize uváděla hitparádový klip Prdel Evropy. V roce 1995 vyšla u firmy Taga druhá deska Závislost a byl natočen klip Otrava. Za tři roky od vydání tohoto alba následoval třetí řadový počín Pod vodou, jenž se natáčel ve studiu u Miloše „Dodo“ Doležala a taktéž v pořadí čtvrté album Rozdvojen ale schopen. K patnácti letům kapely vydává firma Zero Budget Production EP vinyl 15 Years Fast Like Bikila (2004) a znovu byly natočeny čtyři starší skladby v anglickém jazyce. Roku 2007 spatřilo pulty obchodů páté album Za pět minut po smrti (2007) s hitem Sudety. V roce dvacetiletého výročí (2009) byl natočen živý koncert v klubu Melodka v Brně s bonusem v podobě zremasterovaného koncertu z roku 1990 v Chomutově. Zároveň vychází edice prvního dema

²⁶² SOKA Liberec, fond ONV, inv. č. 951, kart. 2648, Hudební soubory v okrese 1967-1989.

²⁶³ SOKA Liberec, fond ONV, inv. č. 951, kart. 2648, Hudební soubory v okrese 1967-1989.

²⁶⁴ Rozhovor Jiřího Zahradníka s Karlem Živnůstkou 31. 3. 2015.

No Place to Hide. Ještě v roce 2009 stihli V. A. R. natočit vlastní verzi skladby Svět co zatočí s tebou do alba Tribute to Debustrol.²⁶⁵ V říjnu 2014 vyšel jako příloha časopisu Pařát poslední počin s názvem Level 6, který stihl natočit dnes již zesnulý kytarista Janem Sznegh“ Brtko. Obal alba vytvořil známý liberecký výtvarník Ivan Mraček.

3.84 VETEŠ

Na konci 80. let se v této formaci sešli kytarista Pavel Zadražil, baskytarista Petr Slavík, zpěvák Michal Bubák a bubeník Jan Zrůst. Část tohoto seskupení se stala později základem Krucipüsku Tomáše Hájíčka. Stylově hrála Veteš thrash metal, převzaté skladby od Slayer, Metalliky a vlastní skladby. Několikrát jezdila jako předkapela libereckého Nera, zahrála společně s kapelami Hubert Macháně a Tři sestry v Praze v KD na Ládví a také s libereckými soubory na koupališti Vápenka. Příchodem zpěváka a bubeníka Tomáše Hájíčka přechází v kapelu Krucipüsk.²⁶⁶

²⁶⁵ V. A. R. – rozhovor [online], [vid. 18. 3. 2015], dostupné z: <http://www.rockmag.cz/clanky/var-rozhovor/>.

²⁶⁶ Rozhovor Jiřího Zahradníka s Petrem Slavíkem 15. 5. 2014 - viz příloha práce.

Závěr

V bakalářské práci jsem zmapoval bigbeatovou scénu na Liberecku od konce 60. let do poloviny 90. let 20. století.

Na základě studia dobových pramenů a využití dalších informačních zdrojů jsem se pokusil sestavit text doplněný medailony, které se věnují jednotlivým hudebním souborům. V šedesátých a sedmdesátých letech je patrný příklon hudebních souborů hrajících na tanečních zábavách k přejímání skladeb zahraničních a částečně domácích souborů např. od The Beatles, Elvise Presleyho, Rolling Stones, The Troggs, Creedence Clearwater Revival, Deep Purple, Black Sabbath, Matadors, Olympiku, Petra Nováka. Je to přirozené, rock se v tomto regionu objevuje již na konci první poloviny šedesátých let a mladí hudebníci se upínají ke svým vzorům a zaměřují se na produkci jejich skladeb. Důležitou roli hraje publikum žádající právě tento druh hudby. V osmdesátých letech tento trend pokračuje, ovšem začínají se objevovat soubory spojující folk, rock a blues, hrající českou novou vlnu, reggae a v neposlední řadě také heavy metal.

Při popisování jednotlivých období jsem použil údaje o hudebních zařízeních a jejich hudebních produkcích. Tvorba medailonů jednotlivých hudebních souborů vyžadovala kontaktovat jednotlivé hudebníky za účelem osobních setkání a konzultací. V tomto byla práce velmi náročná a mohlo docházet k nepřesnostem s ohledem na časový odstup některých hudebních událostí. V některých případech se nepodařilo získat přesné informace ke konkrétním hudebním událostem a bylo nutné porovnat více výpovědí. Z archivního materiálu nebyla prostudována část věnující se libereckému PKO a k dispozici nebyly materiály ke Klubu mládeže SSM Plamen, jenž byl svým programem jedním z nejlepších v celé oblasti. K medailonům aktivně hrajících kapel jsem v závěru připojil jejich aktuální hráčskou sestavu. Z práce je zřejmé, že některé z popisovaných souborů stojí na hranici stylu a není jednoduché určit jejich příslušnost k rockové hudbě. V textu jsem zmínil Ladislava Bareše a Jürgena Kawana jako průkopníky bigbeatu na Liberecku.

Seznam použitých zdrojů:

Prameny

KOUŘIL, Vladimír: *Jazzová sekce v čase a nečase*, Praha: Torst 1999, ISBN 80-7215-095-2.

MACHOVEC, Martin - STÁREK, „Čuňas“ František a kol.: *„Hnědá kniha“ o procesech s českým undergroundem*, Praha: Ústav pro studium totalitních režimů 2012, ISBN 978-80-87211-74-8.

SOKA Liberec, fond ONV, inv. č. 951, kart. 2648, Hudební soubory v okrese 1968 – 1989.

SOKA Liberec, fond ONV, inv. č. 951, kart. 2648, Seznam souborů lidových hudebníků v okrese Liberec 1983.

SOKA Liberec, fond ONV, inv. č. 951, kart. 2648, Seznam souborů lidových hudebníků v okrese Liberec 1985.

SOKA Liberec, fond ONV, inv. č. 951, kart. 2648, Seznam souboru lidových hudebníků v okrese Liberec 1986.

SOKA Liberec, fond ONV, inv. č. 952, kart. 2649, Orchestry a hudební soubory 1975 - 1990 (karty souborů - řazeno abecedně dle vedoucích skupin).

SOKA Liberec, fond ONV, inv. č. 958, kart. 2651, Zařízení klubové - síť, dohled, přehledy zařízení.

Dobová periodika

Informační a kulturní kalendář, roč. 1970 – 1972.

Kultura a sport Liberecka, roč. 1973 – 1989.

Kulturní kalendář Liberecka, roč. 1962 – 1969.

Literatura

ALAN, Josef et al.: *Alternativní kultura: příběh české společnosti 1945–1989*, Praha: Lidové noviny 2001, ISBN 80-7106-449-1.

DVOŘÁK, Petr: *Rockové profily*, Praha: Ústav pro kulturně výchovnou činnost 1989.

EXNER, Milan: *Svatoušek*, Brno: Petrov 2002, ISBN 80-7227-136-9.

HOUDA, Přemysl. Pódia jen pro prověřené, in: *Soudobé dějiny. Alternativy pop music v Československu v období Normalizace*. roč. 2011, č. 3. Praha: Ústav pro soudobé dějiny AV ČR 2011. s. 316–137. ISSN 1210-705.

HOUDA, Přemysl: *Šafrán. Kniha o sdružení písničkářů*, Praha: Galén 2008, ISBN 978-80-7262-539-0.

CHADIMA, Mikoláš: *Alternativa: Svědectví o českém rock'n'rollu sedmdesátých let: (od rekvifikací k „nové vlně se starým obsahem“)*, Brno: Host 1993, ISBN 80-85233-11-8.

KORÁL, Petr – ŠPULÁK, Jaroslav: *Ohlasy písní těžkých*, Praha: Rock & pop 1993.

KONRÁD, Ondřej – LINDAUR, Vojtěch: *Život v tahu aneb Třicet roků rocku*, Praha: Delta 1990.

LINDAUR, Vojtěch – KONRÁD, Ondřej: *Bigbít*, Praha: Torst 2001, ISBN 80-7215-148-7.

PELC, Jan: *Bez ohňů je underground*, Praha: Maťa 2001, ISBN 80-7287-020-3.

OPEKAR, Aleš: *The Matadors: Beatová aristokracie z Prahy*, Ústí nad Orlicí: Oftis 2007, ISBN 978-80-86845-91-3.

POSPÍŠIL, Filip – BLAŽEK, Petr: *Vraťte nám vlasy. První máničky, vlasatci a hippies v komunistickém Československu*, Praha: Academia 2010, ISBN 978-80-200-1873-1.

STÁREK, František: *Baráky: souostroví svobody*, Praha: Pulchra 2010, ISBN 978-80-19-2.

TŮMA, Jaromír: *Bigbít aneb Pendl mezi somráky a veksláky*, Praha: Ivo Železný 1999, ISBN 80-240-1386-X.

TŮMA, Jaromír: *Čtyři hrají rock. Jasná zpráva o skupině Olympic*, Praha: Panton 1986.

VANĚK, Miroslav: *Byl to jenom rock'n'roll?: Hudební alternativa v komunistickém Československu 1956 - 1989*, Praha: Academia 2010, ISBN 978-80-200-1870-0.

VLČEK, Josef: *Rockové směry a styly*, Praha: Ústav pro kulturně-výchovnou činnost 1988.

ŽÁČEK, Jiří: *Okurková sezóna*, Praha: Práce 1981.

Elektronické zdroje

Profil souboru Bonba [online], [vid. 15. 2. 2014], dostupné z:

<https://www.facebook.com/pages/Bonba/113857851974236?ref=ts&fref=ts/>.

HRABALIK, Petr: Liberecko [online], [vid. 17. 4. 2014], dostupné z:

<http://www.ceskatelevize.cz/specially/bigbit/ceskoslovensko/clanky/180-liberecko/>.

HRABALIK, Petr: 1. československý beat festival [online], [vid. 11. 9. 2014], dostupné z:

<http://www.ceskatelevize.cz/specially/bigbit/Ceskoslovensko/clanky/245-1-ceskoslovensky-beat-festival-festival-1967/>.

HRABALIK, Petr: Počátky čs. undergroundu [online]. [vid. 13. 9. 2014], dostupné z:

<http://www.ceskatelevize.cz/specially/bigbit/vyhledavani/primitivesgroup/clanky/237-pocatky-cs-undergroundu/>.

HRABALIK, Petr: Beatsalony, 3. čs. Beat festival, Flamengo (cca 1967–1972) [online], [vid. 15. 9. 2014], dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/specially/bigbit/clanky243-beatsalony-3-cs-beat-festival-flamengo-cca-1967-72/>.

HRABALIK, Petr: Doba temna – rekvalifikace (cca 1970 – 1975) [online], [vid. 13. 9. 2014], dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/specially/bigbit/clanky/242-doba-temna-rekvalifikace-cca-1970-1975/>.

HRABALIK, Petr: Flamengo [online], [vid. 24. 10. 2014], dostupné z:

<http://www.ceskatelevize.cz/specially/bigbit/kapely/811-flamengo/>.

HRABALIK, Petr: Kořeny české alternativní scény [online], [vid. 16. 9. 2014.], dostupné z:

<http://ceskatelevize.cz/specially/bigbit/clanky/151-koreny-ceske-alternativni-sceny/>.

HRABALIK, Petr: Česká nová vlna začátku 80. let [online], [vid. 10. 10. 2014], dostupné z:

<http://www.ceskatelevize.cz/specially/bigbit/vyhledavani/nova-vlna/clanky/160-ceska-nova-vlna-zacatku-80-let/>.

Kapela Drobný za bůra slaví 20 let [online], [vid. 13. 5. 2015], dostupné z:

<http://www.tuni.tul.cz/rubriky/univerzita/id:11673/kapela-drobny-za-bura-slavi-20-let.>

Oficiální stránky souboru Ametyst [online], [vid. 8. 3. 2015], dostupné z: http://www.ametystliberec.cz/obsah.php?sub_menu=7&id=4.

Oficiální stránky souboru Černá díra [online], [vid. 18. 3. 2015], dostupné z:

<http://www.cernadira.eu/domains/cernadira.eu/index.php/kapela/historie>.

Oficiální stránky souboru Krakatit [online], [vid. 11. 3. 2015], dostupné z:

http://www.krakatitliberec.cz/o_nas.html.

Oficiální stránky Pop musea: *Bigbít – historie* [online], [vid. 9. 10. 2014], dostupné z:

[http://www.popomuseum.cz/exhibit/data/2010 Bigbit Revisited.pdf/](http://www.popomuseum.cz/exhibit/data/2010%20Bigbit%20Revisited.pdf/).

Oficiální stránky souboru Hubert Macháně [online], [vid. 12. 3. 2015], dostupné z:

<http://www.hubertmachane.cz/historie.html>.

Oficiální stránky souboru Plastic People of The Universe [online], [vid. 19. 3. 2015], dostupné z: <http://www.plasticpeople.cz/historie/1976-1980/>.

Oficiální stránky souboru The Sharks [online], [vid. 17. 3. 2015], dostupné z: <http://www.sharks-hitshow.cz/kalendar-akci.htm#!profil-kapely>.

Oficiální stránky souboru Hubert Macháně [online], [vid. 16. 3. 2015], dostupné z: <http://www.hubertmachane.cz/historie.html>.

Rozhovor s Martinem Červinkou, In: Freemusic.cz. [online], [vid. 17. 4. 2015], dostupné z: <http://www.freemusic.cz/clanky/971-rozhovor-s-martinem-cervinkou>.

Profil souboru Archa [online], [vid. 9. 1. 2015], dostupné z: <http://www.bandzone.cz/archalbc?at=info>.

Profil souboru M. O. R. [online], [vid. 14. 1. 2015], dostupné z: <http://www.bandzone.cz/metodaotviranirakvi?at=info>.

Profil souboru RA [online], [vid. 14. 2. 2015], dostupné z: <http://www.bandzone.cz/ra?at=info>.

Profil souboru Recese [online], [vid. 16. 2. 2015], dostupné z: <http://www.bandzone.cz/receselive>.

V. A. R. – rozhovor [online], [vid. 18. 3. 2015], dostupné z: <http://www.rockmag.cz/clanky/var-rozhovor/>.

Profil souboru Drobný za bůra [online], [vid. 12. 5. 2015], dostupné z: http://www.bandzone.cz/_78386?at=info.

Profil souboru Drobný za bůra [online], [vid. 14. 5. 2015], dostupné z: <http://www.facebook.com/drobnyzabura?fref=ts>.

Profil souboru Těla [online], [vid. 26. 2. 2015], dostupné z: <http://www.bandzone.cz/telalbc?at=info>.

Liberecká vzpoura mániček v roce 1966 [online], [vid. 14. 1. 2014], dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/kultura/190246-liberecka-vzpoura-manicek-v-roce-1966/>.

Rozhovory s pamětníky

Rozhovor Jiřího Zahradníka s Josefem Devátým 24. 10. 2013

Rozhovor Jiřího Zahradníka s Tomášem Kučerou 6. 11. 2013

Rozhovor Jiřího Zahradníka s Petrem „Lessym“ Lesákem 19. 2. 2014

Rozhovor Jiřího Zahradníka s Tomášem Cvejnem 21. 2. 2014

Rozhovor Jiřího Zahradníka s Miroslavem Seibtem 9. 4. 2014

Rozhovor Jiřího Zahradníka s Davidem Kočím 10. 4. 2014

Rozhovor Jiřího Zahradníka s Pavlem Makuševem 14. 4. 2014

Rozhovor Jiřího Zahradníka s Reném Vondrou 16. 4. 2014

Rozhovor Jiřího Zahradníka s Jiřím Humlem 22. 4. 2014

Rozhovor Jiřího Zahradníka s Vladimírem Malíkem 29. 4. 2014

Rozhovor Jiřího Zahradníka se Stanislavem Munzarem 13. 5. 2014

Rozhovor Jiřího Zahradníka s Petrem Slavíkem 15. 5. 2014

Rozhovor Jiřího Zahradníka s Danem Řičicou 17. 5. 2014

Rozhovor Jiřího Zahradníka s Josefem Němcem 21. 5. 2014

Rozhovor Jiřího Zahradníka s Lubošem Beránkem 21. 5. 2014

Rozhovor Jiřího Zahradníka s Bohuslavem Gláserem 25. 5. 2014

Rozhovor Jiřího Zahradníka s Martinem „Bathorym“ Wildnerem 26. 5. 2014

Rozhovor Jiřího Zahradníka s Milanem Balcarem 26. 5. 2014

Rozhovor Jiřího Zahradníka s Ivetou Kalátovou 2. 6. 2014

Rozhovor Jiřího Zahradníka s Michalem Triebenekrem 3. 6. 2014

Rozhovor Jiřího Zahradníka s Janem „Jenym“ Janotou 19. 7. 2014

Rozhovor Jiřího Zahradníka s Radanem Jarešem 23. 6. 2014

Rozhovor Jiřího Zahradníka s Martinem „Shoopym“ Šmejcem 19. 7. 2014

Rozhovor Jiřího Zahradníka s Tomášem Pialou 14. 8. 2014

Rozhovor Jiřího Zahradníka s Filipem Hendrychem 4. 9. 2014

Rozhovor Jiřího Zahradníka s Václavem Krčkem 6. 9. 2014

Rozhovor Jiřího Zahradníka s Jaroslavem Honzejkem 7. 10. 2014

Rozhovor Jiřího Zahradníka s Tomášem Holoubkem 5. 11. 2014

Rozhovor Jiřího Zahradníka s Petrem Jeriem 8. 11. 2014

Rozhovor Jiřího Zahradníka s Jiřím „Vyczkou“ Vyčítalem 11. 11. 2014

Rozhovor Jiřího Zahradníka s Janem Černým 21. 11. 2014

Rozhovor Jiřího Zahradníka s Radkem Kratochvílem 25. 11. 2014

Rozhovor Jiřího Zahradníka s Petrem Herbstem 3. 12. 2014

Rozhovor Jiřího Zahradníka s Vladimírem Lehkým 4. 12. 2014

Rozhovor Jiřího Zahradníka se Zdeňkem Havlátem 5. 12. 2014

Rozhovor Jiřího Zahradníka s Ivanem Hajnišem 22. 12. 2014

Rozhovor Jiřího Zahradníka s Vladimírem Ruskem 17. 1. 2015

Rozhovor Jiřího Zahradníka se Stanislavem „Cittrim“ Sidorem 12. 3. 2015

Rozhovor Jiřího Zahradníka s Ivanem Mračkem 21. 3. 2015

Rozhovor Jiřího Zahradníka s Jiřím Bártou 23. 3. 2015

Rozhovor Jiřího Zahradníka s Jindřichem Šlechtou 24. 3. 2015

Rozhovor Jiřího Zahradníka s Karlem Živnůstkou 31. 3. 2015

Rozhovor s Terezou Křiklánovou 7. 4. 2015

Rozhovor Jiřího Zahradníka s Josefem Jeništou 7. 4. 2015

Rozhovor Jiřího Zahradníka s Michalem Matoušem 8. 4. 2015

Rozhovor Jiřího Zahradníka s Josefem Janíčkem 15. 4. 2015

Rozhovor Jiřího Zahradníka s Františkem Bažantem 18. 4. 2015

Rozhovor Jiřího Zahradníka s Petrem „Sekáčem“ Šimrem 19. 4. 2015

Rozhovor Jiřího Zahradníka s Jiřím Lesákem 21. 4. 2015

Rozhovor Jiřího Zahradníka s Jürgenem Kawanem 26. 4. 2015

Rozhovor Jiřího Zahradníka s Dieterem „Andym“ Neumannem 11. 5. 2015

Rozhovor Jiřího Zahradníka s Eliškou Veverkovou 15. 5. 2015

Rozhovor Jiřího Zahradníka s Jiřím Bláhou 2. 6. 2015

Emailová korespondence

Emailová korespondence Jiřího Zahradníka s Leošem Mayerem 13. 12. 2013

Emailová korespondence Jiřího Zahradníka s Jiřím „Vyczkou“ Vyčítalem 5. 2. 2014

Emailová korespondence Jiřího Zahradníka s Janem Dolákem 22. 3. 2015

Emailová korespondence Jiřího Zahradníka s Alešem Opekarem 2. 4. 2015

Emailová korespondence Jiřího Zahradníka s Radkem Sádovským 7. 5., 10. 5., 12. 5. 2015

Emailová korespondence Jiřího Zahradníka s Ivanem Jechou 17. 5., 18. 5., 19. 5. 2015

Emailová korespondence Jiřího Zahradníka s Vladimírem Mertou 9. 6. 2015

Emailová korespondence Jiřího Zahradníka s Jiřím Bártou 11. 6. 2015

Seznam příloh

Příloha A: Rozhovor s Pavlem Makuševem

Příloha B: Rozhovor s Reném Vondrou

Příloha C: Rozhovor s Jiřím Humlem

Příloha D: Rozhovor s Petrem Slavíkem

Příloha E: Rozhovor s Bohuslavem Gláserem

Příloha F: Rozhovor s Martinem „Bathory“ Wildnerem

Příloha G: Rozhovor s Michalem Triebenekrem

Příloha H: Rozhovor s Radanem Jarešem

Příloha I: Rozhovor s Jiřím „Vyczkou“ Vyčítalem

Příloha J: Rozhovor s Ivanem Hajnišem

Příloha K: Text písně Horor z Horehroní od souboru Lampa

Příloha L: Text písně Káčulovo stvoření od souboru V. A. R.

Příloha M: Text písně Ratata od souboru Krucipüsk

Příloha N: Text písně Annihilator od souboru Räka Akkä

Příloha O: Text písně Anonym od souboru Nero

Příloha P: Obrazová příloha

Příloha A: Rozhovor Jiřího Zahradníka s Pavlem Makuševem o jeho hudebních začátcích a působení v kapelách Prezence, Syrinx a Autobus v letech 1974 – 1990 14. 4. 2014

J. Z. Jaký jsi prosím tě ročník narození?

P. M. 1952.

J. Z. Jaké byly tvé hudební začátky?

P. M. Začínal jsem na klavír, tři roky jsem bydlel v Čakovicích u babičky, tam jsem také chodil do hudební školy. V roce 1964 jsem se vrátil zpět do Liberce.

J. Z. Dále jsi pokračoval na klavír?

P. M. Učarovaly mně bubny, můj první buben byl hrnec potažený ubrusem. Na Střeláku v Liberci hráli Torrefection, kde působil Kostroun a taky Živnůstka. Do Kavárny Nisa jsem chodil také na Jürgena Kawana.

J. Z. Pamatuješ si na první bigbeatovou kapelu v Liberci?

P. M. Byli to Black Birds, kolem roku 1968/1969, na kterých jsem byl párkrát v Restauraci U Dubu.

J. Z. Pamatuješ si na nějaký pěkný koncert zahraniční kapely v Liberci?

P. M. Za komunistů Puhdys v Přírodním divadle PKO v Lidových sadech. V té době k nám žádné dobré zahraniční kapely nejezdily, po revoluci Deep Purple v Tip sport aréně. Rád jsem chodil i na československé kapely, např. Rebels, Olympic, Collegium Musicum, Blue Effect, Petra Nováka.

J. Z. Kde jsi hrál po vojně?

P. M. Z vojny jsem přišel v roce 1974, až v roce 1977 jsem šel k Prezenci, byla to taková kavárna. Hrál jsem na bubny, na kytaru Vláďa Rusek, na baskytaru Karel Vojta, na klávesy kapelník Jirka Koprnický. Zkušebnu jsme měli v Doubí v Kiki baru na hřišti a občas jsme tam také hráli, pak třeba ve Skleníku u kasáren nebo v hotelu Corso v Jablonci nad Nisou.

J. Z. Co přehrávky?

P. M. Pamatuji si je ve Svobodě ve Vratislavicích nad Nisou na sále, v porotě kromě jiných seděla paní Eliška Veverková a pan Rudolf Mihulka. Byla to hrůza, kapelník musel třeba vědět, kdo je předsedou OV KSČ v Liberci.

J. Z. Počátkem 80. let jsi někde hrál?

P. M. To jsme už dali dohromady první Syrinx, zpíval Roman Melka, já jsem hrál na bubny, Honza Humhal byl kapelníkem a hrál na baskytaru, Petr Valášek na klávesy, Martin Schléger na kytaru. Ten později emigroval do Německa. Po nějaké době odchází Roman Melka do jabloneckých Doteků. Při náhodné návštěvě Restaurace U Jezírka jsem objevil Jirku „Kvída“ Kvíčalu, jak trochu posilněný alkoholem zpívá mezi lidmi AC/DC. To byla prostě bomba. Tak perfektně zazpívané, ihned v hospodě jsem mu hodil lano, museli jsme toho zpěváka mít.

J. Z. Jaká byla nová sestava Syrinxu?

P. M. Kvído – zpěv, Milan Balcar – kytara, Pavel Makušev – bicí, Honza Humhal – basová kytara, později se sestavu doplnil kytarista Zdeněk Cichý.

J. Z. Jaký jste měli repertoár?

P. M. Převzatý věci od AC/DC, Judas Priest, Deep Purple, Extempore. Hráli jsme také punk rock (Ramones, The Clash) i vlastní věci (Medvěd lihový, Prádlo věšela i sebe, Prášek do pečiva a další).

J. Z. Kde jste se Syrinxem hráli?

P. M. Už si vše nepamatuji. Na Dlouhém Mostě U Tří lip, velká akce, lidi museli už odpoledne pustit do sálu, takovej byl zájem. Vytočila se spousta piva a jako zakončení celé akce jsme zahráli Lihovar od Extempore. Hráli jsme také v Machnině, sál praskal ve švech a hráli jsme tam vícekrát. Dále si pamatuji na Ferdinandov U Cimpla, kde si nás objednali místní máničky, dále ve Smržovce, Hrochově Týnci, u Gummy v Šonově. Pamatuji si, že nás v polovině 80. let nenechali udělat přehrávky kvůli špatnému vlivu na mládež. Nějaký čas jsem potom hrál s Jürgenem Kawanem.

J. Z. Kdo všechno s Jürgenem Kawanem hrál v té době?

P. M. Jirka Lesák – kytara, Petr Lesák – basová kytara, já na bubny a Jürgen Kawan - kytara, zpěv. Hráli jsme převzaté věci ze 60. let, hodně Beatles a Creedence Clearwater Revival. Hráli jsme třeba ve Vratislavicích nad Nisou na „Mojžišáku“, v Tanvaldě v klubu Seba 007 a různě na Jablonecku.

J. Z. Kam jsi zamířil dále?

P. M. Do zábavovky Autobus. Kapelníkem tam byl Vláďa Lehký – klávesy, dále zde hráli Vláďa Beneš – basová kytara, Renda Močuba – kytara. Marek Pouzar – kytara, Jarda Lhota – zvukař. Autobus hrál spíše střední proud. Když jsem tam natáhnul půlku Syrinxu, tzn. Kvída a Zdeňka Cichého, tak Autobus přitvrdil a hráli jsme opět to, co Kvído uměl nejlépe (AC/DC, Judas Priest, Deep Purple, Nazareth) a občas jsme to proložili Citronem nebo Schelingerem, kterého si zazpíval Jarda Lhota. Z míst, kde jsme hráli si pamatuji třeba Horní Řasnici, Hrádek nad Nisou, Růžový palouček v Horním Hanychově, Centrum na Králově Háji a silvestrovskou zábavu na Horském hotelu Ještěd. Autobus ukončil svoji činnost v roce 1990 a od té doby se hraní nevěnuji.

Příloha B: Rozhovor Jiřího Zahradníka s Reném Vondrou o jeho hudebních začátcích, působení v kapelách Trust, Torax a SI v 80. a první polovině 90. let 16. 4. 2014

J. Z. Můžeš mi prosím popsat své hudební začátky?

R. V. V době, kdy jsem chodil na strojní průmyslovku, tak mě inspiroval kytarista Radek Malý z kapely Exitus z Doks a začal jsem k němu docházet na kytaru.

J. Z. Pamatuješ si na svoji první kapelu?

R. V. Dostal jsem lano hrát baskytaru v kapele Trust z Mimoně. Hrál jsem s nimi rok a dokonce jsme se zúčastnili hudební soutěže. Na název té soutěže si sice nepamatuji, ale vím, že v porotě seděl baskytarista z Törru Vlasta Henych.

J. Z. V kterém to bylo roce?

R. V. Určitě 1988, Trust na rozdíl od Toraxu do dalšího kola nepostoupil.

J. Z. Co jste s Trustem hráli?

R. V. Spíše heavy metal, většinou převzaté věci.

J. Z. Když jsi po roce v Trustu skončil, zlaneřila tě jiná kapela?

R. V. Odešel jsem na Vysokou školu dřevařskou do Zvolena, tam jsme měli školní kapelu.

J. Z. Jak dlouho jsi byl na Slovensku?

R. V. Vrátil jsem se po roce a začal pracovat v České Lípě ve firmě Piana Roosler, pobočce Petrofu. Pracovala tam spousta muzikantů. V té době jsem si koupil v hudebninách kytarové školy a cvičil bezmála 6 hodin denně s metronomem.

J. Z. Určitě se musela objevit nějaká kapela, která sháněla kytaristu?

R. V. V roce 1991 jsem dostal nabídku od Toraxu.

J. Z. Vzpomeneš si na tehdejší sestavu?

R. V. Kapelníkem byl Viktor Váňa – bicí, Zdeněk Švarc – kytara, později odešel z kapely, dále Saša Pleskač na baskytaru, po návratu z vojny ho vystřídal můj bratr Robert „Hrob“ Vondra a zpíval kluk s přezdívkou „Pinda“. První koncert jsme odehráli v Merkuru v České Lípě na konci roku 1991.

J. Z. Vráťím se do 2. poloviny 80. let, nemáš v paměti nějakou kapelu, na kterou jste chodili a jež se ti líbila?

R. V. Kolem roku 1986 - 1987 působila na Mladoboleslavsku kapela Sada. Dokonale zahraničí Accepti. Poměrně hodně jsme na ně jezdili na různé zábavy.

J. Z. Co se dělo s Toraxem dále?

R. V. Roku 1992 se ustálila sestava: Viktor Váňa – bicí, Robert „Hrob“ Vondra – basová kytara, René Vondra – kytara, zpěv, Miroslav Titěra – kytara.

J. Z. Kde jste zkoušeli?

R. V. Postupem času jsme se různě stěhovali. Nejdříve ve Starých Splavech, následovala Stružnice u České Lípy, Horní Police, Dolní Libchava ve škole, Dům dětí a mládeže na Škroupově náměstí a letní kino v České Lípě. Zkoušky jsme měli až 5 x týdně.

J. Z. Vybavíš si v paměti pár kapel, s kterými Torax koncertoval?

R. V. Třeba s libereckým Nerem, Krucipüskem, Pixlou, Detroitem, litoměřickým Anarchuzem. Určitě jich bylo více, ale všechny si již nepamatuju.

J. Z. Natočili jste s Toraxem demonahrávky?

R. V. V roce 1993 jsme natočili v Chomutově osmipísňové demo s názvem „Čí je to zvíře?“ Točilo se jako živák pod vedením pana Znamenáčka. O dva roky později spatřilo světlo světa první CD „Co zase máš?“ ve Spin studiu v Liberci – Rochlicích u Jana Rejenta a Filipa Hendrycha.

J. Z. Jaké další změny proběhly v Toraxu?

R. V. Jelikož jsme měli zkušenosti s kapelou Pláč, došlo k propojení Toraxu a Pláče, z čehož se zrodila kapela SI. Nebrali jsme to zpočátku moc vážně, španělština, hardcore, mexické rytmy a dva zpěváci, něco takového tady nikdy nebylo a kapela se začala rychle rozjíždět.

J. Z. V jaké sestavě hráli SI?

R. V. Renda Vondra – kytara, Robert „Hrob“ Vondra – baskytara, Kamil Polák – kytara, Bob Suchý – zpěv, Viktor Váňa – zpěv, Roman Kovač – bicí. Musím připomenout společné hraní s kapelami Anarchuz, Insane Fly, Jolly Joker and Plastic Beatles of the Universe a dalšími. Jezdili jsme hrát po celé republice a zvali si nás také majitelé diskoték.

J. Z. To vypadá i na nějakou soutěž?

R. V. S rokem 1996 přišlo 4. místo v Marlboro Rock-In a 1. místo v New Rock Generation.

J. Z. Povzbudilo to kapelu k další práci?

R. V. Dvoupísňové demo se nahrávalo ve Spin Studiu v Liberci – Rochlicí. Spíše než další práci se kapela věnovala hraní. V roce 1998 odešel z kapely Viktor a po tragické smrti kytaristy Kamila Poláka na jaře 2001 jsme odehráli 17. března 2001 rozlučkový koncert nazvaný „Adios Kamilos“ a tím uzavřeli kapitolu SI. Současně ukončila činnost i Kamilova punková kapela Nabeton. Nyní většina ze staré party SI hraje v různých hardcorových kapelách.

Příloha C: Rozhovor Jiřího Zahradníka s Jiřím Humlem o jeho hudebních začátcích a souborech, ve kterých působil do roku 1995 22. 4. 2014

J. Z. Kolikátý jsi ročník narození?

J. H. 1967.

J. Z. Pověz mi prosím něco o svých hudebních začátcích?

J. H. Moje první kapela se jmenovala Žalm, hráli jsme protest songy, narážky na režim, bylo to skryté hraní, zkoušeli jsme různě po barácích. Sestava byla Jirka Huml – basová kytara, Josef Plešner – kytara, zpěv a Miloš Fišar – bicí. Bylo to v roce 1982.

J. Z. Následovala nějaká další kapela nebo jste nadále pokračovali ve skrytém hraní?

J. H. O rok později v roce 1983 jsem začal hrát s kapelou Rotor v Albrechticích v Jizerských horách. Hráli jsme takový rock pop pro všechny, např. tancovačky červeného kříže, mikulášské besídky, hraní po dechovce na hasičském plese, nějaké místní zábavy. Sestava byla Jiří Huml – basová kytara, Pavel „Giňa“ Černý – kytara, zpěv, později kytaru převzal nějaký Brož a Milan Bělohradský – klávesy. Z tohoto seskupení vzešla další formace, na jejíž název si nepamatuji. Hrál jsem tam spolu s Danem Řičicou a Pavlem „Giňou“ Černým, Liborem Votočkem – kytara a Bohoušem – bicí. To už byl regulérní hard rock, věci od Judas Priest, Iron Maiden a podobné.

J. Z. Jak pokračovalo tvé hraní?

J. H. V letech 1985 – 1986 jsem hrál v kapele Metla.

J. Z. Kdo byli tví spoluhráči?

J. H. Na kytaru Pavel Zadražil, druhá kytara Filip Hendrych, na bicí nástroje Jirka Hercík a zpíval nám Petr Gabara. Hráli jsme hardrockové a heavymetalové věci, převážně převzaté.

J. Z. Kde jste s Metlou hráli?

J. H. To si fakt už nepamatuju, nějaký zábavy a Ještědský drak, myslím, že byl tenkrát v Koloseu.

J. Z. Podle data narození je zřejmé, že v roce 1986 jsi odešel na vojnu?

J. H. No jasně, vrátil jsem se za dva roky v roce 1988. Na vojně jsem hrál s vojenskou kapelou, sice často, ale ne jako hlavní činnost. Zúčastnili jsme se vojenské soutěže ASUT.

J. Z. Co bylo po návratu z vojny?

J. H. Necelý rok hraní v baru s kapelou Petra Ministra a následný úprk do garážové zkušebny kapely Mangusta. Hráli jsme heavy metal, hodně Iron Maiden. Spolu se mnou na kytaru Radek „Krťoch“ Kratochvíl, druhou kytaru Pavel „Zadraž“ Zadražil, bicí Pavel Šén a zpěv Iveta Kotrmanová. No, kotlíkářka, zpívala metloš a výborně. Dokonce jsme udělali i ty prokleté komunistické přehrávky.

J. Z. Kde jste s Mangustou hráli?

J. H. Kromě hraní na koncertech a zábavách jsme na jaře 1989 vyhráli Ještědského draka v kategorii rockových kapel a Iveta Kotrmanová získala cenu za zpěv. Hráli jsme i Koncert pro všechny slušný lidi při revoluci.

J. Z. Hodně lidí tě zná z působení v libereckém Neru, pověz mi prosím o této kapele?

J. H. Ano, poznávají mě i pamětníci na současných akcích, což mě velice těší. Nero byla velká kapela, měla svůj autobus, legendární RTO – „erták“, svého řidiče, bedňáky, osvětlovače, zvukaře, manažerku, aparaturu. Troufám si říci, že Nero bylo prostě nejlepší.

J. Z. Jaké bylo nástrojové obsazení v Neru?

J. H. Já na basu, kytara Vláďa Malík, druhá kytara Michal Matouš, bicí Tomáš Marek a zpěv Roman Korecký. Musím také zmínit manažerku Marcelu Malíkovu, která toho pro kapelu udělala hrozně moc.

J. Z. Vzpomeneš si na nějaká místa, kde jsi s Nerem hrál?

J. H. Určitě je třeba zmínit libereckou rockovou mekku Růžový palouček, která byla jeden čas našim zázemím. Zahráli zde tehdy ne příliš známí Kabáti. Dále samozřejmě okolí Liberce, Turnovsko, Jičínsko, snad všechny sály a venkovní parkety, různé festivaly, např. Čtverec v Dolní Poustevně a další. Spolu s Kabáty jsme hráli v Teplicích na jejich domovské scéně, v Litvínově na akci pro pana Ivana Hlinku a jeho hokejisty, zkrátka po celých Čechách.

J. Z. Kam by se dalo Nero zařadit žánrově?

J. H. Vlastní tvorbě jsme Fuck'n'roll, ale v podstatě to byl melodický metal, převzaté věci pro rockové zábavy, široký záběr heavymetalových a rockových zahraničních kapel.

J. Z. Víš, že se kapela zviditelnila i mediálně, přišlo nějaké nahrávání?

J. H. Po nahrávání v Jandově studiu Propast jsme byli vybráni do televizního projektu Petra Jandy Rockmapa. Při té příležitosti byl natočen a vysílán klip Pád stíhá pád, později byl z koncertních záběrů sestříhán klip na studiovou nahrávku Soudnej den. Nahrávali jsme ve studiu Československého rozhlasu v Ústí nad Labem a nahrávky potom pouštěli v rádiu. Na libereckém výstavišti jsme natočili demo Fuck'n'heavy, které se prodávalo na kazetách.

J. Z. To je na Liberec poměrně nevídaný start, ale potom nastal nějaký zvrat?

J. H. Nejen start, dařilo se nám, měli jsme velké plány, jenže jednoho dne nastaly nějaké osobní neshody, kapela se rozpadla a každý z nás si šel svojí cestou. Velká škoda, v plánu bylo i turné v Kanadě a možná v USA, které zařizoval náš kamarád a mecenáš Jan Ludwig, jenž byl jedním z prvních Čechů hrajících hokej v NHL.

J. Z. Kam vedly tvé kroky po rozpadu Nera?

J. H. S kytaristou Vládou Malíkem jsme založili kapelu Cräck. Na bubny hrál Michal Bubák a zpíval Honza Bílý. Byl to čas nástupu nových stylů. Cräck následovně obměnil sestavu a za bubny usedl Tomáš Marek a zpíval Míla Lisý. Z té doby se dochovaly dvě studiové demo nahrávky. Cräck přestal existovat v roce 1993, kdy Vláda Malík s Lukášem Rejnartem založili Bandoleros. Já jsem v roce 1993 spolupracoval s Janem Rejentem na projektu jeho sólové desky a jako skupina Las Palmas s Tomášem Markem za bicími jsme odehráli několik akcí. Na přelomu let 1993/1994 jsem nastoupil do rockové kapely Archa, kde jsem vystřídal odcházejícího Vládu Beneše a vydržel jsem tam hrát po zábavách bezmála 5 let. Archa hraje dodnes starý hard rock (Black Sabbath, Deep Purple, Uriah Heep a podobné kapely), což mě docela bavilo.

Příloha D: Rozhovor Jiřího Zahradníka s Petrem Slavíkem o jeho začátcích v rockové hudbě a působení v dalších souborech 15. 5. 2014

J. Z. Ve kterém roce jsi se narodil?

P. S. Jsem ročník 1968.

J. Z. Kam spadají tvoje hudební začátky?

P. S. Vážou se k mé první kapele H. R. C., bylo to roku 1984.

J. Z: Jakou muziku jsi v té době poslouchal?

P. S. Hard rock, heavy metal, punk rock, to mě hodně ovlivnilo, Také kapela Extempore. Když se dnes občas sejdeme na mejdanu, tak si tuhle muziku zahrajeme. S H. R. C. jsme hráli od Extempore Maděru, Atomový sáně a třeba Lokomínu.

J. Z. Hráli jste ještě nějaké další převzaté věci a co vlastní?

P. S. Hráli jsme převzaté věci, které převzal někdo jiný a H. R. C. je převzali, dále Smoke on the Water a vlastní punkové věci.

J. Z. Kdo v H. R. C. kromě tebe působil?

P. S. Kapelou prošlo více lidí, zůstali jsme potom ve třech, já na basu, Tomáš Marek na bicí a Honza „Sznegh“ Brtko kytara. V kapele působil ke konci jako zpěvák Víťa Zwinger. Hraní skončilo v roce 1987.

J. Z. Kde jste s H. R. C. hráli?

P. S. Hlavně v Hrádku nad Nisou, byla to Zámecká restaurace „Na Špíně“, potom v Lidovém domě v Hrádku nad Nisou. Mimo Hrádek nad Nisou jsme si zahráli s Hubertem Macháně v Klubu SSM Plamen v Liberci. Nikdy jsme nedělali žádné přehrávky. „Na Špíně“ hrálo víc kapel a kvůli udavačům jsme měli přes aparaturu přehozené deky. Celá akce byla nahlášená jako soukromá oslava narozenin. Hospoda byla hodně tmavá a ponurá.

J. Z. Co se dělo po skončení HRC?

P. S. Chvilí jsem hrál s kapelou UKD – Určeno k demolici, což byl takový underground typu Plastiků.

J. Z. To trvalo krátce?

P. S. Jasně, v roce 1990 jsem začal hrát s Veteší.

J. Z. Kdo s tebou ve Veteši hrál?

P. S. Na kytaru Pavel Zadražil, já na basu, na bubny Honza Zrůst a zpíval nám Michal Bubák.

J. Z. Co jste hráli s Veteší?

P. S. Thrash metal, nějaký věci od Metalliky, od Slayer, prostě thrash metal a taky svoje. Natočili jsme dvě dema ve studiu ústeckého rozhlasu a dokonce to dali do nějaké rozhlasové soutěže. Jezdili jsme taky občas jako předkapela libereckému Neru a hráli jsme na festáku ve Starém Kolíně.

J. Z. Co kapela Krucipůsk?

P. S. Do něj jsem vstoupil v roce 1991, to už Veteš neexistovala, Tomáš Hájíček se v té době vrátil po půl roce z Německa a celej v koženým se přišel podívat, tehdy ještě na zkoušku Veteše. To ještě existoval Hubert Macháně a samozřejmě nově Krucipůsk. Jinak název Krucipůsk je dílem spontánního výkřiku bubeníka Honzy Zrůsta při sezení v hospodě, kde se vymýšlelo jméno kapely.

J. Z. Pamatuješ si z té doby na nějakou akci?

P. S. Koncert v Ládví, jako hlavní Hubert Macháně, pak Tři sestry a Krucipůsk. V té době zažíval Orlík velký boom. Přicházela Nirvana, nové směry v muzice a také kapely, které nehrály tak náročnou muziku. Kapely s precizní muzikou najednou neměly co hrát a vlna ze Seattle je válcovala.

J. Z. Natočili jste s Krucipüskem nějaké demo nahrávky?

P. S. První jsme natočili v dnes již neexistující hospodě se sálem Růžový palouček v Horním Hanychově pod vedením Filipa Hendrycha. Bylo to naživo bez diváků a druhé ve Spin studiu v RC Golet. O rok později v roce 1993 jsme natáčeli ve Freibergu, zde jmenuji osobu Volkmaru Tiedtkeho, který to měl všechno na svědomí. Následovalo turné s Kabátem, desku nám vydal Monitor, objeli jsme s nimi v létě 1993 celou republiku. Dále jsme pokračovali s hraním sami po klubech.

J. Z. Co druhá deska?

P. S. Tu jsme točili v roce 1996 u Miloše Doležala, jmenovala se Cirkus dneska nebude a jeli jsme k ní turné s libereckou kapelou Bílák Girl. Následovalo hraní po klubech a rozpad v roce 1997, kdy se sestava obměnila a Tomáš chtěl jít s kapelou dopředu, nám ovšem stačilo jen hraní. Další moje působení je až po konci 90. let v kapele B – Movie Heroes, ve které se sešla zbylá původní sestava Krucipüsku posílená o Martina „Shoopyho“ Šmejce z V. A. R., Honzu Zrůsta, po něm Tomáše Marka a zpěvačku Rebeccu.

Příloha E: Rozhovor Jiřího Zahradníka s Bohuslavem Gláserem o Klubu mládeže SSM Plamen a jeho pořadech během 80. let 25. 5. 2014

J. Z. Kdy jste do Plamenu nastoupil?

B. G. V roce 1982.

J. Z. Jaké máte vzpomínky na Klub mládeže SSM Plamen v Liberci?

B. G. Z velké většiny pozitivní, náš klub zval výborné umělce a bylo skutečně při pohledu na měsíční program z čeho vybírat.

J. Z. Co rockové kapely v Plamenu?

B. G. Samozřejmě, vzpomínám si na liberecké Rotor, Lampu, Ropu, Huberta Macháně, z pražských Janu Kratochvílovou s kapelou Kroky, Dr. Maxe, Moped, Abraxas nebo Dybbuk.

J. Z. Kromě akcí v klubu se pořádaly i akce v jiných zařízeních pod záštitou Plamenu?

B. G. Určitě Liberecké folkové trhy s předními interprety tohoto žánru. Vzpomínám si na Bokomaru z Brna, Toč kolotoč, Slávka Janouška, Farmáře, Volupsije, Bedrník, Pavla Dobeše nebo dívčí kapelu Jizerská protěž. Tato každoroční akce se konala v areálu na výstavišti, dnes je tam plavecký bazén. Poslední ročník už musel být v Hlavici, jelikož nájem pozemků byl příliš vysoký. Dělalí jsme také akce v Pavilonu „A“ Libereckých výstavních trhů. Přijel Bernie Paul, jindy Hana Zagorová, Petr Kotvald a Stanislav Hložek s Lindou Finkovou, Olympic, Heidi Janků, Progres 2 s Romanem Dragounem.

J. Z. V čem spatřujete velkou přednost klubu?

B. G. Především jsme měli profesionální aparaturu, pult vyrobený na zakázku, přihrádky na gramodesky, tehdy nám ho grátis vyrobili v Interiéru v Kateřinkách. To nám zaručilo kvalitní produkci, mohly zde zkoušet liberecké kapely a v neposlední řadě se konaly diskotéky Miroslava Jirsáka v rámci pořadu Gramofórum.

J. Z. Pod jakou organizací Plamen patřil?

B. G. V roce 1979 přešel z područí PKO Liberec pod OV SSM v Liberci. V témže roce proběhla rekonstrukce klubu.

J. Z. Vzpomínáte si, jak fungoval Plamen v 70. letech?

B. G. Byla to Herna mladých, nevýherní automaty a předprodej vstupenek na akce PKO Liberec. V době konání sjezdu KSČ klub fungoval jako agitační středisko.

J. Z. Měl klub pod sebou ještě další organizace?

B. G. Metodicky řídil ostatní kluby SSM v celém okrese Liberec, víceméně v každé městské části či obci byl svazácký klub.

J. Z. Vráťím se ke kapelám, jež v Plamenu zkoušely, vzpomenete si na jejich názvy?

B. G. V Plamenu ještě na konci 70. let zkoušel Stratos ze stavební průmyslovky, dále dívčí skupina B – Komplex, dále Karbid a Slunéčko.

J. Z. Zažíval jste na akcích ideologické kontroly?

B. G. Občas kontrola z OV KSČ, MěstNV, z OKS paní Veverková s panem Boumou.

J. Z. Kdo byli po nástupu do Plamenu vaši kolegové?

B. G. Taneční mistrová Věra Kubištová, dále Ivana Horová, Bohunka Bílková, Marcela Vojtíšková Mráková.

J. Z. Jak daleko předem se dělaly programy?

B. G. Standardně půl roku předem, též se dělaly oranžové dílčí programy. To bylo v případě, že se podařilo sehnat zajímavou osobnost a musela se udělat změna. Probíhalo samozřejmě schválení programu.

J. Z. Pracoval jste v klubu SSM, kdo byl vaším zaměstnavatelem?

B. G. Severočeský podnik služeb mládeže v Ústí nad Labem, provozovatelem klubu byl OV SSM.

J. Z. Co se dělo v klubu v pracovní den od rána do večera?

B. G. Dopoledne třeba školení pionýrských vedoucích, školení táborových pracovníků pro zdravotníky, kuchaře, školení BOZP na táborech. Odpoledne fungoval kavárenský provoz, často bývaly besedy s MUDr. Plzákem a večer od 18.00 nebo 19.30 živá hudba, koncert nebo diskotéka Miroslava Jirsáka. Dobře fungovala spolupráce s jabloneckým klubem Juventus, ústeckým M - klubem a mosteckým Neprakta klubem. Rozhodně jsme si umělce doporučovali mezi sebou.

J. Z. Nevybavil se vám během našeho povídání nějaký další pořad nebo interpret či skupina, která v Plamenu hrála?

B. G. Vybavuje se mi pořad Auto moto revue s Miroslavem Dolejšem, živá obdoba televizního Auto-moto-revue, besedy pro mládež, vystoupení Vladimíra Merty, Ivo Jahelky, kapel z Ještědského draka. Do klubu se vešlo 80 návštěvníků, v krajních případech jich klub pojmul i 120.

Příloha F: Rozhovor Jiřího Zahradníka s Martinem „Bathorym“ Wildnerem o začátcích v hudbě, kapelách a kvalifikačních přehrávkách 26. 5. 2014

J. Z. Kolikátý jsi ročník narození?

M. W. Narodil jsem se roku 1960.

J. Z. Vzpomínáš si na svoje hudební začátky, byla to basa nebo jiný nástroj?

M. W. Začínal jsem v osmé třídě na elektrickou kytaru, byl jsem celé prázdniny na brigádě, ale pak mi stejně museli rodiče půjčit zbytek peněz. Na španělku jsem se pokoušel cvičit od šesté třídy, tzn. od roku 1972.

J. Z. Jak se jmenovala tvoje první kapela a kdo v ní hrál?

M. W. Bylo to na učilišti STS ve Frýdlantě v Čechách, v prvním ročníku, kapela neměla jméno, nemohli jsme se nějak dohodnout, hráli jsme Beatles, Stouny, BTO, CCR a svoje jen asi tři věci. Kluky si už nepamatuju, musel bych se podívat do třídní knihy.

J. Z. Můžeš mi prosím povyprávět o svých dalších kapelách?

M. W. Jezdil jsem do Jindřichovic pod Smrkem k bratrům Láznickým, to bylo v letech 1974 – 1975. Tahal jsem bednu, zesilovač a kytaru vlakem. Hráli jsme jen na soukromých akcích, třeba narozeninách u holek doma a většinou nás rodiče po půl hodině vyhodili. Jezdili jsme hrát do Liberce do Klubu Plamen na třídní srazy, měli tam profesionální aparaturu, ale stejně tahat věci vlakem bylo peklo. Bylo různé zkoušení po garážích a podobně. Hrál jsem i záskoky v tanečních kapelách na Frýdlantsku (Obří sud Libverda, Parkhotel Libverda, Taneční orchestr Elitex). Tam jsem začal s basou, jelikož jsem musel záskoky střídat. Měl jsem učitele Vlastika Berana, výborného muzikanta a saxofonistu (LŠU Frýdlant). Dále Karel Donát, bard mnoha kapel, pianista a bohužel pijan, který mě přesvědčoval, ať se věnuju pianu, ovšem marně. Karel Bernard, trombonista, výborný notař, to jsem poprvé zažil, čemu se říká hrát žebříky, tzn. stupnice pod i nad notovou osnovou. Potom vojna, 1979 – 81 v Jaroměři, kapela Elektronik, klasický bigbeat, hráli jsme pro kluky v kasárnách a několikrát i na tanečních zábavách. Účastnili jsme se armádní soutěže talentů, ale nic moc výsledek, asi málo angažovanosti. Po vojně moc rockového hraní na Frýdlantsku pro mě nebylo, hrál jsem po

kavárnách s takovejma disco kapelama, děsnej vopruz, ale jak říká můj kamarád Tomáš Marek, bubeník, člověk musí hrát, jinak vytyhne doma v bačkorách a to je konec. S kapelou ve Frýdlantě, s Jardou Svobodou. Zaskakoval jsem, až mi to zůstalo, za Martina Suskeho, který učí na konzervatoři v Teplicích kontrabas, potom s Karlem Hájkem po barech na Liberecku, Jablonecku i za kopcem.

Záskoky po Liberci jako Huť, bary různě a to už mě ta kavárenská pakáž přestala bavit. Dohodl jsem se s Pepou Beránkem a šel do kapely Rival v jejím bývalém obsazení Pepa Beránek – kytara, Karel Mihulka – bicí, Zdeněk Hásek – kytara. To trvalo asi do roku 1986, potom jsme se s Pepou dohodli, že to balíme a on šel hrát country. Já jsem nechal název už svojí kapely Rival v sestavě Michal Bubák – bicí, Milan Balcar – kytara. Takže ve třech a průběžně jsme se snažili vzít nějakého kytaristu a zpěváka, vystřídalo se tam cca 5 lidí. To bylo do roku 1992. Tam jsem to zapíchnul a nechal jsem veřejného vystupování na dva roky, měl jsem toho dost. Pak mě oslovil Aleš Makyta a Tomáš Marek, kteří objevili zpěvačku Domču Duškovou. Připravovali ji na sólovou dráhu a dělali jsme to dva roky, bylo to fajn, o nic jsem se nestaral, jen zkoušel a jezdil na hraní, to jsem pochopil, co je to první signální u muzikanta, nikdy před tím ani potom jsem to už nezažil.

V první polovině devadesátých let jsme založili Bandoleros. Michal Bubák – bicí, Vláďa Malík – kytara, Mára Semančík – kytara a Lukáš Rejnart – zpěv. Vydržel jsem tam dva roky, pak už jsem na to neměl játra. Dál byl docela klid, jen nějaké country. Léty dosažený klid a patnáctileté cvičení na kontrabas. To dnes zúročuji v rock'n'rollu Přehmat Liberec a ještě několika veřejně jen sporadicky vystupujících partičkách.

J. Z. Jaké máš vzpomínky na přehrávky?

M. W. Přehrávky jsme museli mít jako každý, kdo chtěl hrát veřejně, musel jsem si udělat kapelnický kurz, ten jsme dělali v Experimentálním studiu v Liberci, které bylo tam, kde je dnes restaurace Potrefená husa. Vedl to tam Robert Gamba, byla to taková kulturní oáza v komunistickém Liberci. Kurz trval rok, musel jsem si několikrát vzít dovolenou, abych stihl hodinu. Pozitivní na tom byl Rudolf Mihulka, který nás učil skladbu a ostatní záležitosti interpretace. Chodili tam všichni strejcové ze všech vesnických kutálek, protože bez kapelnického kurzu jsi nemohl vést kapelu a ani přijít k přehrávkám. Napoprvé jsem to neudělal, bylo mi řečeno, že by bylo moc kapelníků. Opakoval jsem kurz i zkoušky asi za rok a

uspěl jsem. Zkoušky byly tak trochu konzervatoristické. Zápis not, skladba, autoři, dějiny, mraky kravin a návrh závěry komunistických sjezdů, to se naštěstí dalo vyčíst v novinách. Jinak přehrávek jsme se účastnili i jen jako posluchači, jelikož tam logicky člověk narazil na spoustu muzikantů, které by jinak nepotkal a večírky potom byly unikátní i s občasným jamováním. Přehrávky jsme absolvovali celkem v pohodě, měli jsme sice napsat repertoár, kde muselo být 70 procent skladeb ze socialistického sektoru. To jsem vyřešil tak, že jsem dal písničkám české názvy a byli jsme domluvení, co která ta písnička znamená. Hrály se tři písně, a tak se to dalo ustát. Další kapitoly byly kontroly, které jezdily po zábavách. Tak trochu smutně legrační bylo sledovat rozdíl v kontrole tanečních koncertů na plesech, kde jsem hrál, v sobotu přijeli na bigbít a byli pěkně hnusný, málem mě to stálo licenci, když jsem pana Boumu kamsi. Už jsem to po několika prudách nevydržel. Než stačil pan chytřej zareagovat, byl listopad 1989.

J. Z. Co jsi poslouchal ve svých šestnácti letech?

M. W. Queen, Motörhead, Police, Abbu, Katapult. To jsem hrál u ohně na čundrech, moc se to kotlíkářům nelíbilo. Potom Olympic, Karla Kryla, Vládu Mišíka, Plasty, ty však tajně. Kupodivu jsem měl na vesnici docela zdroje LP, ale vlastně spíš jen melodické party. Byl jsem vychovaný na Glenn Miller Orchestra, West Side Story atd. Matka v padesátých letech zažila podobnou muziku, tak nás k tomu vedla.

J. Z. Jak jsi vnímal razie normalizačního režimu proti máničkám?

M. W. Vyrůstal jsem na vesnici. V roce 1969 jsme se přestěhovali do Lázní Libverda a v té době to byla pěkná díra, stejně jako Hejnice. Táhlo mě to do Liberce a do Prahy, to je v 15 letech jasný. Na vesnici měli nalitý policajti návrh, párkrát mě šmikli vlasy a kontroly občanek na denním pořádku, i když mě samozřejmě znali. Pro mě to byla vlastně výhra, protože jsem si připadal alespoň trochu důležitější. Občas přijeli na podnik, aby mi dal vedoucí fouknout, protože mě v noci kontrolovali, když jsem se střízlivej vracel pěšky z hraní. Mánička jsem byl taky, ale myslím, že pro komanče bezvýznamná. Dělal jsem bigbít, a ne underground. To věděli velice dobře a všechno, párkrát mi to připomněli. Jinak jsem je měl, dá se říci, u prdele, asi jako celé to zřízení. Člověk musí žít a přežít, to je základ.

J. Z. Co hrála starší sestava Rivalu?

M. W. Klasiky té doby a jen pár vlastních písní Pepy Beránka – Kinks, ZZ Top, Schenker Group, UFO, Stouny atd.

J. Z. Kam jste potom s Rivalem jezdili hrát, byly to pouze převzaté věci nebo i vlastní, vzpomeneš si na nějaké?

M. W. Kapela hrála po celém okrese, a proto jsem říkal, že hrajeme okresní přebor. Byla to spousta hraní, všechno jsem musel objíždět, nikam se moc nebylo možné dovolat. Vozit plakáty, zařizovat sál, docela dost času to sežralo. Písniček vlastních jsme měli docela dost, myslím tak půlku repertoáru.

J. Z. Co bys mi povyprávěl o Kvídovi?

M. W. Jirka byl asi jako jeden z mála opravdový rocker. Žil tak až do konce, pro některé socka, já bych řekl, že dobrák, pro kterého bylo jen dnes. Poprvé jsem ho zažil v podchodu libereckého nádraží, nevím rok, nějaké sedmdesátky. Šel přede mnou a řval AC/DC, docela to v podchodu znělo a babky se mohly zjevit. Moc jsem etapu Syrinxu s Jirkou nezažil, byl jsem jen na jedné zábavě ve Studánce u Lip, ale nějak mě to neoslovilo. V Rivalu Jirka zpíval a ze začátku byl úplně v pohodě, to byl vlastně ženatý v Hrádku nad Nisou a vypadal slušně. Pak se rozvedl a frčel cestu rockera z kopce až ke krádežím v obchodním domě a nějaké té malé šatlavě. V podstatě jsme se o něj v kapele starali, často spal u mě v dodávce Robur. Dříve měl byt, chodily mu peníze ze zahraničí a to se pak na něj nalepily smažky a podobní, až přišel úplně o všechno kromě svojí svobodné duše. O to víc tak nějak nesouhlasím s tím, že Jirka leží u nějaké zdi hřbitovní, měl být poslán do větru, tak svobodně, jak žil. Když jsme se na jeho pohřeb a kremaci skládali, aby to nepadlo pod město, měl jsem si to prosadit, moje chyba.

Příloha G: Rozhovor Jiřího Zahradníka s Michalem Triebenekrem o začátcích v hudbě a kapelách Suk Blues, Solomon Bob, Kokonínská deprese a Bay Bay 3. 6. 2014

J. Z. Kolikátý jsi ročník narození?

M. T. Jsem narozený v roce 1967.

J. Z. Vzpomínáš si na svoje hudební začátky, byla to kytara nebo jiný nástroj?

M. T. Vždycky jsem hrál jenom na kytary, jsem samouk.

J. Z. Jak se jmenovala tvoje první kapela a kdo v ní hrál?

M. T. První kapela se jmenovala Suk blues podle jedné písně, co jsme tenkrát hráli. Bylo to někdy v roce 1982 nebo 1983. Nejdřív to bylo v podstatě duo, Michal Krtička - zpěv, kytara a já, bydleli jsme ve stejném paneláku. Během krátké doby se objevil Ivan Jecha - foukací harmonika a po něm Ivan Hlaváč - baskytara. Hráli jsme výhradně blues s autorskými texty Pavla Havlíka ze skupiny A hosté, ke kterému jsme s Krtičkou chodili na hodiny kytary a hudební teorie. Zní to vznešeně, ale naučili jsme se jen trochu noty a picking. Ale hlavně jsme potkali Pavla Havlíka. Celý to byl vlastně jeho nápad. Určitě jsme občas někde hráli, ale pamatuju si jen účast na soutěži amatérských skupin Ještědský drak, kde jsme se umístili na krásném druhém místě ze dvou přihlášených skupin v kategorii jazzu. A pak ještě oblastní kolo Porty 1984, kde jsme postoupili do dalšího kola v Ústí nad Labem. Tam jsme v Českém rozhlasu nahráli jednu píseň, prý to hráli v rádiu, ale já jsem to nikdy neslyšel. No a pak se začalo chodit na vojnu a obměňovat obsazení v kapele. Až na jednu výjimku, tou byl Martin Červinka. Tady jsme se vlastně poznali. Michal Krtička po návratu z vojny pokračoval se stejnými písněmi, ale s názvem Pohromadě na přehradě v další činnosti.

J. Z. Co jste hráli za žánr?

M. T. Jenom blues.

J. Z. Jaké máš vzpomínky na přehrávky?

M. T. Žádné, nikdy jsem je neabsolvoval.

J. Z. Co jsi poslouchal v době svých 16 let?

M. T. Všechno, co se tenkrát dalo sehnat nebo se ke mně náhodou dostalo, samozřejmě rock, punk, ale hodně černochoy a bělochoy, kteří hráli blues ve všech formách. Dnes už poslouchám jen rádio.

J. Z. Jak jsi vnímal razie normalizačního režimu proti máničkám?

M. T. Povíдали jsme si o tom v hospodě, mělo to takový ten příjemný nádech toho, že se něco děje.

J. Z. Které kapely tě hodně ovlivnily?

M. T. Koncem sedmdesátých let mi spolužák na základní škole půjčil australské elpíčko AC/DC ještě s Bonem Scottem. To mi dělá radost dodnes. Také Led Zeppelin, Pink Floyd, Dire Straits, U2 a pár dalších. Přes Martina Červinku jsem pak přišel na chuť Dylanovi, Rolling Stones, Lou Reed, The Pogues.

J. Z. Jaké máš vzpomínky na Klub Plamen na ulici 5. května, hrál jsi tam někdy, vzpomínáš na nějaký dobrý koncert?

M. T. Pamatuju si jen, že jsme tam opravdu hráli víc než dvakrát, hlavně jsem tam chodil na koncerty Vladimíra. Mišíka, Yo Yo Bandu, bratry Justy, Jana Buriana ještě s Dědečkem, Vondráka, Spirituál kvintet, Marsyas. Víím z vyprávění, že tam měli společná, na poloviny rozdělená vystoupení Martin Červinka a Luboš Beránek, ale to jsem byl na vojně.

J. Z. Jsi známý z působení v Solomon Bob, co mi o nich můžeš povědět?

M. T. Po mém návratu z vojny v roce 1988 jsme začali zkoušet hrát s Martinem Červinkou jeho písni s tím, že postupem času nabereme další členy a založíme kapelu. Za nějakou dobu se k nám přidal Luboš Beránek (pozoun a vokál) a někdy po tom Jan Nikendey (baskytara a vokál). U bicích se krátkodobě vystřídal víc hudebníků, za zmínku stojí Jan Zrůst a Tomáš Hájíček. V lednu roku 1991 si do zkušebny nastěhoval bicí Pavel Šén a od té chvíle datujeme začátek Solomon Bob. Do té doby jsme měli za sebou už pár hraní, víceméně po hospodách,

taky jedno hraní s Oi Oi Hubert Macháně a účast na Koncertě pro všechny slušný lidi, kde jsem vlastně ještě hrál taky s Lubošem Beránkem. Po revoluci jsme pak začali hrát víc, jednak to už šlo a byla to dobrá doba, lidi chodili skoro na všechno a na nás obzvlášť. V roce 1991 jsme vydali první demo a pak další. V tom roce nás myslím opustil Luboš Beránek a založil si Těla. Nahrávek vyšlo několik - Solomon Bob 91 (MC) 1991, Zlatý věk (MC) 1992, Rock Cafe (MC) 1992, Rock cafe – live (MC) 1993, Open this End (EP) 1994, Něco ti dám (CD) 1996, Poslední tanec – live (CD) 1998, to jsou všechny nosiče Solomon Bob. CD a EP křtili Mejla Hlavsa, David Koller, Ivan Král a Ivo Pospíšil. Hráli jsme jako předkapela na turné Mňágy a Žďorup a druhá sestava Salomonů jako předkapela Lucie.

J. Z. Kdo dělal texty a hudbu v Solomonech?

M. T. Autorem textů a akordů byl výhradně Martin Červinka, konečná podoba pak byla kolektivní, ale hodně do toho mluvil Jan Nikendey. Poslední slovo však měl vždy Martin. V druhé sestavě Solomonů to asi bylo podobné. Na desce „Něco ti dám“ je jako autor něčeho Honza Rejent, další podrobnosti nevím.

J. Z. Kdy se obměnila sestava Solomonů?

M. T. V únoru 1995 jsme s Nikendeyem oznámili odchod z kapely. Měli jsme za sebou spoustu koncertů a už jsem neměl energii. Potřeboval jsem pauzu. Krátce před tím odešel i Pavel Šén. Myslím, že se všem zúčastněným ulevilo. Solomon Bob potreboval svěží vítr a ten přišel s Janem Rejentem (kytara), Janem Peknušou (baskytara) a Martinem Roubínkem (bicí).

J. Z. Jak se zrodil název kapely?

M. T. Přišel s tím Martin, je to literární postava, autora si nepamatuju, bylo to někdy v roce 1989.

J. Z. Vzpomeneš si na nějaká místa, kam jste se Solomony jezdili hrát?

J. Z. Na Liberecku jsme hráli všude. Hodně jsme hráli v Praze v Rock Café, Borát, na Chmelnici, Repre, Bunkr. Festivaly, z nichž si pamatuju akorát Trutnov. Vícekrát jsme byli v Brně, Olomouci, Valmezu a dalších českých velkoměstech.

J. Z. Kde jsi hrál po odchodu ze Solomon Bob?

M. T. Na jaře 1995 mi zavolał Nikendey, jestli bych nešel hrát s Komňackým, že se mu rozpadla Kokonínská deprese. Moc se mi nechtělo, myslel jsem, že bude chvíli klid, ale řekl jsem ano a založili jsme BAY-BAY v sestavě Martin Komňacký – kytara, zpěv, texty, Vladimíra Komňacká – saxofon, vokál, Jan Nikendey – baskytara, vokál, Pavel Šén – bicí, Michal Triebenekr – kytara. Byl jsem tam do konce roku 1996 a pak jsem odešel. BAY-BAY existují dodnes. Někdy v roce 1997 jsem se vrátil do omlazených Solomonů, ale odehráli jsme asi jen dva koncerty, když Červinka ukončil aktivní etapu Solomon Bob. Od té doby hrajeme jen příležitostně, zhruba asi tak dvakrát až třikrát za deset let, povětšinou ve složení Červinka, Nikendey, Triebenekr, Rejent, Šén. Martin Červinka je od roku 1995 v Praze, kde se věnuje své kariéře v hudebním showbusinessu.

Koncem roku 1997 Nikendey se Šénem opustili BAY-BAY, a tak jsme se začali scházet ještě s Jirkou Malachem (zpěv, kytara) a natrénovali pár převzatých písní a začali hrát na soukromých oslavách, veselkách a pohřbech. Intenzita hraní byla přijatelná. Jmenovalo se to Pop Eat. Šén a já jsme po deseti letech odešli. V dnešní době kapela existuje pod názvem Hula Pop ve složení Jiří Malach, Petr Gros (Těla), Jan Nikendey, Jan Kubánek. Za zmínku možná ještě stojí jepičí život skupiny z let 2010 – 2011 Fifty Fifty, kde jsme hráli písně z filmů, ve složení Jan Rejent – kytara, vokál, náčelník, Luboš Beránek – zpěv, klávesy, pozoun, Jiří Huml – baskytara, vokál, Pavel Šén – bicí, Michal Triebenekr – kytara. Měla to být kapela pro vysloužilé hudebníky, ale Beránek zase nastartoval Těla, a tak to Rejent rozpustil.

Příloha G: Rozhovor Jiřího Zahradníka s Radanem Jarešem o počátcích v hudbě, přehrávkách a jeho působení v kapelách od 80. let 23. 6. 2014

J. Z. V kolikátém roce jsi se narodil?

R. J. V roce 1966.

J. Z. Vzpomínáš si na svoje hudební začátky, byla to baskytara nebo jiný nástroj?

R. J. Začalo to klasicky, pár akordů na španělku, něco mužného zpěvu, aby spolužačky viděly. Po třech měsících takovýchto snah mi byl spolužákem Pěťou Hájkem nabídnut post basáka v jeho kapele. To mi bylo 17 let, na dnešní poměry už velmi pozdě, tenkrát to ale nevadilo.

J. Z. Jak se jmenovala tvoje první kapela a kdo v ní hrál?

R. J. Myslím, že jsme si říkali Bimetal. Kromě zmiňovaného Petra Hájka si na jinou postavu už nevzpomínám. Dlužno dodat, že Petr u muziky vydržel a hraje se svojí partou Alibi Rock v Podkrkonoší a jsou dosti známí.

J. Z. Co jste hráli za žánr?

R. J. Kopírovali jsme např. Iron Maiden, UFO a další metalové a hard rockové party. Ale v tu dobu byla na mohutném vzestupu nová vlna, takže i něco novovlnného, už ani nevím co. Vzpomínám si jen, že jsme drhli jednu pecku od Abraxasu, který tenkrát vydal LP Box a to nás hodně inspirovalo. Vzpomínám i na naši novovlnnou prvotinu, jmenovala se Maralík. Kdo zná Cimrmany, tak ví, o jakého Maralíka jde. Hudba Petr Hájek, text Smoljak a Svěrák, byl to takovej správnej úlet.

J. Z. Můžeš mi prosím povyprávět o svých dalších kapelách?

R. J. Po pár měsících působení v Bimetalu jsem se nabídl zavedené zábavové kapele Recese, na kterou jsem i rád chodil. Zrovna jim emigroval basák a oni stáli. V tu dobu jsem nic moc neuměl, ale drzost zvítězila, oni mě vzali a já najednou stál na pódiu a hrál pro 300 lidí. Rekord v návštěvnosti jsme měli v Hlavici při hraní na vyhlášené hlavické pouti. To na nás přišlo 1600 lidí. To už se mi nikdy potom nezopakovalo. Soudruhům po nějaké době název kapely Recese začal vadit, tak jsme se přejmenovali na bezpohlavní Prostor. Ten byl ideově

v pořádku a mohli jsme hrát dál. S touhle partou jsem odehrál více než 80 šestihodinových zábav. Jestli jsem se někdy něco naučil, tak to bylo tady. Z kapely jsem odcházel už jako dost hotovej basák.

J. Z. Jaké máš vzpomínky na přehrávky?

R. J. Ty nejhorší. Byla to komunistická buzerace a víc než o muziku tam šlo ideový masírování. Každopádně, kdo se soudruhům nelíbil, přehrávky neudělal a nemohl hrát. Aspoň ne veřejně. Jméno Veverková mě bude strašit do smrti a ty jejich šedý kvádra a vlasy načesaný dozadu a obočí nahoru jsou pro mě synonymem sračkovosti tehdejší doby.

J. Z. Co jsi poslouchal v době svých 16 let?

R. J. To už jsem pomalu opouštěl teenagerské Sweet, Slade, Smokie, Showaddywaddy, Suzi Quatro a vrhl se na metal, který mě tenkrát pohltil. Iron Maiden, Saxon, Def Leppard, AC/DC, Judas Priest. K tomu Rush, The Wall od Floydů. Díky Hlasu Ameriky jsem se dozvídal o dalších jménech a postupně si vytvářel svůj svět. To, co dnes při možnostech stahování, sdílení, streamování trvá chvíli, nám zabralo měsíce, možná roky.

J. Z. Jak jsi vnímal razie normalizačního režimu proti máničkám?

R. J. Nijak. Víím, že proti nim režim šel, ale svět vesnických tancovaček byl režimem nepovšimnut, snad i tolerován. Jim vadili intoši, lidi kolem Plastiků, celá tehdejší undergroundová avantgarda. To my byli s našima zábavama zcela na jiným břehu.

J. Z. Které kapely tě hodně ovlivnily?

R. J. Na začátku hodně moc Iron Maiden a jejich geniální basista Steve Harris. Později kanadští Rush a jejich ještě geniálnější basák Geddy Lee. Hodně se mi líbila a líbí pořád hra našich dvou basových veličin, a to Vladimíra „Gumy“ Kulhánka a Jiřího Veselého. Kapela, kde hráli oba, myslím, že alternovali, nemohl jeden, hrál druhý. Ta parta se jmenovala Stromboli a bylo to něco naprosto ojedinělého a geniálního, co se už na naší scéně nikdy neopakovalo. Ještě Milan Broum. Sice trochu smrdí Olympicem, ale deska Maraton ho katapultovala mezi české veličiny. Jeho pestrou a nápaditou hru jsem vždycky hodně obdivoval a napodoboval.

J. Z. Jaké máš vzpomínky na Klub Plamen na ulici 5. května, hrál jsi tam někdy, vzpomínáš na nějaký dobrý koncert?

R. J. Vzpomínám na něj s láskou. Bylo mi 15 let, byl jsem tam na diskotéce a při ploužáku jsem své spolutanečnici studoval prsa pod tričkem, to byla nádhera. Jinak na něj vzpomínám jako na takovej music klub. Viděl jsem tam ASPM s Havlíčkem, Spáleným a nebožtíkem Kalandrou. Taky Moped s Vildou Čokem, poté co komunisti zakázali Pražský Výběr. A taky tam hráli kamarádi, mezi nimi Luboš Beránek. Mydlili takovej folk, líbili se jim Marsyas a už tehdy vznikaly první písničky, které později proslavily Těla.

J. Z. Jsi známý z působení v Pixle, Dirty White Suckers a dalších seskupeních, co bys mi o nich pověděl?

R. J. Pixla byla pro mě velmi důležitá. Tam jsem hrál s Michalem Matoušem a hlavně s Tomášem Markem, oba známí z tehdy vynikající kapely Nero. To se rozpadlo, oni pokračovali dál a mě si vybrali jako basáka. Byla to pocta. Věčná škoda, že Pixla skoro nevystupovala. Proto se pak rozpadla. Já s Tomášem Markem (dnes Kollerband, Lucie) jsme pokračovali dál, našli zpěváka Michala Kurillu (dnes Hush), kytaristu Radka Kratochvíla (dnes Drobný za bůra) a Dirty White Suckers byli na světě. Pořád ale kapela nejela tak, jak by bylo záhodno. Nějaký koncerty proběhly, ale nic moc. Takže po čase přišla změna, a to už dost zásadní. Potkal jsem bubeníka Honzu Kubánka a vymysleli jsme kapelu. On sehnal zkušebnu, já spoluhráče Michala Kurillu za mikrofon a starého známého Vaška Černého za kytaru a Hush byl na světě. A tahle kapela už fungovala tak, jak jsme chtěli. Koncerty, zkoušky, nahrávání ve studiu, hospody. Od té doby už to všechno jelo jak na drátkách. A pak Těla.

J. Z. Kdo dělal texty a hudbu v Pixle a dalších kapelách?

R. J. V Pixle to byly výhradně nápady Michala Matouše, texty ani nevím, kdo psal. Měli jsme zpěváka, ale byl to flink a kvůli němu to asi lehlo. Nějakej text psal Michal, něco já, možná i Tomáš. Je to dávno, už si nepamatuju. Ve White Suckers jsem měl pár věcí já, texty si už psal Michal anglicky. No a v Hush hodně muziky psal Venca, nějaké písně udělal Michal, všechny texty byly v angličtině a pocházely z pera Michala.

J. Z. Jak vzpomínáš na Těla?

R. J. Jako na nejlepší hraní, který mě mohlo kdy potkat. Výborný písňe, skvělí spoluhráči, natěšený obecenstvo. Hodně koncertů. Hraní v televizi na Nově. Další televize s námi natočila dokument. Desku nám produkoval Jan Spálený. To byla krásná doba. Pokud by některá z mých kapel měla ztělesňovat ono okřídlené sex, drogy, rock'n'roll, pak by to pasovalo přesně na Těla.

J. Z. Vzpomeneš si na nějaká místa, kam jste s jednotlivými kapelami v jednotlivých obdobích jezdili hrát, kam jsi chodil na zábavy, když jsi zrovna nehrál?

R. J. V dobách mých začátků jsme jezdili na zábavy na Turnovsko, Českodubsko. Konkrétně třeba Ploukonice, Svijanský Újezd, Bílá, Všelibice, Hlavice. Tam jsem jezdil pařit a později i hrát s Recesí, později Prostorem. Dále byl zásadním místem Růžový palouček v Horním Hanychově. Tam jsem taky hrál, ale hlavně tam jsem byl na své první zábavě a prvně slyšel zkreslenou rockovou kytaru naživo. Myslím, že ta kapela se jmenovala Doteky a byl to docela pojem. No, pak už přišla revoluce, objevil se Golet na Tržním náměstí a všechno už se točilo jen kolem něj.

J. Z. Petr Hrabalik se v televizním seriálu Bigbít zmiňuje o Liberecku jako o bluegrassovém ráji, jaký máš na to názor?

R. J. Naprosto s ním souhlasím. Tady byli doma kotlíkáři, ne rockeři. Byl jsem v roce 1989 v Teplicích na Koncertě pro všechny slušný lidi. Hrál tam Kabát, Šanov, Už jsme doma a další výborný kapely. Ta stejná akce v Liberci byla úplně v jiném duchu, country a bluegrass. Bylo mi smutno.

Příloha H: Rozhovor Jiřího Zahradníka s Jiřím „Vyczkou“ Vyčítalem o hudebním životě v Liberci a souborech, kterými prošel 11. 11. 2014

J. Z. Jaký jsi prosím ročník narození?

J. V. Jsem ročník 1961.

J. Z. Pověz mi o svých hudebních začátcích, byl to kontrabas nebo jiný nástroj?

J. V. Od malička jsem u babičky třískal do piana, později jsem na něj hrál úryvky skladeb, co jsem někde slyšel a které se mi líbily. Riffy od Black Sabbath. V osmé třídě jsem se začal učit na lesní roh a po nástupu do SOUŽ Nymburk začal hrát ve vyhlášené učilištní dechovce. Zároveň jsem hrál i v dechovce LŠU v Liberci a postupně přešel přes pístový trombón na baskřídlovku. Později jsem v LŠU jako vedlejší nástroj přidal baskytaru, na kterou jsem už předtím hrál v různých kapelách v Nymburce a pak i v Liberci.

J. Z. Co jsi poslouchal ve svých 15 letech?

J. V. Hlavně Black Sabbath, ti mi vytvořili můj hudební názor a vkus. No a pak taky Led Zeppelin, Yes, King Crimson, Nazareth a ještě před tím Slade, Sweat, Suzi Quattro, Garyho Glittera, T-Rex a další.

J. Z. Jak se jmenovala první kapela, kde jsi působil, co se hrálo, kdo tam s tebou hrál?

J. V. To byla učňovská kapela v Nymburce, jmenovala se Centaur a dokonce jsme s ní odehráli i dvě zábavy, které jsme sami pořádali pod hlavičkou učiliště. Hrál tam se mnou otec Milana Tvrzníka, bývalého basáka z Pikodeath, jenž hrál na bicí. Další kluci byli z Jičína a Pardubic, v Liberci neznámí. První liberecká kapela se jmenovala The Klouby and the Šlacha Band, kde kromě Milana na bicí hrál na kytaru „Shoopy“ a zpíval před časem zesnulý Petr Voplakal. Kromě pár vlastních věcí jsme hráli zásadně jenom rock'n'rolly, sem tam nějaké improvizální blues. Vystoupili jsme jednou v kině Máj na Králově Háji, víceméně pro kámoše a jednou na MDŽ v ŽOS Liberec, kde jsme se střídali s podnikovou dechovkou a byl to velmi vydařený večírek.

J. Z. Pověz mi o svých dalších kapelách, kdo s tebou hrál, repertoár, kde jste vystupovali?

J. V. Pak bylo Slunéčko. Hráli jsme punk a poprvé zažili slávu. Jezdili na nás lidi až z Turnova. Kromě mě a „Shoopyho“ tam hrál Martin Kubišta – kytara, Petr Grunza – bicí, Míra Macháček – zpěv a Ivan Macháček – housle a řev. Na vojně jsme měli kapelu, jejíž název si už nevybavím, než se uvolnilo místo basáka, hrál jsem na bicí. Na armádní soutěži ASUT v Rokycanech v roce 1983 jsme skončili třetí asi z deseti kapel, což byl náš jediný úspěch, jinak jsme nikdy nikde nevystoupili. Po vojně přišla Lampa a pak už V. A. R.

J. Z. Jaké máš vzpomínky na kvalifikační přehrávky?

J. V. Pokud jsem je nemusel zrovna absolvovat a přišel jen na čumendu, tak to bylo v pohodě a člověk se setkal s muzikanty, které dlouho neviděl. Jinak teda dost pakárna, zvláště na prvních přehrávkách V. A. R., kde se neostřílení nováčci „Jeny“ a „Sznegh“ psychicky prakticky složili a nezahráli vlastně nic, přesto jsme tenkrát dostali alespoň 1. třídu z milosti a směli jsme hrát. Po roce jsme si to zopákli a zvedli si sebevědomí a třídu na dvojku, což bylo v Liberci pro bigbít maximum.

J. Z. Jak jsi vnímal dohled komunistického režimu nad máničkami?

J. V. Ponižující pakárna a v Nymburce, kde náčelník učiliště byl zároveň předsedou MO KSČ, byla buzerace dohnaná do krajnosti. Vlasy přes límec nebo přes uši neexistovaly, stejně jako rifle nebo tričko. Tesilky a košile bylo to jediné, co se smělo nosit. Teda v dílnách montérky. Zdravilo se zásadně jen „Čest práci“, za „Dobrý den“ se trestalo. Tam si ze mě bolševik udělal definitivního zarytého a doživotního nepřítel.

J. Z. Více než 25 let působíš v kapele V. A. R., jaké byly začátky, kdo tam hrál a co jste hráli?

J. V. Kromě „Jenyho“ a „Sznegha“ ještě Michal Matouš na kytaru a Dan Řičica zpíval. Hráli jsme běžný zábavový repertoár, který jsme okořenili pár skladbami od Exodus, Venom, Helloween apod.

J. Z. Jestliže člověk v 80. letech zatoužil po kvalitnějším nástroji, aparátu, jak se dal koupit ze zahraničí, co se do republiky vozilo, jaké byly tehdy ceny?

J. V. Nevozilo se nic. Naštěstí v Hořovicích a v Krnově vyráběli slušné strunné nástroje a někdy v roce 1982 se objevila i 100W basová bedna, na tehdejší dobu celkem bomba. Po

návratu z vojny v roce 1983 jsem si vzal účelovou půjčku a zakoupil tu bednu a basu Jolana D-Bass, na kterou rád vzpomínám a kterou jsem vlastnil asi šest let, než jsem ji hraním zcela opotřeboval a prodal. Jinak v NSR byly zásilkové obchody, a pokud sis něco objednal, dal vyvekslované valuty známému kamioňákovi a on ti to venku zaplatil, pak obvykle do měsíce přišla na celnici zásilka, za kterou bylo třeba zaplatit clo, u notáře pak ještě darovací daň a měl jsi věc ze západní Evropy.. Takhle jsme nakupovali třeba repračky do PA a kompresor Boss CS2 zakoupený tímto způsobem mám dodnes a nedal bych ho za nic na světě.

J. Z. Jak to fungovalo s nákupem gramofonových desek?

J. V. Na burze, cca 300 Kčs/ks. V přepočtu dnes za tři tisíce, ale ono nebylo stejně za co utrácet, v obchodech nebylo nic zajímavého, tak si člověk občas udělal radost elpíčkem.

J. Z. Jaké máš vzpomínky na Klub mládeže Plamen?

J. V. Jen ty nejlepší, hlavně díky jeho vedoucí paní Kubištové. Působili jsme tam se Slunéčkem, po každém koncertu nás bolševik zakázal a paní Kubištová to vždy nějak vyžehlila. Působili jsme tam v první půlce roku 1981 a moc rád na to vzpomínám, paní Kubištové budu do smrti vděčný.

J. Z. Zažil jsi do roku 1989 v Liberci nějaké dobré koncerty?

J. V. Určitě, třeba Progress 2 – Dialog s vesmírem, Jiřího Schelingera, Modrý Efekt, Collegium Musicum, Abraxas s Imrichem i bez něj. Rozsekali mě polští Kombi v amfiteátru, samozřejmě Mišík, prapůvodní Citron, Futurum, Vladimír Merta. Občas bylo na co jít, určitě párkrát do roka.

J. Z. Jaké jsou vzpomínky na Sznegha?

J. V. Prostě Sznegh v dobrým i ve zlým, převládá drtivě to dobrý a je ho obrovská škoda.

J. Z. Rocková tancovačka je velký český fenomén, kam se jezdilo na zábavy a na jaké kapely?

J. V. My jezdili na Atlas, to byla dobrá kapela a některé její členy jsme znali i osobně. Nic jiného se mi nevybavuje. Jo, ještě párkrát Autobus a Rival, když na Růžovém paloučku zrovna hráli oni a ne my, jako Lampa.

J. Z. Vzpomeneš si na místa, kam se jezdilo hrát?

J. V. S Lampou jsme hráli hodně na Růžovém paloučku a jinak se jezdilo po okolí, převážně v rámci okresu Liberec, sem tam Jablonec a spíš za kopec, než do výběžku. Vybavuje se mi Hlavice, „Klimenták“ v Tanvaldu, Hrádek, ale to už se mi to míchá se zábavovým V. A. R., Žibřidice, Bílá, Řasnice, možná Jindřichovice, Nová Ves u Chrastavy, Dlouhý Most, Machnín, je toho určitě ještě víc.

Příloha I: Rozhovor Jiřího Zahradníka s Ivanem Hajnišem o počátcích bigbeatu v Československu a kapele The Primitives Group 22. 12. 2014

J. Z. Mohl bys mi prosím povědět o svých hudebních začátcích, na jaký nástroj ses učil hrát?

I. H. Moje babička byla učitelkou klavíru, tak mě doma nutili cvičit. Bayerova škola a stupnice mi nic neříkaly, chtěl jsem létat venku s balónem a kamarádama, v zimě lyžovat či bruslit. Piano mě tenkrát nebavilo, a tak jsem si z té doby moc neodnesl.

J. Z. Které kapely tě hodně ovlivnily?

I. H. O muziku jsem se začal zajímat až kolem svých 15 – 16 let, kdy někteří kamarádi hráli v parku na kytary a holky se z nich podělavaly. Chtěl jsem být jako oni, tak mi maminka koupila první kytaru a já se učil Dianu od Paula Anky, která na holky tenkrát zabírala. Později, když jsem slyšel hrát Paula Jonese s Manfredem Mannem, který hrál na foukací harmoniku, tak jsem byl hotovej a musel jsem na harmoniku, asi jako první zpěvák v Československu, hrát. Jedna z mých prvních oblíbených kapel byli The Shadows s Cliffem Richardsem, dále král rock'n'rollu Chuck Berry, The Pretty Things, The Kinks, potom The Beatles, The Rolling Stones, The Who, The Small Faces s Rodem Stewartem, Jimmi Hendrix a pokračovalo to k Franku Zappovi a jeho Mothers of Invention, The Fuggs a Velvet Underground.

J. Z. Kdo přišel s nápadem založit The Primitives Group?

I. H. S nápadem založit Primitivy přišli mí první tři kamarádi, když jsme se snažili dávat dohromady bigbeat, což bylo tenkrát něco extra, hrát v bigbeatové kapele. Byli jsme jedni z prvních dlouhovlasých kluků u nás v republice, bylo to někdy kolem roku 1964. Právě v této době jsem měl tři velké kamarády – Frantu Maška, Jardu „Ernouše“ Šedivého a Zdeňka Burdu. Franta „Fáfa“ Mašek měl doma magnetofon, což tenkrát bylo něco extra. Se svým bratrem měli spoustu nahrávek. U Maška doma jsme se často scházeli a poslouchali naše idoly a chtěli hrát rock'n'roll jako oni. Jenže jsme byli mladičká a chudý kluci v socialistickém Československu, kde nebylo nic, žádné aparatury, elektrické kytary, a tak jsme měli jenom velké sny. Potom jsme si sehnali první zesilovač, nebyl určen pro muziku a v nějakém

agitačním středisku jsme ukradli starý Tesla mikrofon, který se tam povaloval. Postavili jsme si dvě bedničky s reproduktory a to již bylo něco, první zpěvová aparatura. Začaly se vyrábět první československé elektrické kytary, byl jich nedostatek, jmenovaly se Jolana. Našli jsme si zkušebnu v agitačním středisku v Makarenkově ulici a zkoušeli dát dohromady partu kluků s instrumenty, což bylo tenkrát to nejdůležitější, vlastnit kytaru a nějaký zesilovač. Třeba Petr Janda z Olympiku hrál na filmovou promítačku, to si dnešní generace vůbec nedokáže představit. S nápadem dát našemu začínajícímu bigbeatu jméno Primitivové přišel Pepa Bouček, hodně známá postavička, jedna z prvních mániček a kytarista. Hrál tehdy v kapele Dioxan, která existovala sice krátce, ale pražští hippies se za nimi táhli a byl to chvíli hodně populární bigbeat. Chtěli jsme, aby s námi hrál Pepa Bouček, ale již se to neuskutečnilo, protože Pepa propadl fermetrazinu a dalším tehdy používaným drogám. Musím tedy říci, že nám alespoň vymyslel název Primitivové. Dlouho jsme měnili sestavu, vlastně až do doby, kdy se vrátil z vojny bratr „Fáfy“ Karel Černý, kde hrál vojenský bigbeat. Dali jsme dohromady sestavu Ivan Hajniš (zpěv), Franta Mašek (zpěv), Zdeněk Burda (kytara), Jarda Křtěn (kytara), Jarda „Ernouš“ Šedivý (bicí) a Karel Černý (basová kytara). Přezdívku „Ernouš“ jsme dali Jardovi Šedivému po zhlédnutí filmu s Mickem Rononym. První koncerty se odehrávaly ve Kbelích, kde jsme si našli lokál a hráli tam nedělní čaje, což ale bylo spousta piva. Tam jsme založili slávu Primitivů, tam za námi jezdily stovky mladých hippies s kytkama ve vlasech jako hippies v USA. To byl rok 1965.

J. Z. Hodně bylo o The Primitives Group řečeno v seriálu Bigbít, něco také v knize Emigrace primitiva, zajímalo by mě, kam jste jezdili s kapelou hrát a jaké efekty se používaly při koncertech?

I. H. S efekty jsme přišli později, ale již jsme vymýšleli oblečení, hodně křiklavé a začali jsme se malovat v obličejích bílou barvou. Pamatuji si, jak jsem provokoval a na tvář si namaloval srp a kladivo. To nám dodávalo ještě větší popularitu, neboť ostatní kapely se oblékaly slušně, protože se obávaly následků tehdejších komunistických vládců. Jednou jsme si pozvali na náš koncert ve Vysočanech v Gongu Eugena Fialu, který byl známou rebelující postavičkou a manažerem rockové kapely Hells Devils. Ten se na našem koncertě odvázel a vznikla spolupráce a změna názvu kapely na The Primitives Group. Eugen prosazoval americkou kulturu veřejně v době, kdy bolševik krmil lid ruskejma budovatelskejma songama. Co se týče efektů, tak jsme používali luminiscenční osvětlení se speciálníma barvama. Při tomto

osvětlení svítil např. basový šlapák, jenž byl pomalován těmito barvami. Na FAMU nám studenti načerno vyrobili film, který běžel za námi na koncertech, dále zvukové efekty s nahranými hlasy řvoucích zvířat, které jsme nahráli v ZOO, dále ohně, peří, voda, zvěř. Nehráli jsme jednu píseň a pauza, ale celý koncert byl propojen těmito zvukovými a jinými efekty v jednu dlouhou show.

J. Z. Jaké máš vzpomínky na přehrávky?

I. H. Přehrávky se nám podařilo v pohodě udělat. Na naši hlavu nedopadly žádné otázky o Leninovi, komunistickém hnutí. Měli jsme v porotě slušný umělec, zahráli jsme jim koncert v Music F klubu a oni nám po týdnu přidělili profesionální papíry. Dostali jsme to největší, co tenkrát bylo možné. Pamatuji si, že v porotě u přehrávek seděl Strýček Jedlička a také Pavel Sedláček. Za koncert jsme měli 140 korun a k tomu diety.

J. Z. Hraní s The Primitives Group bylo samostatné nebo někdy jezdila předkapela?.

I. H. Předkapely jsme měli, třeba Michala Prokopa s Framus Five, dostal šanci si před námi zahrát, ale nikdy se o tom nezmínil. Hráli jsme i s Orchestrem Karla Vlacha a ještě si pamatuju, že tam zpívala Ljuba Hermanová, konalo se to 8. května 1968 ve vyprodané „Fučíkárně“. Hned druhý den jsme letěli na koncertní šňůru na Slovensko, kde s námi občas hrála nějaká předkapela. Tenkrát se při koncertech děly ďábelské věci, lidi ničili nábytek, vykolejovali tramvaje, bojovali s policií, když se nemohli dostat do vyprodaných sálů. Museli jsme přidávat odpolední koncerty, např. v Ostravě ve sportovní hale na Černé louce nebo v Bratislavě v PKO. V Žilině spadnul balkon, na který se nacpalo strašně moc lidí. V Brně zase rozbili divadlo, myslím na výstavišti. Musím připomenout slavné koncerty Bird feast a Fish feast.

J. Z. Jak fungovala kapela a v jakém složení po tvém odchodu do zahraničí?

I. H. Po mém odchodu do zahraničí se Primitives Group rozpadli. Já byl frontman a jediný zakládající a k tomu zpěvák. Zůstali na basovou kytaru Ivan Pešl, bubny Ludvík Šíma a Pepa Janíček na kytaru.. Primitivové zanikli mojí emigrací v dubnu 1969. Potom přešel Pepa Janíček k Plastikům s Jirousem – Magorem. Někteří neznalí vyprávějí, že náš manažér Eugen Fiala rozpustil Primitivy po té, co spatřil Plasty, kteří ovšem kopírovali The Primitives Group, a to dost špatně. Neměli k tomu podmínky, naše umělce a crue – Ivana Jirouse a jeho ženu

Věru, Jana Ságla a jeho ženu Zorku, Dušana Kadlece, zvukaře Jirku Pokoje, který dokázal vyrábět mixpulty a efekty, které nikdo neměl. Dále Jirku Kubíka, Hendrixe, pyrotechnika „Pišišfora“ a profesora Ondrouška z vysoké školy elektrotechnické, který pro nás vyráběl zesilovače a aparatury, abychom mohli ozvučit velké sportovní haly.

J. Z. Vzpomeneš si na hraní v Liberci?

I. H. Pamatuju si to, byl tam sál Na Střelnici narvaný k prasknutí, spousta fanynek, fajn koncert. Muselo to být někdy listopadu nebo prosinci 1967. Při zpáteční cestě z Liberce došlo k potyčce mezi mnou a opilým basákem Pavlem Peštou, který tehdy vypil více hořčáku než je zdrávo. Po tomto incidentu Pavel Pešta z kapely odešel a jeho místo zaujal Ivan Pešl ze souboru Komety.

Příloha J: Text písně Horor z Horehroní od souboru Lampa

Autor: Jiří Žáček

Hudba: Martin Šmejč, Jiří Vyčítal

Zdroj: ŽÁČEK, Jiří: Okurková sezóna, Praha: Práce 1981, s. 42.

Kdo to vyje v Horehroní?

Drákula tam holky honí!

Drákula je symbol hrůzy.

Shání holky na transfúzi

Ten má radši krev než whisky.

Už si olizuje pysky.

Nežli whisky krev má radši.

Písali to v dennej tlači.

Příloha K: Text písně Káčulovo stvoření od souboru V. A. R.

Text: Pavel Berger

Hudba: Jan Brtko, Martin Šmejč, Jiří Vyčítal

Zdroj: Oficiální stránky souboru V. A. R. [online], [vid. 26. 3. 2014], dostupné z: <http://www.var-metal.cz/texty>.

Co se to s tebou děje,
mění se náhle tvůj svět,
krvavou šelmou a zmijí,
najednou stáváš se teď,
dvě stopy na krku něco napovědí,
tvý lože rakev je teď,
jak to, že nesnášíš česnek,
v zrcadle nejsi vidět.

Z lesů ční tajemný hrad
a kůži tvou chce jeho pán,
šílený sen je to snad,
sám chceš být zaprodán.
Lidi co měli tě rádi,

před tebou teď utíkaj,
odvážným štěstí přeje,
pod víko česnek ti daj,
ze srdce zlo ti vyhánějí,
zatracen je krve pán.

Z lesů ční tajemný hrad
a kůži tvou chce jeho pán,
šílený sen je to snad,
sám chceš být zaprodán.
Z člověka zvíře se stává,
jen krve zbavená tvář,
zbývá jen hlína, kříž a kosti,
to je konec.

Příloha L: Text písně Ratata od souboru Krucipüsk

Text: Tomáš Hájíček

Hudba: Pavel Zadražil, Petr Paulus, Tomáš Hájíček

Zdroj: Karaoke texty, dostupné z: www.karaoketexty.cz/texty-pisni/krucipusk/ratata-50327.

Miluju tě, ty to víš,	Ha ! Ha !
je to daný od boha,	už je po obřadu,
milovat tahle stvoření,	klesá tiše zdviž,
voči měla zapadlý	dělávám to rád
a tělo celý studený,	a loučím se s ní trochu blíž,
indulony kilo a dvě kila a tři kila,	pak ji zase voblíknu
po dvou litrech voňavky,	a naposledy učešu,
voněla holka jako živá.	když ji strkaj do pece,
Hey ! Hey ! Hey !	tak ten pohled už nesnesu.
zase nám svatý vyzváněj.	Hey ! Hey !
Hey ! Hey !	zase nám svatý vyzváněj.
škoda že už budeš muset jít.	Hey ! Hey !
Hey! Hey!	škoda že už budeš muset jít.
miluju tě miluju tě miluju tě.	Hey ! Hey !
ty to víš.	miluju tě miluju tě miluju tě,
Hey ! Hey!	ty to víš.
teď jsi jen moje jsi můj sen.	Hey ! Hey !
Životní peklo!	už jsi jen moje, jsi můj sen.

Příloha M: Text písně Annihilator od souboru Räka Akkā

Hudba: Richard Bauer

Text: Radim Salač

zdroj: soukromý archiv Radima Salače

1. Bitten by the poisonous snake.

Why the fuck it's always me.

My common sense is useless fake.

It is so hard not to be at all.

2. Future fastens day by day.

Evil omens we all can see.

A lot of rain and donkeys bray.

It is so hard not to be at all.

3. All my fortune goes away.

Good luck is gone we all can feel.

Frogs are raining down their way.

I'm facing the failure you cannot heal.

At all, at all, at all.

4. Annihilator inside of me.

Annihilator inside of you.

Brand new tattoo.

New moon is rising.

5. Into my wide open mouth.

Swallow the bitterest taste.

See just how.

Bad moon is rising.

6. Life is too long.

And full of pain.

We have to be strong.

Love goes in vain.

Brand new tattoo.

Fool moon is rising.

Příloha N: Text písně Hey Mr. Back od souboru Rival

Hudba a text: Martin Wildner, Milan Balcar

zdroj: Hey Mr. Back, dostupné z:

http://www.youtube.com/watch?v=47_unImifEk/.

1. Hey Mr. Back, tak s tebou já bych sek,
tak dej mi nějakou šanci, ztratil jsem dech,
na duši mám včerejší flám,
prachy jsou všechny v trapu, žízeň jak trám.

Ref: Zase v tom můj patron alkohol je,
zbyl mi jen, černej sen o týhle hře,
nuda, trest, noční děs, na čele pot,
myšlenky zmatené vyzývá v boj.

2. Hey Mr. Back, před tebou já bych smek,
tak dej mi nějakou šanci, ztratil jsem dech,
na duši mám včerejší flám,
prachy jsou všechny v trapu, žízeň jak trám.

Ref: Zase v tom můj patron alkohol je,
zbyl mi jen černej sen o týhle hře,
nuda, trest, noční děs, na čele pot,
myšlenky zmatené vyzývá v boj.

Příloha O: Text písně Anonym od souboru Nero

Hudba: Vladimír Malík, Michal Matouš.

Text: Roman Korecký

zdroj: soukromý archiv Romana Koreckého

1. Já chtěl po své cestě jít,
doufal jsem, že dost sil mám,
když zarostla mi trnám,
né meč, srdce tasil já,
já klopýtal a bloudil a šel pořád dál.

Ref.: Já, věřte, vážně chtěl mít rád,
láska škrtí jako had,
zbyla jen nenávist a v srdci divnej pláč,
pak jsem si řekl, čert to vem,
zejtra zase přijde den
a já odhodím svůj fáč.

2. Já chtěl pro něco žít,
vodu v pouštích jsem hledal
a meč mi v pochvě rezavěl,
ne však můj ideál,
já klopýtal a bloudil pak pad'

3. já bezrukej čaroděj,

v hlavě plánů habaděj,
plazím se po zemi
a nevím už jak dál,
z naděje zbyla beznaděj,
nemáš ksicht, tak se směj
a svět, svět je prázdněj sál

4. Já bezrukej čaroděj,
v hlavě plánů habaděj,
plazím se po zemi
a nevím už jak dál,
z naděje zbyla beznaděj,
nemáš ksicht, tak se směj
a svět, svět je prázdněj sál.

5. já v kámen uvadám,
tluču do zborcenejch bran, umírám,
bez jména zbavenej všech jmen,
zejtra nepřijde už den,
ale smrt, smrt pořádá bál.

Příloha P: Obrazová příloha

OKRESNÍ NÁRODNÍ VÝBOR V LIBERCI
odbor školství a kultury
KULTURNÍ SPRÁVA
Okresního národního výboru
v Liberci

KONTROLA 67

OSVĚDČENÍ

č. 10-101-66

k vedení hudebního souboru, vydané ve smyslu § 9 zák. 81/57 Sb. a vyhlášky
ministerstva školství a kultury č. 112/L 960 Sb.

Soudruh Pavel B e n d a

narozen 22.6.1947

bytem Liberec 3, U soudu 13

je pověřen funkcí vedoucího souboru
big-beat Mickey Mous

okres: Liberec kraj: Severočeský

Zároveň se souboru přiznává podle výsledku přehrávky před odbornou ko-
misi a na základě doporučení okresního poradního sboru pro hudbu a zpěv,
kvalifikační příplatek
40 %

upraveno 40 % 18.6.67 datum, podpis

Zřizovatelem souboru je ZK ROH Textilana Liberec

Tuto funkci koná výše jmenovaný jako své vedlejší zaměstnání.
Osvědčení má platnost až do odvolání.

V Liberci dne 24.10.1966

KULTURNÍ SPRÁVA
OKRESNÍ NÁRODNÍ VÝBOR
V LIBERCI
vedoucí odboru

Obrázek č. 1: Osvědčení vedoucího souboru Mickey Mouse Pavla Bendy s přiznáním kvalifikačního příplatku 40% ze dne 18. 6. 1967, zdroj: SOKA Liberec, fond ONV, inv. č. 951, kart. 2648, Hudební soubory v okrese 1967 - 1989.

PROTOKOL

o provedené zkoušce souboru lidových hudebníků

Jméno: Jan Chládek

Zřizovatel souboru: ZV ROH Měšťanský Liberec

Kvalifikač. ohodnocení souboru: 4

Poznámka: big-beat

XXXXXXXXXX

Intonace: dobrá, kape výšně

Rytmus a dynamika: Rytmicky dobří ale stereotypní postulou bity

Podání: zaujatě vyrovnaně (účinně)

Seznam skladeb: -

Obsazení: Bicí + sbor

Celková charakteristika souboru: soubor, má jisté
vydopování, méně se žimovat zručnosti vyrovnanosti.

Návrh na kvalifikační příplatek: 50%

Podpisy zkušební komise:

[Signatures]

KULTURNÍ SPRÁVA
Okresního národního výboru
v Liberci

Dne: 12. 6. 67

KS ONV/237/67

Obrázek č. 2: Protokol z kvalifikační přehrávky souboru The Hangmen s návrhem na 50% kvalifikační příplatek z roku 1967, zdroj: SOkA Liberec, fond ONV, inv. č. 951, kart. 2648, Hudební soubory v okrese 1967 - 1989.

P. Chládek

REPERTOÁR :

THE HANGMEN

1. Yummy - yummy
2. I been thou
3. Toreador pe mesmi bát
4. Dej si svou lásku za klobouk
5. I špatné časy byly dobré
6. Baby come back
7. Jsem tak líný
8. Nene my love
9. We can't work it's out
10. Mustang Sally
11. Země tisíce tanců
12. Zamáždle jsem lásku
13. P.S. I love you
14. A zarvonil zrovna
15. Child of the moon
16. Eight days a week
17. Steu magnolií
18. Pomůžou ti kamarádi
19. Pistolník
20. Jumpin jack flash

Obrázek č. 3: Repertoárový list kapely The Hangmen u kvalifikačních přehrávek z roku 1967, zdroj: SOKA Liberec, fond ONV, inv. č. 951, kart. 2648, Hudební soubory v okrese 1967 - 1989.

OKRESNÍ KULTURNÍ STŘEDISKO
v LIBERCI
Třída 1. máje 14

Zn.: 13/71-Ve

Vyřizuje: Veverková, tel. 23635

Odbor kultury

O N V

Liberec

456/8/45
14.1.1971

Vystavení dekretů pro porotce hudebních souborů

Pro rok 1971 doporučujeme vystavit jmenovací dekrety pro porotu kvalifikačních přehrávek hudebních souborů v tomto složení:

- 1/ Dr. Jiří Moravec, okresní soudce Liberec, člen ústředního a okresního výboru Svazu hudebníků, člen krajského poradního sboru v Ústí n. Lab., aktivní hudebník.
Bytem Liberec I, Husova 65
- 2/ Jiří Veverka, tajemník SZK Bytíz Vratislavice, člen ústředního a okresního výboru Svazu hudebníků, aktivní hudebník.
Bydliště Liberec I, Studentská 3
- 2/ ing. Jiří Valeš, projektant Stavebně montáž. družstva Lbc, místopředseda okresního výboru Svazu hudebníků, aktivní hudebník.
Bydliště Liberec XI, Žitavská 59
- 3/ ing. Josef Němeček /náhradník/, pracovník n.p. Severokámen, předseda okresního výboru Svazu hudebníků, aktivní hudebník.
Bydliště Liberec V, Husova 52

Ředitel OKS:
Ludmila Hanková

Obrázek č. 4: Návrh na vystavení jmenovacích dekretů pro porotce kvalifikačních přehrávek v Liberci ze dne 14. 1. 1971, zdroj: SOkA Liberec, fond ONV, inv. č. 951, kart. 2648, Hudební soubory v okrese 1967 - 1989.

kurzu
Přihláška do souboru lidových hudebníků

5. října 1987

Jméno: Martin Wildner Číslo hudeb. legit.: LH 257/87
 Data narození: 18. 12. 1960 Polit. příslušnost: _____
 Bydliště: Liberec X Moravská 125
 Číslo obč. průkazu: 578677 99-87 Číslo telefonu: _____
 Zaměstnavatel: Lesy CHomutov Zaměstnání: gardijsk. zařízení
 Hudeb. vzdělání: _____ Ovládá hudeb. nástroje: _____

 Byl evidován u hudeb. souboru /zřizovatel/: RIVAL LUT Liberec
 Přihlašuje se do souboru /zřizovatel/: _____
 Je zapojen v dechovém orchestru /nástroj, zřizovatel/: _____
 Číslo osvědčení: _____ Vedoucí souboru: S. Mihalka

 Razítko a podpis zřizovatele Wildner Martin
Podpis člena

Obrázek č. 5: Přihláška Martina Wildnera do souboru lidových hudebníků Rival ze dne 5. 10. 1987, zdroj: SOKA Liberec, fond ONV, inv. č. 952, kart. 2649, Orchestry a hudební soubory 1975 - 1990 (karty souborů - řazeno abecedně dle vedoucích skupin).

Obrázek č. 6: Jürgen Kawan (vlevo) a Miroslav Němec v roce 1963, zdroj: soukromý archiv Josefa Jeništy.

Obrázek č. 7: Soubor Atlantic v roce 1965, zdroj: soukromý archiv Josefa Devátého.

Obrázek č. 8: Soubor Nero během vystoupení v roce 1990, zdroj: soukromý archiv Jiřího Humla.

Obrázek č. 9: Budova bývalého Závodního klubu ROH Bytex ve Vratislavicích nad Nisou v roce 2014, zdroj: soukromý archiv autora práce.

Obrázek č. 10: Budova bývalé Osvětové besedy v liberecké čtvrti Dolní Hanychov, zdroj: soukromý archiv autora práce.

Obrázek č. 11: Letní amfiteátr v Hlavici v roce 2014, zdroj: soukromý archiv autora práce.